

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 303

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

61. évfolyam

2018. november 28.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1805 rendelete (2018. november 14.) a befagyasztást és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1806 rendelete (2018. november 14.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról 39
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1807 rendelete (2018. november 14.) a nem személyes adatok Európai Unióban való szabad áramlásának keretéről ⁽¹⁾ 59

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1808 irányelve (2018. november 14.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról 69

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1805 RENDELETE

(2018. november 14.)

a befagyasztást és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését.
- (2) Az Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés a bírósági ítéletek és a bírósági határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul, amelyet az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei ülése óta a büntetőügyekben az Unión belül folytatott igazságügyi együttműködés alapköveként tartanak számon.
- (3) A bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek a befagyasztása és elkobzása a bűnözés elleni küzdelem leghatékonyabb eszközei közé tartozik. „A stockholmi program – A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” ⁽²⁾ című dokumentummal összhangban, az Unió elkötelezett a bűncselekményekből származó vagyoni eszközök azonosításának, elkobzásának és újbóli felhasználásának hatékonyabbá tétele mellett.
- (4) mivel a bűnözés gyakran nemzetközi jellegű, a határokon átnyúló együttműködés hatékonysága alapvető fontosságú a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek a lefoglalásához és elkobzásához.
- (5) A befagyasztást és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésére vonatkozó jelenlegi uniós jogi keretet a 2003/577/IB ⁽³⁾ és a 2006/783/IB ⁽⁴⁾ tanácsi kerethatározat alkotja.
- (6) A Bizottságnak a 2003/577/IB és a 2006/783/IB kerethatározatról szóló végrehajtási jelentései azt jelzik, hogy a befagyasztást és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésére vonatkozó jelenlegi szabályozás nem teljesen hatékony. A tagállamokban nem egységes e kerethatározatok végrehajtása és alkalmazása, aminek következtében nem elegendő mértékben kerül sor kölcsönös elismerésre, és az optimálisnál alacsonyabb hatékonyságú a határokon átnyúló együttműködés.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2018. október 4-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. november 6-i határozata.

⁽²⁾ HL C 115., 2010.5.4., 1. o.

⁽³⁾ A Tanács 2003/577/IB kerethatározata (2003. július 22.) a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról (HL L 196., 2003.8.2., 45. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2006/783/IB kerethatározata (2006. október 6.) a kölcsönös elismerés elvének a vagyoneklobzást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról (HL L 328., 2006.11.24., 59. o.).

- (7) A befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésének uniós jogi kerete nem tartott lépést a közelmúltbeli uniós és nemzeti szintű jogalkotási fejleményekkel. Különösen a 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ minimumszabályokat határoz meg a vagyoni befagyasztással és elkobzással kapcsolatban. Az említett minimumszabályok a következőkre vonatkoznak: a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az elkobzása – többek között a gyanúsított vagy vádlott betegsége vagy szökése esetén –, ha a büntetőeljárást már megindították a bűncselekmény tekintetében, a kiterjesztett hatályú elkobzás, és a harmadik féltől történő elkobzás. Az említett minimumszabályok kiterjednek a vagyoni esetleges későbbi elkobzás céljából történő befagyasztásra is. Célszerű, hogy a kölcsönös elismerésre vonatkozó jogi keret a befagyasztást elrendelő határozatoknak és az elkobzást elrendelő határozatoknak az említett irányelv hatálya alá tartozó típusait is magában foglalja.
- (8) A 2014/42/EU irányelv elfogadásakor az Európai Parlament és a Tanács nyilatkozatban jelentette ki, hogy az Unión belüli befagyasztási és elkobzási rendszer hatékonysága szervesen kapcsolódik a befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésének megfelelő működéséhez. Tekintettel arra, hogy átfogó rendszert kell kialakítani a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek a befagyasztására és elkobzására, az Európai Parlament és a Tanács felszólította a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről.
- (9) A Bizottság „Az európai biztonsági stratégia” című, 2015. április 28-i közleményében úgy vélekedett, hogy a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés hatékony határokon átnyúló eszközökön alapszik, valamint hogy a bírósági ítéletek és a bírósági határozatok kölcsönös elismerése a biztonsági keret alapvető elemét képezi. A Bizottság emlékeztetett arra is, hogy javítani kell a befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerését.
- (10) A Bizottság a „Cselekvési terv a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fokozásáról” című, 2016. február 2-i közleményében kiemelte annak szükségességét, hogy a terrorizmust finanszírozó bűnözőket megfosszák vagyoni eszközeiktől. A Bizottság kijelentette, hogy a terrorizmust finanszírozó szervezett bűnözés felszámolása érdekében alapvetően fontos, hogy ezeket a bűnözőket megfosszák a bűncselekményből származó jövedelemtől. Ezért a Bizottság kijelentette, hogy gondoskodni kell arról, hogy a kölcsönös elismerés elvét alkalmazva a befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok valamennyi típusát a lehető legteljesebb mértékben végrehajtsák az egész Unióban.
- (11) A befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok hatékony kölcsönös elismerése érdekében az e határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó szabályokat jogilag kötelező és közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktusban kell megállapítani.
- (12) A befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerését és végrehajtását fontos olyan szabályok megállapításával elősegíteni, amelyek kötelezik a tagállamokat arra, hogy egy másik tagállam által büntetőügyekben folytatott eljárás keretében kibocsátott, befagyasztást elrendelő határozatokat vagy elkobzást elrendelő határozatokat további alaki követelmények nélkül elismerjék és a területükön végrehajtsák.
- (13) E rendeletnek a büntetőügyekben folytatott eljárások keretében kibocsátott, befagyasztást elrendelő valamennyi határozatra és elkobzást elrendelő valamennyi határozatra alkalmazandónak kell lennie. A „büntetőügyekben folytatott eljárás” az Európai Unió Bírósága által – az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatától függetlenül – értelmezett, önálló uniós jogi fogalom. Ez a fogalom ezért kiterjed a bűncselekménnyel kapcsolatos eljárást követően kibocsátott, befagyasztást elrendelő határozatok és elkobzást elrendelő határozatok valamennyi típusára, nemcsak a 2014/42/EU irányelv hatálya alá tartozó határozatokra. Kiterjed továbbá a jogerős ítélet nélkül kibocsátott egyéb típusú határozatokra is. Az érintett tagállamnak el kell tudnia ismerni és végre kell tudnia hajtani egy másik tagállam által kibocsátott ilyen határozatot akkor is, ha ilyen határozatok esetleg nem léteznek az említett tagállam jogrendjében. A büntetőügyekben folytatott eljárás fogalmába beletartozhatnak a rendőrség és az egyéb bűnüldöző hatóságok által folytatott nyomozások is. A polgári vagy közigazgatási ügyekben folytatott eljárások keretében kibocsátott, befagyasztást elrendelő határozatokat és elkobzást elrendelő határozatokat ki kell zárni e rendelet hatálya alól.
- (14) E rendeletnek ki kell terjednie a 2014/42/EU irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményekkel kapcsolatos, befagyasztást elrendelő határozatokra és elkobzást elrendelő határozatokra, valamint az egyéb bűncselekményekkel kapcsolatos befagyasztást elrendelő határozatokra és elkobzást elrendelő határozatokra. Ezért nem indokolt, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó bűncselekmények köre különösen súlyos, több államra kiterjedő vonatkozású bűncselekményekre korlátozódjon, mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 82. cikke nem ír elő ilyen korlátozást a büntetőügyekben hozott bírósági ítéletek kölcsönös elismerésének biztosítására szolgáló szabályokat és eljárásokat megállapító intézkedésekre nézve.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/42/EU irányelve (2014. április 3.) a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról (HL L 127., 2014.4.29., 39. o.).

- (15) A kölcsönös elismerés elve és a bírósági határozatok azonnali végrehajtása alapján a tagállamok közötti együttműködés előfeltétele az abba vetett bizalom, hogy az elismerendő és végrehajtandó határozatok meghozatalára mindenkor a jogszerűség, a szubszidiaritás és az arányosság elvének betartásával kerül sor. Az ilyen együttműködés előfeltétele továbbá, hogy meg kell védeni azon személyek jogait, akiket a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat érint. Az ilyen érintett személyek körébe, akik lehetnek természetes vagy jogi személyek, bele kell tartoznia azon személynek, akivel vagy amellyel szemben a befagyasztást elrendelő határozatot vagy az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátották, illetve azon személynek, akinek vagy amelynek az említett határozat hatálya alá tartozó vagyon a tulajdonában van, továbbá minden olyan harmadik félnek is, akinek vagy amelynek az említett vagyonnal kapcsolatos jogait az adott határozat közvetlenül sérti, a jóhiszemű harmadik feleket is beleértve. Arról, hogy az ilyen harmadik feleket a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat közvetlenül sérti-e, a végrehajtó állam jogával összhangban kell dönteni.
- (16) Ez a rendelet nem módosítja az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 6. cikkében biztosított alapvető jogok és jogelvek tiszteletben tartásának kötelezettségét.
- (17) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartájában (Charta) és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben (EJEE) elismert alapelveket. Ez magában foglalja azt az elvet, hogy meg kell tiltani minden hátrányos megkülönböztetést, így például a nem, faji vagy etnikai származás, vallás, szexuális irányultság, állampolgárság, nyelv, politikai vélemény vagy fogyatékosság alapján történő megkülönböztetést. E rendeletet az említett jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni.
- (18) A 2010/64/EU ⁽¹⁾, a 2012/13/EU ⁽²⁾, a 2013/48/EU ⁽³⁾, az (EU) 2016/343 ⁽⁴⁾, az (EU) 2016/800 ⁽⁵⁾ és az (EU) 2016/1919 ⁽⁶⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvben megállapított eljárási jogokat azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve az említett irányelvek kötelezők, az említett irányelvek hatályán belül alkalmazni kell az e rendelet hatálya alá tartozó büntetőeljárásokra. A Charta szerinti biztosítékok mindenestre alkalmazandók az e rendelet hatálya alá tartozó valamennyi eljárásra. Különösen a Chartában foglalt, a büntetőeljárásra vonatkozó alapvető biztosítékok alkalmazandók a büntetőügyekben folytatott olyan eljárásokra is, amelyek nem büntetőeljárások, de amelyek e rendelet hatálya alá tartoznak.
- (19) Amellett, hogy a befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok továbbítására, elismerésére és végrehajtására vonatkozó szabályok révén gondoskodni kell a bűncselekményből származó vagyoni eszközök visszaszerzésére irányuló eljárás hatékonyságáról, tiszteletben kell tartani az alapvető jogokat.
- (20) A kettős büntethetőség vizsgálatakor a végrehajtó állam illetékes hatóságának ellenőriznie kell, hogy a kérdéses bűncselekménynek a kibocsátó állam illetékes hatósága által benyújtott, a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványban vagy az elkobzásra vonatkozó tanúsítványban feltüntetett tényállási elemei a végrehajtó államban is büntetendők lennének-e önmagukban, ha azok a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat elismerésére vonatkozó döntés meghozatalakor ezen államban fennállnának.
- (21) A befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok kibocsátásakor a kibocsátó hatóságnak gondoskodnia kell a szükségesség és az arányosság elvének tiszteletben tartásáról. E rendelet szerint csak abban az esetben bocsátható ki és továbbítható egy másik tagállam végrehajtó hatósága részére egy befagyasztást elrendelő határozat vagy egy elkobzást elrendelő határozat, ha annak kibocsátására és alkalmazására egy kizárólag belföldi ügyben is sor kerülhetett volna. A kibocsátó hatóságnak minden esetben felelősnek kell lennie annak értékeléséért, hogy a határozat kibocsátása szükséges és arányos-e, mivel a befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása csak az e rendeletben meghatározott indokok alapján tagadható meg.
- (22) Néhány esetben a befagyasztást elrendelő határozatot a kibocsátó állam által kijelölt olyan hatóság is kibocsáthatja, amely a büntetőügyekben hatáskörrel rendelkezik befagyasztást elrendelő határozat – a nemzeti joggal összhangban történő – kibocsátására vagy végrehajtására, de nem bíró, bíróság vagy ügyész. Ilyen esetekben a befagyasztást elrendelő határozatot egy bírónak, egy bíróságnak vagy egy ügyésznek érvényesítenie kell a határozat végrehajtó hatóság részére történő továbbítását megelőzően.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o.).

- (23) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy nyilatkozatot tegyenek arról, hogy amikor befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt vagy elkobzásra vonatkozó tanúsítványt továbbítanak számukra befagyasztást elrendelő határozat vagy elkobzást elrendelő határozat elismerése és végrehajtása céljából, a kibocsátó hatóságnak továbbítania kell az eredeti befagyasztást elrendelő határozatot vagy elkobzást elrendelő határozatot vagy annak hitelesített másolatát a befagyasztásra vonatkozó tanúsítvánnyal vagy az elkobzásra vonatkozó tanúsítvánnyal együtt. A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot ilyen nyilatkozat megtétele vagy visszavonása esetén. A Bizottságnak az ilyen információkat valamennyi tagállam és a 2008/976/IB tanácsi határozat ⁽¹⁾ által szabályozott Európai Igazságügyi Hálózat (EIH) rendelkezésére kell bocsátania. Az EIH-nak az e határozatban említett honlapon hozzáférhetővé kell tennie ezen információkat.
- (24) A kibocsátó hatóságnak a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt vagy az elkobzásra vonatkozó tanúsítványt, adott esetben a befagyasztást elrendelő határozattal vagy az elkobzást elrendelő határozattal együtt, adott esetben vagy közvetlenül a végrehajtó hatóságnak, vagy a végrehajtó állam központi hatóságának kell továbbítania az írásbeli rögzítést olyan feltételek mellett biztosító bármilyen eszköz felhasználásával – például ajánlott levélként vagy biztonságos rendszeren küldött e-mailben –, amely lehetővé teszi a végrehajtó hatóság számára a tanúsítvány vagy a határozat hitelességének megállapítását. A kibocsátó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy igénybe vehessen a továbbításra alkalmas bármilyen releváns csatornát vagy eszközt, így többek között az EIH biztonságos telekommunikációs rendszerét, az Eurojustot vagy más, az igazságügyi hatóságok által használt csatornákat.
- (25) Ha a kibocsátó hatóság észszerű okkal feltételezi, hogy az a személy, aki ellen a befagyasztást elrendelő határozatot vagy az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátották, vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik valamely tagállamban, akkor a kibocsátó hatóságnak a határozathoz kapcsolódó, befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt vagy elkobzásra vonatkozó tanúsítványt ezen tagállam részére kell továbbítania. Ennek alapján a tanúsítványt például azon tagállamnak lehetne továbbítani, amelyben annak a természetes személynek, aki ellen a határozatot kibocsátották, a lakóhelye vagy – állandó lakóhely hiányában – a szokásos tartózkodási helye található. Ha a határozatot jogi személlyel szemben bocsátották ki, a tanúsítványt azon tagállamnak lehetne továbbítani, amelyben a jogi személy székhelye található.
- (26) A befagyasztást elrendelő határozatokhoz és az elkobzást elrendelő határozatokhoz kapcsolódó tanúsítványok adminisztratív továbbítása és fogadása céljából a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy kijelölhessenek egy vagy több központi hatóságot, ha ez belső jogrendjeik felépítéséből adódóan szükséges. Az ilyen központi hatóságok igazgatási támogatást is nyújthatnak, koordinációs szerepet is betölthetnek és közreműködhetnek a statisztikai adatok gyűjtésében, ezzel megkönnyítve és elősegítve a befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerését.
- (27) Amennyiben egy elkobzást elrendelő határozathoz kapcsolódó, elkobzásra vonatkozó tanúsítványt, amely pénzüsszegrre vonatkozik, több végrehajtó állam részére továbbították, a kibocsátó államnak arra kell törekednie, hogy ne kerüljön sor a szükségesnél több vagyon elkobzására, valamint hogy a határozat végrehajtásából befolyó teljes összeg ne haladja meg az az abban megjelölt maximális összeget. Ennek érdekében a kibocsátó hatóságnak többek között fel kell tüntetnie az elkobzásra vonatkozó tanúsítványban az egyes végrehajtó államokban fellelhető vagyoni eszközök értékét – ha ismert –, hogy azt a végrehajtó hatóságok figyelembe vehessék, az elkobzandó vagyon tekintetében gondoskodnia kell a szükséges kapcsolattartásról és párbeszédéről a végrehajtó hatóságokkal, valamint azonnal tájékoztatnia kell a végrehajtó hatóságot vagy hatóságokat, ha úgy véli, hogy fennáll a kockázata, hogy a végrehajtásból befolyó összeg meghaladja a maximális összeget. A túlzott mértékű elkobzás elkerülése végett adott esetben az Eurojust a saját hatáskörén belül koordinációs szerepet tölthet be.
- (28) A tagállamokat arra kell ösztönözni, hogy tegyenek nyilatkozatot, amelyben kijelentik, hogy végrehajtó államként a hivatalos nyelveiken kívül az Unió egy vagy több más hivatalos nyelvén is elfogadják a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványokat vagy az elkobzásra vonatkozó tanúsítványokat vagy mindkettőt.
- (29) A végrehajtó hatóságnak el kell ismernie a befagyasztást elrendelő határozatot és az elkobzást elrendelő határozatot, és meg kell hoznia a végrehajtásukhoz szükséges intézkedéseket. A befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntést ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell meghozni, valamint a befagyasztást vagy az elkobzást ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell végrehajtani, mint a hasonló belföldi ügyekben. Annak érdekében, hogy gyorsan és hatékonyan kerüljön sor a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat elismerésére vonatkozó döntésre és azok gyors és hatékony elkobzásvégrehajtására, határidőt kell szabni, amelyet az 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően kell kiszámítani. Ami a befagyasztást elrendelő határozatokot illeti, a végrehajtó hatóságoknak az ilyen határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntést követő legfeljebb 48 órán belül meg kell kezdeniük a határozatok végrehajtásához szükséges konkrét intézkedések foganatosítását.
- (30) A befagyasztást elrendelő határozat végrehajtása során a kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak kellően figyelembe kell vennie a nyomozás titkosságát. A végrehajtó hatóságnak különösen biztosítania kell a befagyasztást elrendelő határozatban szereplő tényeknek és a határozat érdemi tartalmának a titkosságát. Ez nem érinti azon kötelezettséget, hogy az érintett személyeket tájékoztatni kell a befagyasztást elrendelő határozat e rendelet szerinti végrehajtásáról.

⁽¹⁾ A Tanács 2008/976/IB határozata (2008. december 16.) az Európai Igazságügyi Hálózatról (HL L 348., 2008.12.24., 130. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1182/71/EGK, Euratom rendlete (1971. június 3.) a határidőkre, időpontokra és határnapokra vonatkozó szabályok meghatározásáról (HL L 124., 1971.6.8., 1. o.).

- (31) A befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat elismerése és végrehajtása csak az e rendeletben foglalt indokok alapján tagadható meg. E rendeletnek lehetővé kell tennie a végrehajtó hatóságok számára, hogy a *ne bis in idem* elvére, valamely érintett személyek jogaira, vagy a tárgyaláson való jelenlét jogára hivatkozva megtagadják az elkobzást elrendelő határozatok elismerését vagy végrehajtását.
- (32) E rendeletnek lehetővé kell tennie, hogy a végrehajtó hatóságok megtagadják az elkobzást elrendelő határozatok elismerését vagy végrehajtását, ha az a személy, akivel szemben az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátották, nem jelent meg személyesen azon a tárgyaláson, amely a jogerős ítélethez kapcsolódó, elkobzást elrendelő határozat meghozatalához vezetett. Ez csak akkor lehet az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának indoka, ha a tárgyalások jogerős ítélethez kapcsolódó, elkobzást elrendelő határozat meghozatalát eredményezik, így nem lehet a megtagadás indoka akkor, ha az eljárások folytán az elkobzást elrendelő határozat nem ítéleten alapul. Ahhoz azonban, hogy erre az indokra hivatkozni lehessen, egy vagy több meghallgatást kell tartani. Az indok nem alkalmazható, ha a vonatkozó nemzeti eljárási szabályok nem írnak elő meghallgatást. Az ilyen nemzeti eljárási szabályoknak összhangban kell lenniük a Chartával és az EJE-vel, különösen a tisztességes eljáráshoz való jog tekintetében. Ez az eset áll fenn például akkor, amikor az eljárás lefolytatására egyszerűsített módon, kizárólag vagy részben írásban, vagy meghallgatás nélkül kerül sor.
- (33) Rendkívüli helyzetekben lehetővé kell tenni a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat elismerésének vagy végrehajtásának megtagadását, ha ez az elismerés vagy végrehajtás akadályozná a végrehajtó államot a sajtószabadságra és az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó alkotmányos szabályai alkalmazásában.
- (34) A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségnek az Unión belüli létrehozása a kölcsönös bizalmon és azon a vélelmen alapul, hogy a többi tagállam tiszteletben tartja az uniós jogot és különösen az alapvető jogokat. Rendkívüli helyzetekben azonban, amikor konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy az ügy sajátos körülményei között a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat végrehajtása a Chartában foglalt valamely releváns alapvető jog nyilvánvaló megsértését vonná maga után, a végrehajtó hatóság számára lehetőséget kell biztosítani az érintett határozat elismerésének és végrehajtásának a megtagadására. E tekintetben releváns alapvető jognak tekintendő különösen a hatékony jogorvoslathoz való jog, a tisztességes eljáráshoz való jog, valamint a védelemhez való jog. A tulajdonhoz való jog elvileg nem bír relevanciával, mivel a befagyasztás és a vagyoni eszközök elkobzása szükségszerűen az adott személy tulajdonhoz való jogába történő beavatkozással jár, és mivel az e tekintetben szükséges biztosítékokról az uniós jog, többek között ez a rendelet már rendelkezik.
- (35) A végrehajtó hatóságnak, mielőtt úgy döntene, hogy az elismerés vagy végrehajtás megtagadásának valamely indoka alapján nem ismeri el vagy nem hajtja végre a befagyasztást elrendelő határozatot vagy az elkobzást elrendelő határozatot, a szükséges további információk beszerzése érdekében konzultálnia kell a kibocsátó hatósággal.
- (36) A végrehajtó hatóság arra irányuló megkeresésének mérlegelésekor, hogy korlátozzák a vagyonra vonatkozó befagyasztás időtartamát, a kibocsátó hatóságnak figyelembe kell vennie az ügy összes körülményét, különösen azt, hogy a befagyasztást elrendelő határozat fenntartása okozhat-e indokolatlan kárt a végrehajtó államban. A végrehajtó hatóságnak ilyen hivatalos megkeresés küldése előtt célszerű konzultálnia a kibocsátó hatósággal.
- (37) A kibocsátó hatóságnak tájékoztatnia kell a végrehajtó hatóságot, ha a kibocsátó állam hatóságához olyan pénzüsszeg folyik be, amelyet az elkobzást elrendelő határozat vonatkozásában fizettek be, azzal a kitéttel, hogy a végrehajtó államot csak abban az esetben kell tájékoztatni, ha a határozat vonatkozásában befizetett összeg befolyásolja a határozat tekintetében elkobzandó kintlévő összeget.
- (38) A végrehajtó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy elhalassza a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat végrehajtását, különösen ha a határozat végrehajtása sérthet egy folyamatban lévő nyomozást. Amint a halasztás oka megszűnik, a végrehajtó hatóságnak meg kell tennie a határozat végrehajtásához szükséges lépéseket.
- (39) A befagyasztást elrendelő határozat végrehajtását követően, valamint az elkobzást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntés meghozatalát követően a végrehajtó hatóságnak lehetőség szerint tájékoztatnia kell azokat a személyeket, akiket tudomása szerint érint az említett végrehajtás vagy döntés. Ebből a célból a végrehajtó hatóságnak minden észszerű erőfeszítést meg kell tennie, hogy azonosítsa az érintett személyeket, ellenőrizze, hogy milyen módon lehet őket elérni és tájékoztassa őket a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásáról vagy az elkobzást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntésről. A végrehajtó hatóság e kötelezettség teljesítéséhez segítséget kérhet a kibocsátó hatóságtól, például abban az esetben, ha kiderül, hogy az érintett személyek lakóhelye a kibocsátó államban található. A végrehajtó hatóság

számára az érintett személyek tájékoztatása tekintetében e rendeletben előírt kötelezettség nem érinti a kibocsátó hatóság számára a kibocsátó állam jogában előírt, arra vonatkozó bármely kötelezettséget, hogy személyeknek tájékoztatást nyújtson, például a befagyasztást elrendelő határozat kibocsátásáról vagy a kibocsátó állam joga szerint rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekről.

- (40) A kibocsátó hatóságot haladéktalanul értesíteni kell, amennyiben a befagyasztást elrendelő határozatot vagy az elkobzást elrendelő határozatot nem lehetséges végrehajtani. A végrehajtást lehetetlenné teheti az, ha a vagyon már elkobzásra került, eltűnt, megsemmisült vagy nem lelhető fel a kibocsátó hatóság által megjelölt helyen, vagy ha a vagyon fellelhetőségének helyét nem adták meg kellő pontossággal annak ellenére, hogy a végrehajtó hatóság és a kibocsátó hatóság konzultált egymással. Ilyen körülmények között a végrehajtó hatóság már nem köteles végrehajtani a határozatot. Ha azonban a végrehajtó hatóságnak utóbb olyan információk jutnak a tudomására, amelyek alapján már azonosítani tudja azt a helyet, ahol a vagyon fellelhető, lehetővé kell tenni a számára, hogy végre tudja hajtani a határozatot anélkül, hogy e rendelet alapján újabb tanúsítványt kelljen továbbítani a számára.
- (41) Ha a végrehajtó állam joga folytán jogilag lehetetlenné válik a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat végrehajtása, a végrehajtó hatóságnak a helyzet megvitatása és megoldás keresése céljából fel kell vennie a kapcsolatot a kibocsátó hatósággal. Ilyen megoldást jelenthet, ha a kibocsátó hatóság visszavonja az érintett határozatot.
- (42) Amint befejeződött az elkobzást elrendelő határozat végrehajtása, a végrehajtó hatóságnak tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot a végrehajtás eredményeiről. A végrehajtó hatóságnak – ha gyakorlatilag lehetséges – egyúttal az elkobzott vagyonról vagy pénzösszegekről, valamint az általa relevánsnak ítélt egyéb részletekről is tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot.
- (43) A befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat végrehajtására a végrehajtó állam jogának kell irányadónak lennie, és csak az említett állam hatóságai rendelkezhetnek hatáskörrel a végrehajtási eljárásokkal kapcsolatos döntés meghozatalára. Adott esetben a kibocsátó és a végrehajtó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy támogatást kérjenek az Eurojusttól vagy az EIH-től – azok hatáskörén belül – a befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok végrehajtásával összefüggésben.
- (44) E rendelet megfelelő működése szoros kommunikációt feltételez az érintett illetékes nemzeti hatóságok között, különösen az elkobzást elrendelő határozatok több tagállamban való egyidejű végrehajtása esetén. Ezért az illetékes nemzeti hatóságoknak szükség esetén közvetlenül, vagy adott esetben az Eurojust vagy az EIH közvetítésével konzultálniuk kell egymással.
- (45) A sértettek kártérítéshez és visszaszolgáltatáshoz való joga nem sérülhet a határokon átnyúló ügyekben. A befagyasztott vagy elkobzott vagyonnal való rendelkezésre vonatkozó szabályoknak elsőbbséget kell biztosítaniuk a sértetteket megillető kártérítésnek és vagyonuk visszaszolgáltatásának. A sértett fogalmát a kibocsátó állam jogával összhangban kell értelmezni, amely úgy is rendelkezhet, hogy e rendelet alkalmazásában jogi személy is minősülhet sértettnek. Ez a rendelet nem érintheti a nemzeti eljárások során alkalmazott, a kártérítésre és a vagyon sértettnek való visszaszolgáltatására vonatkozó szabályokat.
- (46) Ha a végrehajtó hatóság tájékoztatást kap a kibocsátó hatóság vagy a kibocsátó állam más illetékes hatósága által hozott, a befagyasztott vagyon sértettnek való visszaszolgáltatására vonatkozó határozatról, akkor a végrehajtó hatóságnak meg kell hoznia a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az érintett vagyont a lehető legrövidebb időn belül befagyasszák és visszaszolgáltassák a sértett részére. A végrehajtó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy átadja a vagyont a kibocsátó államnak annak érdekében, hogy ez utóbbi azt vissza tudja szolgáltatni a sértettnek, vagy a kibocsátó állam beleegyezésével átadhatja a vagyont közvetlenül a sértettnek. A befagyasztott vagyon sértett részére való visszaszolgáltatásának kötelezettségét a következő feltételektől kell függővé tenni: a sértettnek a vagyonhoz való jogát nem vitatják, azaz elfogadott, hogy a sértett a vagyon jogos tulajdonosa, és nem áll fenn olyan komoly követelés, amely ezt kérdésessé tenné, a végrehajtó államban a vagyonra nem állhat fenn bizonyítékként való rendelkezésre bocsátási kötelezettség büntetőeljárás keretében, valamint az érintett személyek jogai, különösen a jóhiszemű harmadik felek jogai nem sérülhetnek. A végrehajtó hatóság csak az említett feltételek teljesülése esetén szolgáltathatja vissza a befagyasztott vagyont a sértettnek. Ha a végrehajtó hatóság megítélése szerint az említett feltételek nem teljesülnek, akkor – például bármilyen további információ kérése vagy a helyzet megvitatása céljából – konzultálnia kell a kibocsátó hatósággal annak érdekében, hogy megoldást találjanak. Ha nem sikerül megoldást találni, akkor a végrehajtó hatóság dönthet úgy, hogy nem szolgáltatja vissza a befagyasztott vagyont a sértettnek.
- (47) Minden tagállamban meg kell vizsgálni annak lehetőségét, hogy nemzeti szinten létrehozzanak egy olyan központi hivalt, amely felel a befagyasztott vagyon kezeléséért, tekintettel a későbbi elkobzás lehetőségére, továbbá az elkobzott vagyon kezeléséért. A befagyasztott és az elkobzott vagyont elsősorban bűnüldözési és a szervezett bűnözést megelőző projektekre, valamint más közérdekű és társadalmilag hasznos projektekre lehetne elkülöníteni.

- (48) Minden tagállamban meg kell vizsgálni egy nemzeti alap létrehozásának a lehetőségét annak biztosítása céljából, hogy a bűncselekmények áldozatai – például a feladatteljesítés közben életüket vesztett vagy tartósan fogyatékosvá vált rendőrök és köztisztviselők családjai – megfelelő kártérítésben részesüljenek. A tagállamok gondoskodhatnak arról, hogy az alap az elkobzott vagyoni eszközök egy részét e célra különítse el.
- (49) A tagállamok nem követelhetik egymástól az e rendelet alkalmazásával összefüggésben felmerülő költségek megtérítését. Ha azonban a végrehajtó állam számára magas vagy rendkívüli költségek merültek fel, például azért, mert a vagyoni vonatkozó befagyasztást jelentős ideig fenntartották, a kibocsátó hatóság köteles figyelembe venni a végrehajtó hatóság bármely, a költségek megosztására tett javaslatát.
- (50) Annak érdekében, hogy a jövőben minél gyorsabban orvosolhatók legyenek az e rendelet mellékleteiben található tanúsítványok tartalmával kapcsolatban azonosított problémák, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e tanúsítványok módosításaira vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (51) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerését és végrehajtását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a rendelet terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (52) A 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ a bizonyítékok biztosítása tekintetében azon tagállamok viszonylatában, amelyekre nézve az irányelv kötelező, már felváltotta a 2003/577/IB kerethatározat rendelkezéseit. E rendelet a vagyon befagyasztása tekintetében a 2003/577/IB kerethatározat rendelkezései helyébe kell, hogy lépjen azon tagállamok között, amelyekre nézve e rendelet kötelező. Szintén e rendeletnek kell a 2006/783/IB kerethatározat helyébe lépnie azon tagállamok között, amelyekre nézve e rendelet kötelező. A 2003/577/IB kerethatározatnak a vagyon befagyasztásával kapcsolatos rendelkezéseit, valamint a 2006/783/IB kerethatározat rendelkezéseit ezért továbbra is alkalmazni kell, nemcsak azon tagállamok között, amelyekre nézve e rendelet nem kötelező, hanem az olyan tagállamok között is, amelyek közül az egyikre nézve e rendelet kötelező, a másira viszont nem.
- (53) Ennek a jogi aktusnak a jogi formája nem teremthet precedenst a büntetőügyekben hozott bírósági ítéletek és bírósági határozatok kölcsönös elismerése terén a jövőbeli uniós jogi aktusokra nézve. A jövőbeli uniós jogi aktusok jogi formájának megválasztását eseti alapon gondosan mérlegelni kell, figyelemmel többek között olyan tényezőkre, mint a jogi aktus hatékonysága, valamint az arányosság és a szubszidiaritás elve.
- (54) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy vagyon-visszaszerzési hivatalaik a 2007/845/IB tanácsi határozatnak ⁽³⁾ megfelelően együttműködjenek egymással a bűncselekményből származó olyan jövedelmek és a bűncselekményekhez kapcsolódó egyéb olyan tulajdon felkutatásának és azonosításának elősegítése érdekében, amelyek befagyasztást elrendelő határozat vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezhetik.
- (55) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével és 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Egyesült Királyság bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (56) A 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével és 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (57) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

⁽¹⁾ HLL 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HLL 130., 2014.5.1., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2007/845/IB határozata (2007. december 6.) a tagállamok vagyon-visszaszerzési hivatalai közötti, a bűncselekményből származó jövedelmek és a bűncselekményekhez kapcsolódó egyéb tulajdon felkutatása és azonosítása terén való együttműködésről (HLL 332., 2007.12.18., 103. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÁLY

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez a rendelet megállapítja azokat a szabályokat, amelyek alapján egy tagállam elismeri és területén végrehajtja azokat a befagyasztást elrendelő határozatokat és elkobzást elrendelő határozatokat, amelyeket egy másik tagállam büntetőügyekben folytatott eljárás keretében bocsátott ki.
- (2) Ez a rendelet nem módosítja az EUSZ 6. cikkében foglalt alapvető jogok és jogelvek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget.
- (3) Befagyasztást elrendelő határozatok vagy elkobzást elrendelő határozatok kibocsátásakor a kibocsátó hatóságnak gondoskodnia kell a szükségesség és az arányosság elvének tiszteletben tartásáról.
- (4) Ez a rendelet nem alkalmazandó a polgári vagy közigazgatási ügyekben folytatott eljárások keretében kibocsátott, befagyasztást elrendelő határozatokra és elkobzást elrendelő határozatokra.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „befagyasztást elrendelő határozat”: a kibocsátó hatóság által kibocsátott vagy érvényesített olyan határozat, amelynek célja a vagyon megsemmisítésének, átalakításának, eltávolításának, átruházásának vagy elidegenítésének a vagyon elkobzása céljából való megakadályozása;
2. „elkobzást elrendelő határozat”: bűncselekménnyel kapcsolatos eljárás eredményeképpen bíróság által hozott jogerős szankció vagy intézkedés, amelynek eredményeképpen egy természetes vagy jogi személyt végleg megfosztanak vagyonától;
3. „vagyon”: mindennemű vagyon, beleértve az anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan javakat, valamint az ilyen vagyonnal kapcsolatos jogcímet és az abban való érdekeltséget igazoló okmányokat vagy okiratokat, amely a kibocsátó hatóság megítélése szerint:
 - a) bűncselekményből származó jövedelem vagy azzal egyenértékű összeg, függetlenül attól, hogy az ilyen jövedelem értékével teljesen vagy csak részben egyezik meg;
 - b) bűncselekmény elkövetésének eszköze vagy az ilyen eszköz értéke;
 - c) a 2014/42/EU irányelvben előírt elkobzási hatáskörök bármelyikének a kibocsátó államban való alkalmazása eredményeképpen elkobzás hatálya alá tartozik; vagy
 - d) bármely más, elkobzási hatáskörökkel kapcsolatos rendelkezés alapján elkobzás hatálya alá tartozik, beleértve a bűncselekménnyel kapcsolatos eljárást követően a kibocsátó állam joga szerint jogerős ítélet nélkül alkalmazott elkobzást is;
4. „bűncselekményből származó jövedelem”: közvetlenül vagy közvetve bűncselekményből származó bármely gazdasági előny, amely a vagyon bármely fajtáját magában foglalhatja, beleértve a közvetlenül a bűncselekményből származó jövedelem későbbi újrabefektetését vagy átalakítását, és bármely értékkel bíró hasznot;
5. „elkövetési eszközök”: bármilyen olyan vagyon, amelyet bármely módon, részben vagy egészben bűncselekmény elkövetéséhez használtak vagy használni szándékoztak;
6. „kibocsátó állam”: az a tagállam, amelyben befagyasztást elrendelő határozatot vagy elkobzást elrendelő határozatot bocsátottak ki;
7. „végrehajtó állam”: az a tagállam, amelynek befagyasztást elrendelő határozatot vagy elkobzást elrendelő határozatot továbbítottak elismerés és végrehajtás céljából;
8. „kibocsátó hatóság”:
 - a) a befagyasztást elrendelő határozat tekintetében:
 - i. az adott ügyben hatáskörrel rendelkező bíró, bíróság vagy ügyész; vagy

- ii. más, a kibocsátó állam által kibocsátó hatóságként kijelölt illetékes hatóság, amely büntetőügyekben hatáskörrel rendelkezik vagyon befagyasztásának elrendelésére vagy befagyasztást elrendelő határozatok végrehajtására a nemzeti joggal összhangban. Ezenkívül a befagyasztást elrendelő határozatot a végrehajtó hatóság részére történő továbbítását megelőzően egy kibocsátó állambeli bírónak, bíróságnak vagy ügyésznek érvényesítenie kell, miután megvizsgálta, hogy az megfelel-e az ilyen határozat kibocsátása e rendelet szerinti feltételeinek. Amennyiben egy bíró, bíróság vagy ügyész érvényesítette a határozatot, e másik illetékes hatóság a határozat továbbításának céljából kibocsátó hatóságnak tekinthető;
- b) az elkobzást elrendelő határozat tekintetében a kibocsátó állam által kibocsátó hatóságként kijelölt hatóság, amely büntetőügyekben hatáskörrel rendelkezik a nemzeti jognak megfelelően bíróság által kibocsátott, elkobzást elrendelő határozatok végrehajtására;
9. „végrehajtó hatóság”: az a hatóság, amely hatáskörrel rendelkezik a befagyasztást elrendelő határozatnak vagy az elkobzást elrendelő határozatnak e rendelettel, valamint a nemzeti jog szerint vagyon befagyasztására és elkobzására alkalmazandó eljárásokkal összhangban történő elismerésére és végrehajtásának biztosítására; amennyiben ezen eljárások előírják a határozat bíróság általi nyilvántartásba vételét és végrehajtásának bíróság általi engedélyezését, a végrehajtó hatóság fogalmába beletartozik az a hatóság is, amely hatáskörrel rendelkezik az ilyen nyilvántartásba vételnek és engedélyezésnek a kérelmezésére;
10. „érintett személy”: az a természetes vagy jogi személy, akivel vagy amellyel szemben a befagyasztást elrendelő határozatot vagy az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátották, vagy az a természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek az említett határozat hatálya alá tartozó vagyon a tulajdonában van, továbbá minden olyan harmadik fél is, akinek vagy amelynek az említett vagyonnal kapcsolatos jogait a végrehajtó állam joga szerint az adott határozat közvetlenül sérti.

3. cikk

Bűncselekmények

(1) A befagyasztást elrendelő határozatot vagy az elkobzást elrendelő határozatot az ilyen határozatok kibocsátásához vezető cselekmények kettős büntethetőségének vizsgálata nélkül végre kell hajtani, amennyiben a kibocsátó államban e cselekmények tekintetében a büntetési tétel felső határa legalább három évig terjedő szabadságvesztés, és amennyiben e cselekmények a kibocsátó állam joga értelmében a következő bűncselekmények közül egyet vagy többet valósítanak meg:

1. bűnszervezetben való részvétel;
2. terrorizmus;
3. emberkereskedelem;
4. gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia;
5. kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme;
6. fegyverek, lőszerek és robbanóanyagok tiltott kereskedelme;
7. korrupció;
8. csalás, ideértve az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalást és egyéb bűncselekményeket;
9. bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása;
10. pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását;
11. számítógépes bűnözés;
12. a környezettel kapcsolatos bűncselekmény, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is;
13. segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz;
14. szándékos emberölés vagy súlyos testi sértés;
15. emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme;
16. emberrablás, személyi szabadság megsértése vagy túszejtés;
17. rasszizmus és idegengyűlölet;
18. szervezett vagy fegyveres rablás;
19. kulturális javak – köztük régiségek és műtárgyak – tiltott kereskedelme;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o.).

20. csalás;
21. zsarolás és védelmi pénz szedése;
22. iparjogvédelmi jogok megsértése és termékhamisítás;
23. okmányhamisítás és a hamisított okmányokkal való kereskedelem;
24. fizetőeszközök hamisítása;
25. hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme;
26. nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme;
27. lopott gépjárművek kereskedelme;
28. erőszakos közöszlész;
29. gyújtogatás;
30. a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények;
31. légi jármű vagy hajó jogellenes hatalomba kerítése;
32. szabotázs.

(2) Az (1) bekezdésben említettektől eltérő bűncselekmények esetében a végrehajtó állam a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat elismerését és végrehajtását függővé teheti attól, hogy a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat kibocsátásához vezető cselekmények bűncselekménynek minősülnek-e a végrehajtó állam joga szerint, függetlenül az adott bűncselekmény kibocsátó állam joga szerinti tényállási elemeitől és minősítésétől.

II. FEJEZET

A BEFAGYASZTÁST ELRENDELŐ HATÁROZATOK TOVÁBBÍTÁSA, ELISMERÉSE ÉS VÉGREHAJTÁSA

4. cikk

A befagyasztást elrendelő határozatok továbbítása

(1) A befagyasztást elrendelő határozatot befagyasztásra vonatkozó tanúsítvány formájában továbbítják. A kibocsátó hatóság a 6. cikkben meghatározott befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt közvetlenül a végrehajtó hatóságnak, vagy adott esetben a 24. cikk (2) bekezdésében említett központi hatóságnak továbbítja, az írásbeli rögzítést olyan feltételek mellett biztosító bármilyen eszköz útján, amely lehetővé teszi a végrehajtó hatóság számára a befagyasztásra vonatkozó tanúsítvány hitelességének a megállapítását.

(2) A tagállamok nyilatkozatot tehetnek arról, hogy amikor befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt továbbítanak számukra befagyasztást elrendelő határozat elismerése és végrehajtása céljából, a kibocsátó hatóság továbbítja az eredeti befagyasztást elrendelő határozatot vagy annak hitelesített másolatát a biztosítási intézkedésre vonatkozó tanúsítvánnyal együtt. Mindazonáltal csak a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt kell lefordítani, a 6. cikk (2) bekezdésének megfelelően.

(3) A tagállamok megtehetik a (2) bekezdésben említett nyilatkozatot e rendelet alkalmazásának kezdőnapját megelőzően vagy egy későbbi időpontban. A tagállamok bármikor visszavonhatják az ilyen nyilatkozatukat. A tagállamok az ilyen nyilatkozat tétele vagy visszavonása esetén tájékoztatják a Bizottságot. A Bizottság ezeket az információkat valamennyi tagállam és az EIH rendelkezésére bocsátja.

(4) Ami a pénzüsszegre vonatkozó befagyasztást elrendelő határozatokat illeti, ha a kibocsátó hatóság észszerű okkal feltételezi, hogy az a személy, aki ellen a befagyasztást elrendelő határozatot kibocsátották, vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik valamely tagállamban, akkor a kibocsátó hatóság a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt továbbítja ezen tagállam részére.

(5) Ami a meghatározott vagyontárgyakra vonatkozó befagyasztást elrendelő határozatokat illeti, ha a kibocsátó hatóság észszerű okkal feltételezi, hogy az ilyen vagyontárgyak valamely tagállamban találhatóak, akkor a kibocsátó hatóság a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt továbbítja ezen tagállam részére.

(6) A befagyasztásra vonatkozó tanúsítvány:

- a) esetében csatolják a 14. cikknek megfelelően továbbított, elkobzásra vonatkozó tanúsítványt; vagy
- b) arra vonatkozó utasítást tartalmaz, hogy a vagyonnak a végrehajtó államban a befagyasztás hatálya alatt kell maradnia az elkobzást elrendelő határozat 14. cikk szerinti továbbításáig és végrehajtásáig, és a kibocsátó hatóság ez esetben a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványban jelzi e továbbítás várható időpontját.

(7) A kibocsátó hatóság tájékoztatja a végrehajtó hatóságot minden olyan érintett személyről, akiről vagy amelyről tudomása van. A kibocsátó hatóság – kérésre – megad továbbá a végrehajtó hatóságnak minden olyan információt, amely az ilyen érintett személyeknek a vagyonnal kapcsolatos bármely követelésére vonatkozik, ideértve az említett személyeket azonosító információkat is.

(8) Amennyiben a 24. cikk (3) bekezdésének megfelelően rendelkezésre bocsátott információ ellenére a kibocsátó hatóság előtt nem ismert az illetékes végrehajtó hatóság, a kibocsátó hatóság minden lehetséges módon – többek között az EIH kapcsolattartóin keresztül – megpróbálja meghatározni, hogy melyik hatóság illetékes a befagyasztást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására.

(9) Amennyiben a végrehajtó államban a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt átvevő hatóság nem rendelkezik hatáskörrel a befagyasztást elrendelő határozat elismerésére vagy az annak végrehajtásához szükséges intézkedések megtételére, akkor azonnal továbbítja a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt a tagállamán belüli illetékes végrehajtó hatósághoz, és erről megfelelően tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.

5. cikk

A befagyasztást elrendelő határozat továbbítása egy vagy több végrehajtó államnak

(1) A befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt a 4. cikk szerint egyidejűleg csak egy végrehajtó államnak lehet továbbítani, kivéve, ha e cikk (2) vagy (3) bekezdése alkalmazandó.

(2) Amennyiben a befagyasztást elrendelő határozat meghatározott vagyontárgyakra vonatkozik, a befagyasztásra vonatkozó tanúsítvány egyidejűleg több végrehajtó államnak is továbbítható, amennyiben:

- a) a kibocsátó hatóság észszerű okkal feltételezi, hogy a befagyasztást elrendelő határozat hatálya alá tartozó különböző vagyontárgyak különböző végrehajtó államokban találhatók; vagy
- b) a befagyasztást elrendelő határozat hatálya alá tartozó meghatározott vagyontárgy befagyasztása több mint egy végrehajtó állam területére kiterjedő intézkedést tenne szükségessé.

(3) Amennyiben a befagyasztást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik, a befagyasztásra vonatkozó tanúsítvány egyidejűleg több végrehajtó államnak is továbbítható, amennyiben a kibocsátó hatóság ezt kifejezetten szükségesnek tartja, különösen, ha a kibocsátó államban és bármelyik végrehajtó államban befagyasztás alá vonható vagyon becsült értéke valószínűsíthetően nem elegendő a befagyasztást elrendelő határozat szerinti teljes összeg befagyasztásához.

6. cikk

A befagyasztásra vonatkozó egységes tanúsítvány

(1) A befagyasztást elrendelő határozat továbbítása érdekében a kibocsátó hatóság kitölti és aláírja az I. mellékletben szereplő, befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt, valamint igazolja, hogy annak tartalma pontos és helytálló.

(2) A kibocsátó hatóság a befagyasztásra vonatkozó tanúsítvány fordítását a végrehajtó állam egyik hivatalos nyelvén vagy bármely más olyan nyelven adja át a végrehajtó hatóságnak, amelyet a végrehajtó állam a (3) bekezdésnek megfelelően kész elfogadni.

(3) A Bizottsághoz benyújtott nyilatkozatban bármelyik tagállam bármikor kijelentheti, hogy kész elfogadni a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványoknak azon fordításait, amelyek az adott tagállam hivatalos nyelvétől vagy nyelveitől eltérő, az Unió egy vagy több hivatalos nyelvén készültek. A Bizottság valamennyi tagállam és az EIH rendelkezésére bocsátja a nyilatkozatokat.

7. cikk

A befagyasztást elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása

(1) A végrehajtó hatóság elismeri a 4. cikkel összhangban továbbított, befagyasztást elrendelő határozatot, és megteszi az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy azt a végrehajtó állam valamely hatósága által kibocsátott befagyasztást elrendelő belföldi határozatokéval azonos módon hajtsák végre, kivéve, ha az említett végrehajtó hatóság az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a 8. cikkben foglalt valamely okára vagy az elhalasztásnak a 10. cikkben foglalt valamely okára hivatkozik.

(2) A végrehajtó hatóság jelentést tesz a kibocsátó hatóság felé a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásáról, amelyben leírja a befagyasztott vagyont, és ha rendelkezésre áll, megadja az arra vonatkozó értébecslést. Az ilyen jelentést indokolatlan késedelem nélkül, az írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján kell megtenni, amint a végrehajtó hatóság értesül a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásáról.

8. cikk

A befagyasztást elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása megtagadásának okai

(1) A végrehajtó hatóság csak akkor dönthet úgy, hogy nem ismeri el és nem hajtja végre a befagyasztást elrendelő határozatot, ha:

- a) a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtása ellentétes lenne a *ne bis in idem* elvével;
- b) a végrehajtó állam joga szerint olyan kiváltság vagy mentesség áll fenn, amely megakadályozná az érintett vagyron befagyasztását, vagy a büntetőjogi felelősség megállapítása vagy korlátozása tekintetében olyan szabályok léteznek a sajtószabadságra vagy az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozóan, amelyek megakadályozzák a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtását;
- c) a befagyasztásra vonatkozó tanúsítvány hiányos vagy nyilvánvalóan hibás, és azt a (2) bekezdésben említett konzultációt követően nem egészítették ki;
- d) a befagyasztást elrendelő határozat részben vagy egészben a kibocsátó állam területén kívül és részben vagy egészben a végrehajtó állam területén elkövetett bűncselekményhez kapcsolódik, és az a cselekmény, amely miatt a befagyasztást elrendelő határozatot kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint nem minősül bűncselekménynek;
- e) a 3. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó esetben az a cselekmény, amellyel kapcsolatban a befagyasztást elrendelő határozatot kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint nem bűncselekmény; mindazonáltal adókat vagy illetékeket, vagy vám- és devizasabályozást érintő esetekben a befagyasztást elrendelő határozat elismerése vagy végrehajtása nem tagadható meg azon az alapon, hogy a végrehajtó állam joga nem ír elő ugyanolyan típusú adót vagy illetéket, vagy nem ír elő ugyanolyan típusú adó- és illetékszabályokat vagy ugyanolyan típusú vám- és devizasabályozást, mint a kibocsátó állam joga;
- f) rendkívüli helyzetekben, konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy az ügy sajátos körülményei között a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtása a Chartában foglalt valamely releváns alapvető jog – különösen a hatékony jogorvoslathoz való jog, a tisztességes eljáráshoz való jog vagy a védelemhez való jog – nyilvánvaló megsértését vonná maga után.

(2) Az (1) bekezdésben említett bármely esetben a befagyasztást elrendelő határozat elismerésének vagy végrehajtásának teljes vagy részleges megtagadására vonatkozó döntés meghozatala előtt a végrehajtó hatóság bármely megfelelő módon konzultál a kibocsátó hatósággal, és adott esetben kéri a kibocsátó hatóságot bármely szükséges információ haladéktalan megadására.

(3) A befagyasztást elrendelő határozat elismerésének vagy végrehajtásának megtagadására vonatkozó döntést haladéktalanul meg kell hozni, és írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján azonnal közölni kell azt a kibocsátó hatósággal.

(4) Amennyiben a végrehajtó hatóság elismert egy befagyasztást elrendelő határozatot, de annak végrehajtása közben a tudomására jut, hogy az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának valamelyik oka fennáll, bármely megfelelő módon azonnal kapcsolatba lép a kibocsátó hatósággal, hogy egyeztessenek a megfelelő meghozandó intézkedésekről. Az egyeztetés alapján a kibocsátó hatóság dönthet úgy, hogy visszavonja a befagyasztást elrendelő határozatot. Amennyiben az egyeztetést követően nem sikerült megoldást találni, a végrehajtó hatóság dönthet úgy, hogy leállítja a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtását.

9. cikk

A befagyasztást elrendelő határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó határidők

(1) A végrehajtó hatóság azt követően, hogy átvette a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt, dönt a befagyasztást elrendelő határozat elismeréséről és végrehajtásáról és haladéktalanul végrehajtja e döntést, ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel, mint a hasonló belföldi ügyekben.

(2) Amennyiben a kibocsátó hatóság a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványban jelezte, hogy a befagyasztást elrendelő határozatot egy bizonyos időpontban kell végrehajtani, a végrehajtó hatóság ezt a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi. Amennyiben a kibocsátó hatóság jelezte, hogy az érintett tagállamok között egyeztetésre van szükség, akkor a végrehajtó hatóság és a kibocsátó hatóság egyeztet egymással annak érdekében, hogy megállapodjon a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásának időpontjáról. Amennyiben nem tudnak megállapodni, akkor a végrehajtó hatóság dönt a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásának időpontjáról, a lehető legteljesebb mértékben figyelembe véve a kibocsátó hatóság érdekeit.

(3) Az (5) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben a kibocsátó hatóság a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványban jelezte, hogy a vagyron befagyasztása azonnal szükséges, mivel jogosan feltételezi, hogy a kérdéses vagyont rövid időn belül eltávolítják vagy megsemmisítik, vagy a kibocsátó államban folytatott nyomozás vagy eljárás miatt van rá szükség, a végrehajtó hatóság a befagyasztást elrendelő határozat átvételét követő 48 órán belül dönt annak elismeréséről. A végrehajtó hatóság az ilyen döntés meghozatalát követő 48 órán belül meghozza a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásához szükséges konkrét intézkedéseket.

(4) A végrehajtó hatóság – az írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján – haladéktalanul közli a kibocsátó hatósággal a befagyasztást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntést.

(5) Amennyiben egy konkrét ügyben nem lehet betartani a (3) bekezdésben előírt határidőket, a végrehajtó hatóság erről azonnal – bármilyen alkalmas módon – tájékoztatja a kibocsátó hatóságot, közölve annak okát, hogy miért nem tudtak megfelelni ezeknek a határidőknek, és konzultál a kibocsátó hatósággal a befagyasztást elrendelő határozat elismerésének vagy végrehajtásának megfelelő ütemezéséről.

(6) A (3) bekezdésben előírt határidők lejárta nem mentesíti a végrehajtó hatóságot a befagyasztást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntés meghozatalára és e határozat haladéktalan végrehajtására irányuló kötelezettsége alól.

10. cikk

A befagyasztást elrendelő határozatok végrehajtásának elhalasztása

(1) A végrehajtó hatóság elhalaszthatja a 4. cikkel összhangban továbbított, befagyasztást elrendelő határozat végrehajtását, amennyiben:

- a) a határozat végrehajtása sértheti egy folyamatban lévő nyomozás érdekeit, amely esetben a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtása a végrehajtó hatóság által észszerűnek ítélt időpontig elhalasztható;
- b) a vagyon egy már meglévő, befagyasztást elrendelő határozat hatálya alá tartozik, amely esetben a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtása a már meglévő említett határozat visszavonásáig elhalasztható; vagy
- c) a vagyon a végrehajtó államban lefolytatott másik eljárás során kiadott meglévő határozat hatálya alá tartozik, amely esetben a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtása a már meglévő ilyen határozat visszavonásáig elhalasztható. Ez a pont azonban csak abban az esetben alkalmazható, ha a nemzeti jog szerint az ilyen meglévő határozat elsőbbséget élvezne a büntetőügyekben későbbi időpontban kibocsátott, befagyasztást elrendelő belföldi határozatokkal szemben.

(2) A végrehajtó hatóság – az írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján – azonnal értesíti a kibocsátó hatóságot a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásának elhalasztásáról, megadva a halasztás okait és, lehetőség szerint, a halasztás várható időtartamát.

(3) Amint a halasztás okai megszűntek, a végrehajtó hatóság azonnal megteszi a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket, és erről – az írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján – tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.

11. cikk

Titoktartás

(1) A befagyasztást elrendelő határozat végrehajtása során a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság kellően figyelembe veszi azon nyomozás titkosságát, amellyel összefüggésben a befagyasztást elrendelő határozatot kibocsátották.

(2) A végrehajtó hatóság nemzeti jogával összhangban biztosítja a befagyasztást elrendelő határozatban szereplő tényeknek és a határozat tartalmának a titkosságát, és ettől csak a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásához szükséges mértékben térhet el. E cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtását követően a végrehajtó hatóság a 32. cikknek megfelelően tájékoztatja erről az érintett személyeket.

(3) A kibocsátó hatóság kérheti a végrehajtó hatóságot, hogy a folyamatban lévő nyomozások védelme érdekében halassza el az érintett személyeknek a 32. cikk szerinti tájékoztatását a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásáról. Amint a folyamatban lévő nyomozások védelme már nem teszi szükségessé az érintett személyek tájékoztatásának elhalasztását, a kibocsátó hatóság erről megfelelően értesíti a végrehajtó hatóságot annak érdekében, hogy a végrehajtó hatóság a 32. cikknek megfelelően tájékoztathassa az érintett személyeket a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásáról.

(4) Amennyiben a végrehajtó hatóság nem tud eleget tenni az e cikkben előírt titoktartási kötelezettségnek, erről azonnal, és lehetőleg még a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtása előtt értesíti a kibocsátó hatóságot.

12. cikk

A befagyasztást elrendelő határozatok időbeli hatálya

(1) A befagyasztást elrendelő határozat hatálya alá tartozó vagyon mindaddig a befagyasztás hatálya alatt marad a végrehajtó államban, amíg ezen állam illetékes hatósága nem ad végleges választ a 14. cikk szerint továbbított, elkobzást elrendelő határozatra, vagy amíg a kibocsátó hatóság nem tájékoztatja a végrehajtó hatóságot bármely olyan döntésről vagy intézkedésről, amelynek következtében a határozat végrehajthatatlanná válik vagy azt a 27. cikk (1) bekezdésének megfelelően vissza kell vonni.

(2) A végrehajtó hatóság – az ügy körülményeire figyelemmel – indokolással ellátott megkeresést intézhet a kibocsátó hatósághoz annak érdekében, hogy korlátozzák a vagyon befagyasztásának időtartamát. Az ilyen megkeresést, beleértve az azt alátámasztó bármely releváns információt, az írásbeli rögzítést olyan feltételek mellett biztosító bármilyen eszköz útján kell továbbítani, amely lehetővé teszi a kibocsátó hatóság számára a megkeresés hitelességének megállapítását. Az ilyen megkeresés elbírálásakor a kibocsátó hatóság az összes érdeket figyelembe veszi, ideértve a végrehajtó hatóság érdekeit is. A kibocsátó hatóság a lehető legrövidebb időn belül válaszol a megkeresésre. Ha a kibocsátó hatóság nem ért egyet a korlátozással, ennek indokairól tájékoztatja a végrehajtó hatóságot. Ilyen esetben a vagyon az (1) bekezdésnek megfelelően a befagyasztás hatálya alatt marad. Ha a kibocsátó hatóság a megkeresés kézhezvételét követő hat héten belül nem ad választ, a végrehajtó hatóság befagyasztást elrendelő határozat végrehajtására vonatkozó kötelezettsége megszűnik.

13. cikk

A befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásának lehetetlensége

(1) Amennyiben a végrehajtó hatóság úgy ítéli meg, hogy nem lehetséges végrehajtani a befagyasztást elrendelő határozatot, erről haladéktalanul értesíti a kibocsátó hatóságot.

(2) A végrehajtó hatóság, mielőtt az (1) bekezdés szerint értesítené a kibocsátó hatóságot, adott esetben konzultál a kibocsátó hatósággal.

(3) A befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásának e cikk alapján történő megtagadása csak akkor indokolt, ha a vagyon:

- a) már elkobzásra került;
- b) eltűnt;
- c) megsemmisült;
- d) nem lelhető fel a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványban megjelölt helyen; vagy
- e) nem lelhető fel, mivel a helyét nem jelölték meg kellő pontossággal, a (2) bekezdésben említett konzultációk ellenére.

(4) A (3) bekezdés b), d) és e) pontja szerinti helyzetekben, ha a végrehajtó hatóság a későbbiekben olyan információhoz jut, amelynek segítségével meg tudja állapítani a vagyon helyét, a végrehajtó hatóság új befagyasztásra vonatkozó tanúsítvány továbbítása nélkül is végrehajthatja a befagyasztást elrendelő határozatot, feltéve, hogy a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtása előtt a kibocsátó hatóságnál meggyőződött arról, hogy a befagyasztást elrendelő határozat még érvényben van.

(5) A (3) bekezdés ellenére, ha a kibocsátó hatóság jelezte, hogy egyenértékű vagyon is befagyasztás alá vonható, a végrehajtó hatóság nem köteles végrehajtani a befagyasztást elrendelő határozatot, ha a (3) bekezdésben meghatározott körülmények valamelyike fennáll, és nincs olyan egyenértékű vagyon, amely befagyasztás alá vonható.

III. FEJEZET

AZ ELKOBZÁST ELRENDELŐ HATÁROZATOK TOVÁBBÍTÁSA, ELISMERÉSE ÉS VÉGREHAJTÁSA

14. cikk

Az elkobzást elrendelő határozatok továbbítása

(1) Az elkobzást elrendelő határozatot elkobzásra vonatkozó tanúsítvány formájában továbbítják. A kibocsátó hatóság a 17. cikkben meghatározott, elkobzásra vonatkozó tanúsítványt közvetlenül a végrehajtó hatóságnak, vagy adott esetben a 24. cikk (2) bekezdésében említett központi hatóságnak továbbítja, az írásbeli rögzítést olyan feltételek mellett biztosító bármilyen eszköz útján, amely lehetővé teszi a végrehajtó hatóság számára az elkobzásra vonatkozó tanúsítvány hitelességének megállapítását.

(2) A tagállamok nyilatkozatot tehetnek arról, hogy amikor elkobzásra vonatkozó tanúsítványt továbbítanak számukra elkobzást elrendelő határozat elismerése és végrehajtása céljából, a kibocsátó hatóság továbbítja az eredeti elkobzást elrendelő határozatot vagy annak hitelesített másolatát az elkobzásra vonatkozó tanúsítvánnyal együtt. Mindazonáltal csak az elkobzásra vonatkozó tanúsítványt kell lefordítani, a 17. cikk (2) bekezdésének megfelelően.

(3) A tagállamok megtehetik a (2) bekezdésben említett nyilatkozatot e rendelet alkalmazásának kezdőnapját megelőzően vagy egy későbbi időpontban. A tagállamok bármikor visszavonhatják az ilyen nyilatkozatukat. A tagállamok az ilyen nyilatkozat tétele vagy visszavonása esetén tájékoztatják a Bizottságot. A Bizottság ezen információkat valamennyi tagállam és az EIH rendelkezésére bocsátja.

(4) Ami a pénzüsszegre vonatkozó elkobzást elrendelő határozatokat illeti, ha a kibocsátó hatóság észszerű okkal feltételezi, hogy az a személy, aki ellen az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátották, vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik valamely tagállamban, akkor a kibocsátó hatóság az elkobzásra vonatkozó tanúsítványt továbbítja ezen tagállam részére.

(5) Ami a meghatározott vagyontárgyakra vonatkozó elkobzást elrendelő határozatokat illeti, ha a kibocsátó hatóság észszerű okkal feltételezi, hogy az ilyen vagyontárgyak valamely tagállamban találhatóak, akkor a kibocsátó hatóság az elkobzásra vonatkozó tanúsítványt továbbítja ezen tagállam részére.

(6) A kibocsátó hatóság tájékoztatja a végrehajtó hatóságot minden olyan érintett személyről, akiről vagy amelyről tudomása van. A kibocsátó hatóság – kérésre – megad továbbá a végrehajtó hatóságnak minden olyan információt, amely az ilyen érintett személyeknek a vagyonnal kapcsolatos esetleges követeléseire vonatkozik, ideértve az említett személyeket azonosító információkat is.

(7) Amennyiben a 24. cikk (3) bekezdésének megfelelően rendelkezésre bocsátott információ ellenére a kibocsátó hatóság előtt nem ismert az illetékes végrehajtó hatóság, a kibocsátó hatóság minden lehetséges módon – többek között az EIH kapcsolattartóin keresztül – megpróbálja meghatározni, hogy melyik hatóság illetékes az elkobzást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására.

(8) Amennyiben a végrehajtó államban az elkobzásra vonatkozó tanúsítványt átvevő hatóság nem rendelkezik hatáskörrel az elkobzást elrendelő határozat elismerésére vagy az annak végrehajtásához szükséges intézkedések megtételére, akkor azonnal továbbítja az elkobzásra vonatkozó tanúsítványt a tagállamán belüli illetékes végrehajtó hatósághoz és erről megfelelően tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.

15. cikk

Az elkobzást elrendelő határozat továbbítása egy vagy több végrehajtó államnak

(1) Az elkobzásra vonatkozó tanúsítványt a 14. cikk szerint egyidejűleg csak egy végrehajtó államnak lehet továbbítani, kivéve, ha az e cikk (2) vagy (3) bekezdése alkalmazandó.

(2) Amennyiben az elkobzást elrendelő határozat meghatározott vagyontárgyakra vonatkozik, az elkobzásra vonatkozó tanúsítvány egyidejűleg több végrehajtó államnak is továbbítható, amennyiben:

- a) a kibocsátó hatóság észszerű okkal feltételezi, hogy az elkobzást elrendelő határozat hatálya alá tartozó különböző vagyontárgyak különböző végrehajtó államokban találhatóak; vagy
- b) az elkobzást elrendelő határozat hatálya alá tartozó meghatározott vagyontárgy elkobzása több mint egy végrehajtó állam területére kiterjedő intézkedést tenne szükségessé.

(3) Amennyiben az elkobzást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik, az elkobzásra vonatkozó tanúsítvány egyidejűleg több végrehajtó államnak is továbbítható, amennyiben a kibocsátó hatóság ezt kifejezetten szükségesnek tartja, különösen, ha:

- a) az érintett vagyont nem vonták befagyasztás alá e rendelet szerint; vagy
- b) a kibocsátó államban és bármelyik végrehajtó államban elkobozható vagyon becsült értéke valószínűsíthetően nem elegendő az elkobzást elrendelő határozat szerinti teljes összeg elkobzására.

16. cikk

Az elkobzást elrendelő határozatok továbbításának következményei

(1) Az elkobzást elrendelő határozat 14. és 15. cikk szerinti továbbítása nem korlátozza a kibocsátó állam azon jogát, hogy a határozatot végrehajtsa.

(2) Egy pénzüsszegre vonatkozó elkobzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyó teljes összeg nem lehet magasabb, mint a határozatban megállapított maximális összeg, függetlenül attól, hogy a határozatot egy vagy több végrehajtó államnak továbbították-e.

(3) A kibocsátó hatóság az írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján azonnal tájékoztatja a végrehajtó hatóságot, amennyiben:

- a) úgy ítéli meg, hogy fennáll a kockázata a maximális összeget meghaladó elkobzásnak, különösen a végrehajtó hatóságtól a 21. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján kapott információ alapján;
- b) az elkobzást elrendelő határozat a kibocsátó államban vagy egy másik végrehajtó államban részben vagy egészben végrehajtásra került, amely esetben megjelöli azt az összeget, amely tekintetében az elkobzást elrendelő határozat még nem került végrehajtásra; vagy
- c) az elkobzásra vonatkozó tanúsítványnak a 14. cikkel összhangban történő továbbítását követően a kibocsátó állam valamely hatósága olyan pénzüsszeget kap, amelyet az elkobzást elrendelő határozat tekintetében fizetettek be.

Amennyiben az első albekezdés a) pontja alkalmazandó, a kibocsátó hatóság a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatja a végrehajtó hatóságot, amikor az abban a pontban említett kockázat megszűnt.

17. cikk

Az elkobzásra vonatkozó egységes tanúsítvány

- (1) Az elkobzást elrendelő határozat továbbítása érdekében a kibocsátó hatóság kitölti és aláírja a II. mellékletben szereplő, elkobzásra vonatkozó tanúsítványt, valamint igazolja, hogy annak tartalma pontos és helytálló.
- (2) A kibocsátó hatóság az elkobzásra vonatkozó tanúsítvány fordítását a végrehajtó állam valamelyik hivatalos nyelvén vagy bármely más olyan nyelven adja át a végrehajtó hatóságnak, amelyet a végrehajtó állam a (3) bekezdésnek megfelelően kész elfogadni.
- (3) A Bizottsághoz benyújtott nyilatkozatban bármelyik tagállam bármikor kijelentheti, hogy kész elfogadni az elkobzásra vonatkozó tanúsítványoknak azon fordításait, amelyek az adott tagállam hivatalos nyelvétől vagy nyelveitől eltérő, az Unió egy vagy több hivatalos nyelvén készültek. A Bizottság valamennyi tagállam és az EIH rendelkezésére bocsátja a nyilatkozatokat.

18. cikk

Az elkobzást elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása

- (1) A végrehajtó hatóság elismeri a 14. cikkel összhangban továbbított, elkobzást elrendelő határozatot, és megteszi az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy azt a végrehajtó állam valamely hatósága által kibocsátott elkobzást elrendelő belföldi határozatokéval azonos módon hajtsák végre, kivéve, ha az említett végrehajtó hatóság az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a 19. cikkben foglalt valamely okára vagy az elhalasztásnak a 21. cikkben foglalt valamely okára hivatkozik.
- (2) Amennyiben az elkobzást elrendelő határozat meghatározott vagyontárgyat érint, a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság – amennyiben a kibocsátó állam joga ezt lehetővé teszi – megállapodhat arról, hogy a végrehajtó államban az elkobzás elvégezhető az elkobzandó vagyon értékének megfelelő pénzüsszeg elkobzása révén.
- (3) Amennyiben az elkobzást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik, és a végrehajtó hatóság nem tudja kifizettetni ezt az összeget, akkor az elkobzást elrendelő határozatot az (1) bekezdésnek megfelelően az erre a célra rendelkezésre álló bármilyen vagyontárgyon végrehajtja. A végrehajtó hatóság szükség esetén az elkobzandó pénzüsszeget az elkobzást elrendelő határozat kibocsátása napján az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában közzétett napi euroárfolyamon váltja át a végrehajtó állam pénznemére.
- (4) Az elkobzást elrendelő határozat alapján a végrehajtó államtól eltérő bármely államban behajtott pénzüsszeg bármely része teljesen a végrehajtó államban elkobzandó összegből kerül levonásra.
- (5) Amennyiben a kibocsátó hatóság elkobzást elrendelő határozatot bocsátott ki, befagyasztást elrendelő határozatot azonban nem, az (1) bekezdésben előírt intézkedések részeként a végrehajtó hatóság hivatalból, nemzeti jogával összhangban úgy határozhat, hogy az érintett vagyonra vonatkozóan az elkobzást elrendelő határozat későbbi végrehajtására tekintettel befagyasztást rendel el. Ebben az esetben a végrehajtó hatóság haladéktalanul, lehetőség szerint az érintett vagyon befagyasztása előtt tájékoztatja erről a kibocsátó hatóságot.
- (6) Amint az elkobzást elrendelő határozat végrehajtása befejeződött, a végrehajtó hatóság írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján tájékoztatja a kibocsátó hatóságot a végrehajtás eredményeiről.

19. cikk

Az elkobzást elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása megtagadásának okai

- (1) A végrehajtó hatóság csak akkor dönthet úgy, hogy nem ismeri el és nem hajtja végre az elkobzást elrendelő határozatot, ha:
- a) az elkobzást elrendelő határozat végrehajtása ellentétes lenne a *ne bis in idem* elvével;
 - b) a végrehajtó állam joga szerint olyan kiváltság vagy mentesség áll fenn, amely megakadályozná az érintett vagyon elkobzását, vagy a büntetőjogi felelősség megállapítása vagy korlátozása tekintetében olyan szabályok léteznek a sajtószabadságra vagy az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozóan, amelyek megakadályozzák az elkobzást elrendelő határozat végrehajtását;
 - c) az elkobzásra vonatkozó tanúsítvány hiányos vagy nyilvánvalóan hibás, és azt a (2) bekezdésben említett konzultációt követően nem egészítették ki;

- d) az elkobzást elrendelő határozat részben vagy egészben a kibocsátó állam területén kívül és részben vagy egészben a végrehajtó állam területén elkövetett bűncselekményhez kapcsolódik, és az a cselekmény, amely miatt az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint nem minősül bűncselekménynek;
- e) a végrehajtó állam joga szerint az érintett személyek jogai lehetetlenné tennék az elkobzást elrendelő határozat végrehajtását, többek között abban az esetben is, ha ez a lehetetlenség a 33. cikknek megfelelő jogorvoslati lehetőségek alkalmazásának következménye;
- f) a 3. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó esetben az a cselekmény, amellyel kapcsolatban az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint nem bűncselekmény; mindazonáltal adókat vagy illetékeket, vagy vám- és devizasabályozást érintő esetekben az elkobzást elrendelő határozat elismerése vagy végrehajtása nem tagadható meg azon az alapon, hogy a végrehajtó állam joga nem ír elő ugyanolyan típusú adót vagy illetéket, vagy nem ír elő ugyanolyan típusú adó- és illetéksabályokat vagy ugyanolyan típusú vám- és devizasabályozást, mint a kibocsátó állam joga;
- g) az elkobzásra vonatkozó tanúsítvány szerint az a személy, akivel szemben az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátották, nem jelent meg személyesen azon a tárgyaláson, amely a jogerős ítélethez kapcsolódó, elkobzást elrendelő határozat meghozatalához vezetett, kivéve, ha az elkobzásra vonatkozó tanúsítványban az szerepel, hogy a kibocsátó állam jogában meghatározott további eljárási követelményeknek megfelelően az adott személy:
- kellő időben személyes idézést kapott, és ily módon tájékoztatták annak a tárgyalásnak a kitűzött időpontjáról és helyéről, amely az elkobzást elrendelő határozat meghozatalához vezetett, vagy más módon ténylegesen hivatalos tájékoztatást kapott az adott tárgyalás kitűzött időpontjáról és helyéről oly módon, hogy egyértelműen megállapítást nyert, hogy az említett személy a kitűzött tárgyalásról tudomást szerzett, és kellő időben tájékoztatták arról, hogy az ilyen elkobzást elrendelő határozat meghozatalára az említett személy meg nem jelenése esetén is sor kerülhet;
 - a kitűzött tárgyalás ismeretében meghatalmazta az általa választott vagy az állam által kirendelt jogi képviselőt arra, hogy a tárgyalás során az említett személy védelmét ellássa, és e jogi képviselő ténylegesen ellátta az említett személy védelmét a tárgyaláson; vagy
 - az elkobzást elrendelő határozat kézbesítését és azt követően, hogy kifejezetten tájékoztatták őt a perújításhoz vagy a fellebbezéshez való jogáról, amely eljárásban joga lenne részt venni, és amely lehetővé tenné az ügy újbóli érdemi vizsgálatát, beleértve az új bizonyítékok vizsgálatát, és amely az eredeti elkobzást elrendelő határozat megváltoztatásához vezethet, egyértelműen kijelentette, hogy nem vitatja az elkobzást elrendelő határozatot, vagy az alkalmazandó határidőn belül nem kért perújítást és nem fellebbezett;
- h) rendkívüli helyzetekben, konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy az ügy sajátos körülményei között az elkobzást elrendelő határozat végrehajtása a Chartában foglalt valamely releváns alapvető jog – különösen a hatékony jogorvoslatához való jog, a tisztességes eljáráshoz való jog vagy a védelemhez való jog – nyilvánvaló megsértését vonná maga után.

(2) Az (1) bekezdésben említett bármely esetben az elkobzást elrendelő határozat elismerésének és végrehajtásának teljes vagy részleges megtagadására vonatkozó döntés meghozatala előtt a végrehajtó hatóság bármely megfelelő módon konzultál a kibocsátó hatósággal, és adott esetben kéri a kibocsátó hatóságot bármely szükséges információ haladéktalan megadására.

(3) Az elkobzást elrendelő határozat elismerésének vagy végrehajtásának megtagadására vonatkozó döntést haladéktalanul meg kell hozni, és írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján azonnal közölni kell azt a kibocsátó hatósággal.

20. cikk

Az elkobzást elrendelő határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó határidők

(1) A végrehajtó hatóság az elkobzást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntést haladéktalanul, de – a (4) bekezdés sérelme nélkül – legkésőbb 45 nappal azt követően hozza meg, hogy átvette az elkobzásra vonatkozó tanúsítványt.

(2) A végrehajtó hatóság – az írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján – haladéktalanul közli a kibocsátó hatósággal az elkobzást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntést.

(3) A végrehajtó hatóság haladéktalanul, de legalább ugyanolyan gyorsan és elsőbbséggel, mint a hasonló belföldi ügyekben, meghozza az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásához szükséges konkrét intézkedéseket, kivéve, ha a 21. cikk alapján fennáll a halasztás valamely indoka.

(4) Amennyiben egy konkrét ügyben nem lehet betartani az (1) bekezdésben előírt határidőt, a végrehajtó hatóság erről haladéktalanul tájékoztatja a kibocsátó hatóságot, közölve annak okát, hogy miért nem tudtak megfelelni ennek a határidőnek, és konzultál a kibocsátó hatósággal az elkobzást elrendelő határozat elismerésének és végrehajtásának megfelelő ütemezéséről.

(5) Az (1) bekezdésben előírt határidő lejártá nem mentesíti a végrehajtó hatóságot az elkobzást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntés meghozatalára és e határozat haladéktalan végrehajtására irányuló kötelezettsége alól.

21. cikk

Az elkobzást elrendelő határozatok végrehajtásának elhalasztása

(1) A végrehajtó hatóság elhalaszthatja a 14. cikkel összhangban továbbított, elkobzást elrendelő határozat elismerését vagy végrehajtását, amennyiben:

- a) a határozat végrehajtása sértheti egy folyamatban lévő nyomozás érdekeit, amely esetben az elkobzást elrendelő határozat végrehajtása a végrehajtó hatóság által észszerűnek ítélt időpontig elhalasztható;
- b) pénzüsszegre vonatkozó elkobzást elrendelő határozat esetében a megítélése szerint fennáll a veszélye annak, hogy az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásából származó teljes összeg jelentős mértékben meghaladhatja az elkobzást elrendelő határozatban meghatározott összeget az elkobzást elrendelő határozatnak több tagállamban történő egyidejű végrehajtása miatt;
- c) a vagyon tekintetében a végrehajtó államban már folyamatban van elkobzási eljárás; vagy
- d) élték valamely, a 33. cikkben említett jogorvoslati lehetőséggel.

(2) A 18. cikk (5) bekezdése ellenére, a végrehajtó állam illetékes hatósága az elkobzást elrendelő határozat végrehajtása elhalasztásának időtartamára meghozza mindazokat az intézkedéseket, amelyeket hasonló belföldi ügyben hozna annak megakadályozására, hogy a vagyon az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásakor ne legyen hozzáférhető.

(3) A végrehajtó hatóság – az írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján – haladéktalanul értesíti a kibocsátó hatóságot az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásának elhalasztásáról, megadva a halasztás okait és lehetőség szerint a halasztás várható időtartamát.

(4) Amint a halasztás oka megszűnt, a végrehajtó hatóság haladéktalanul megteszi az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket, és erről – az írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján – tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.

22. cikk

Az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásának lehetetlensége

(1) Amennyiben a végrehajtó hatóság úgy ítéli meg, hogy nem lehetséges végrehajtani az elkobzást elrendelő határozatot, erről haladéktalanul értesíti a kibocsátó hatóságot.

(2) A végrehajtó hatóság, mielőtt az (1) bekezdés szerint értesítené a kibocsátó hatóságot, adott esetben konzultál a kibocsátó hatósággal, figyelembe véve a 18. cikk (2) vagy (3) bekezdésében biztosított lehetőségeket is.

(3) Az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásának e cikk alapján történő megtagadása csak akkor indokolt, ha a vagyon:

- a) már elkobzásra került;
- b) eltűnt;
- c) megsemmisült;
- d) nem lelhető fel az elkobzásra vonatkozó tanúsítványban megjelölt helyen; vagy
- e) nem lelhető fel, mivel a helyét nem jelölték meg kellő pontossággal, a (2) bekezdésben említett konzultációk ellenére sem.

(4) A (3) bekezdés b), d) és e) pontja szerinti helyzetekben, ha a végrehajtó hatóság a későbbiekben olyan információhoz jut, amelynek segítségével meg tudja állapítani a vagyon helyét, a végrehajtó hatóság az új elkobzásra vonatkozó tanúsítvány továbbítása nélkül is végrehajthatja az elkobzást elrendelő határozatot, feltéve, hogy az elkobzást elrendelő határozat végrehajtása előtt a kibocsátó hatóságnál meggyőződött arról, hogy az elkobzást elrendelő határozat még érvényben van.

(5) A (3) bekezdés ellenére, ha a kibocsátó hatóság jelezte, hogy egyenértékű vagyon is elkobozható, a végrehajtó hatóság nem köteles végrehajtani az elkobzást elrendelő határozatot, ha a (3) bekezdésben meghatározott körülmények valamelyike fennáll, és nincs olyan egyenértékű vagyon, amely elkobozható.

IV. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

23. cikk

A végrehajtásra vonatkozó jog

(1) A befagyasztást elrendelő határozatot vagy az elkobzást elrendelő határozatot a végrehajtó állam joga szerint kell végrehajtani, és e tagállam hatóságai kizárólagos hatáskörrel rendelkeznek a határozat végrehajtási eljárására vonatkozó döntések meghozatala és az azokhoz kapcsolódó valamennyi intézkedés meghatározása tárgyában.

(2) A jogi személlyel szemben hozott, befagyasztást elrendelő határozatot vagy elkobzást elrendelő határozatot akkor is végre kell hajtani, ha a végrehajtó állam nem ismeri el a jogi személyek büntetőjogi felelősségének elvét.

(3) A 18. cikk (2) és (3) bekezdése ellenére a kibocsátó állam beleegyezése nélkül a végrehajtó állam nem állapíthat meg alternatív intézkedéseket a 4. cikk szerint továbbított, befagyasztást elrendelő határozat vagy a 14. cikk szerint továbbított, elkobzást elrendelő határozat helyett.

24. cikk

Az illetékes hatóságokról szóló értesítés

(1) 2020. december 19-ig minden tagállam értesíti a Bizottságot arról, hogy a 2. cikk 8. és 9. pontjában foglalt fogalom meghatározás szerinti mely hatóság vagy hatóságok illetékesek az adott tagállam joga alapján azokban az esetekben, amikor e tagállam a kibocsátó állam, illetve amikor e tagállam a végrehajtó állam.

(2) Minden tagállam –belső jogrendjének felépítéséből adódóan – kijelölhet egy vagy több olyan központi hatóságot, amelynek feladata a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványok és az elkobzásra vonatkozó tanúsítványok adminisztratív továbbítása és fogadása, valamint az illetékes hatóságoknak történő segítségnyújtás. Minden tagállam értesíti a Bizottságot, ha ilyen hatóságot jelöl ki.

(3) A Bizottság az e cikk szerint beérkezett információt minden tagállam és az EIH számára hozzáférhetővé teszi.

25. cikk

Kommunikáció

(1) E rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság szükség esetén haladéktalanul, bármely megfelelő kommunikációs eszköz igénybe vételével konzultál egymással.

(2) Valamennyi kommunikációt – így azt is, amelynek célja a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásához szükséges bármely dokumentum továbbításával vagy hitelesítésével kapcsolatos problémák rendezése – közvetlenül a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság között, és ha a tagállam a 24. cikk (2) bekezdésének megfelelően központi hatóságot jelölt ki, adott esetben e központi hatóság bevonásával kell lefolytatni.

26. cikk

Többszörös határozatok

(1) Ha a végrehajtó hatóság két vagy több befagyasztást elrendelő határozatot vagy elkobzást elrendelő határozatot kap kézhez különböző tagállamokból, amelyeket ugyanazon személlyel szemben bocsátottak ki, és az említett személy nem rendelkezik elegendő vagyonnal a végrehajtó államban valamennyi határozat teljesítéséhez, vagy ha a végrehajtó hatóság két vagy több befagyasztást elrendelő határozatot vagy elkobzást elrendelő határozatot kap kézhez ugyanazon meghatározott vagyontárgyra vonatkozóan, a végrehajtó hatóság dönt, hogy melyik határozatot hajtja végre a végrehajtó állam jogának megfelelően, az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásának elhalasztására a 21. cikk értelmében biztosított lehetőség sérelme nélkül.

(2) A végrehajtó hatóság a döntése meghozatalakor lehetőség szerint a sértettek érdekeit tartja elsődlegesen szem előtt. Figyelembe vesz minden egyéb releváns körülményt is, köztük a következőket:

- a) a vagyoni eszközöket befagyasztották-e már;
- b) az egyes határozatok dátuma és továbbításuk dátuma;

- c) az érintett bűncselekmény súlyossága; és
- d) a bűncselekmény elkövetésének helye.

27. cikk

A befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásának megszüntetése

- (1) Ha a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat már nem végrehajtható vagy már nem érvényes, a kibocsátó hatóság haladéktalanul visszavonja a befagyasztást elrendelő határozatot vagy az elkobzást elrendelő határozatot.
- (2) A kibocsátó hatóság – írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján – azonnal értesíti a végrehajtó hatóságot a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat visszavonásáról, valamint bármely olyan döntésről vagy intézkedésről, amely a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat visszavonását eredményezi.
- (3) A végrehajtó hatóság, amint a kibocsátó hatóságtól a (2) bekezdésnek megfelelően értesítést kap, megszünteti a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat végrehajtását annyiban, amennyiben a végrehajtás még nem fejeződött be. A végrehajtó hatóság – írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján – indokolatlan késedelem nélkül visszaigazolja a végrehajtás megszüntetését a kibocsátó hatóságnak.

28. cikk

A befagyasztott és az elkobzott vagyon kezelése és az azzal való rendelkezés

- (1) A befagyasztott és az elkobzott vagyon kezelése tekintetében a végrehajtó állam joga alkalmazandó.
- (2) A végrehajtó állam azzal a céllal kezeli a befagyasztott vagy elkobzott vagyont, hogy megakadályozza annak értékcsökkenését. Ebből a célból a végrehajtó államnak – a 2014/42/EU irányelv 10. cikkére tekintettel – lehetősége van a befagyasztott vagyont értékesíteni vagy átruházni.
- (3) A befagyasztott vagyon 29. cikk szerinti visszaszolgáltatathatóságának sérelme nélkül a befagyasztott vagyon és az ilyen vagyon (2) bekezdés szerinti értékesítéséből származó pénzüsszeg a végrehajtó államban marad az elkobzásra vonatkozó tanúsítvány továbbításáig és az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásáig.
- (4) A végrehajtó állam nem köteles értékesíteni vagy visszaszolgáltatni az elkobzást elrendelő határozat hatálya alá tartozó olyan meghatározott tárgyakat, amelyek a 2014/60/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott kulturális tárgynak minősülnek. Ez a rendelet nem érinti a kulturális javak visszaszolgáltatására vonatkozó, az említett irányelv szerinti kötelezettséget.

29. cikk

A befagyasztott vagyon visszaszolgáltatása a sértettnek

- (1) Ha a kibocsátó hatóság vagy a kibocsátó állam más illetékes hatósága a nemzeti jogával összhangban a befagyasztott vagyon sértettnek való visszaszolgáltatására vonatkozó határozatot bocsátott ki, akkor a kibocsátó hatóság az ezen határozattal kapcsolatos információkat belefoglalja a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványba, vagy a későbbiekben közli az adott határozattal kapcsolatos információkat a végrehajtó hatósággal.
- (2) Ha a végrehajtó hatóság az (1) bekezdésben említettek szerint tájékoztatást kapott a befagyasztott vagyon sértettnek való visszaszolgáltatására vonatkozó határozatról, akkor meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az érintett vagyon befagyasztását követően a lehető legrövidebb időn belül visszaszolgáltassák azt a sértett részére, a végrehajtó állam eljárási szabályaival összhangban, szükség esetén a kibocsátó államon keresztül, feltéve, hogy:
 - a) a sértettnek a vagyonnal kapcsolatos jogcíme nem képezi vita tárgyát;
 - b) a vagyonra nincs szükség bizonyítékként büntetőeljárás keretében a végrehajtó államban; és
 - c) az érintett személyek jogai nem sérülnek.

A végrehajtó hatóság tájékoztatja a kibocsátó hatóságot, ha a vagyont közvetlenül a sértettre ruházzák át.

- (3) Ha a végrehajtó hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesültek, akkor haladéktalanul, bármilyen megfelelő módon konzultál a kibocsátó hatósággal a megoldás megtalálása érdekében. Ha nem sikerül megoldást találni, akkor a végrehajtó hatóság dönthet úgy, hogy nem szolgáltatja vissza a befagyasztott vagyont a sértettnek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/60/EU irányelve (2014. május 15.) a tagállamok területéről jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 159., 2014.5.28., 1. o.).

30. cikk

Az elkobzott vagyonnal, illetve az ilyen vagyon értékesítéséből származó pénzüsszeggel való rendelkezés

(1) Ha a kibocsátó hatóság vagy a kibocsátó állam más illetékes hatósága a nemzeti jogával összhangban az elkobzott vagyon sértettnek való visszaszolgáltatására vagy a sértett kártérítésére vonatkozó határozatot bocsátott ki, akkor a kibocsátó hatóság az ezen határozattal kapcsolatos információkat belefoglalja az elkobzásra vonatkozó tanúsítványba, vagy a későbbiekben közli a határozattal kapcsolatos információkat a végrehajtó hatósággal.

(2) Ha a végrehajtó hatóság az (1) bekezdésben említettek szerint tájékoztatást kapott az elkobzott vagyon sértettnek való visszaszolgáltatására vonatkozó határozatról, akkor meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy ha az érintett vagyont elkobozták, azt a lehető legrövidebb időn belül visszaszolgáltassák a sértett részére, szükség esetén a kibocsátó államon keresztül. A végrehajtó hatóság tájékoztatja a kibocsátó hatóságot, ha a vagyont közvetlenül a sértettre ruházzák át.

(3) Ha nem lehetséges, hogy a végrehajtó hatóság a vagyont a (2) bekezdéssel összhangban visszaszolgáltassa a sértettnek, de a vagyonnal kapcsolatos, elkobzást elrendelő határozat végrehajtása bizonyos pénzüsszeget eredményezett, akkor a megfelelő pénzüsszeget visszaszolgáltatás céljából át kell utalni a sértett részére, szükség esetén a kibocsátó államon keresztül. A végrehajtó hatóság tájékoztatja a kibocsátó hatóságot, ha a pénzüsszeget közvetlenül a sértettnek utalják át. A fennmaradó vagyonnal a (7) bekezdésnek megfelelően kell rendelkezni.

(4) Ha a végrehajtó hatóság az (1) bekezdésben említettek szerint tájékoztatást kapott a sértett kártérítésére vonatkozó határozatról, és az elkobzást elrendelő határozat végrehajtása bizonyos pénzüsszeget eredményezett, akkor a megfelelő pénzüsszeget – amennyiben az nem haladja meg a tanúsítványban megjelölt összeget – kártérítés céljából át kell utalni a sértett részére, szükség esetén a kibocsátó államon keresztül. A végrehajtó hatóság tájékoztatja a kibocsátó hatóságot abban az esetben, ha a pénzüsszeget közvetlenül a sértettnek utalják át. A fennmaradó vagyonnal a (7) bekezdésnek megfelelően kell rendelkezni.

(5) Ha a kibocsátó államban a vagyon sértettnek való visszaszolgáltatására vagy a sértett kártérítésére irányuló eljárás van folyamatban, akkor a kibocsátó hatóság tájékoztatja erről a végrehajtó hatóságot. A végrehajtó állam tartózkodik az elkobzott vagyonnal való rendelkezéstől mindaddig, amíg a vagyon visszaszolgáltatására vagy a sértett kártérítésére vonatkozó határozattal kapcsolatos információkat nem közölték a végrehajtó hatósággal, még azokban az esetekben is, ha az elkobzást elrendelő határozatot már végrehajtották.

(6) Az (1)–(5) bekezdés sérelme nélkül az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt, pénztől eltérő vagyon felett a következő szabályok szerint kell rendelkezni:

- a) a vagyont értékesíteni lehet, amely esetben az értékesítésből befolyt pénzüsszeggel a (7) bekezdésnek megfelelően kell rendelkezni;
- b) a vagyont át lehet ruházni a kibocsátó államra, azzal, hogy amennyiben az elkobzást elrendelő határozat pénzüsszetre vonatkozik, a vagyont csak a kibocsátó hatóság beleegyezésével lehet a kibocsátó államra átruházni;
- c) figyelemmel a d) pontra, amennyiben az a) és b) pont egyikét sem lehetséges alkalmazni, úgy a vagyon felett a végrehajtó állam nemzeti jogának megfelelően más módon is lehet rendelkezni; vagy
- d) a kibocsátó állam beleegyezésével a vagyon felhasználható közérdekű vagy szociális célokra a végrehajtó államban, ezen állam jogának megfelelően.

(7) Ha az elkobzást elrendelő határozathoz nem csatoltak az (1)–(5) bekezdés szerinti, a vagyon sértett részére történő visszaszolgáltatására vagy a sértett kártérítésére vonatkozó határozatot, vagy ha az érintett tagállamok nem állapodtak meg másként, akkor a végrehajtó állam rendelkezik az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásának eredményeként befolyt pénzüsszeg felett, a következők szerint:

- a) amennyiben az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt összeg legfeljebb 10 000 EUR, az összeg a végrehajtó államot illeti meg; vagy
- b) amennyiben az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt összeg több mint 10 000 EUR, a végrehajtó állam az összeg 50 %-át átutalja a kibocsátó állam részére.

31. cikk

Költségek

(1) Minden tagállam maga viseli az e rendelet alkalmazásával kapcsolatban felmerült saját költségeit, az elkobzott vagyonnal való rendelkezés tekintetében a 28. cikkben foglalt rendelkezések sérelme nélkül.

(2) A végrehajtó hatóság javaslatot nyújthat be a kibocsátó hatóságnak a költségek megosztására, ha a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat végrehajtása előtt vagy után úgy tűnik, hogy a határozat végrehajtása jelentős vagy rendkívüli költségekkel járna.

Az ilyen javaslatokhoz csatolni kell a végrehajtó hatóság felmerülő költségeinek részletes bontását. Egy ilyen javaslatot követően a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság konzultál egymással. Adott esetben az Eurojust segítséget nyújthat ezekhez a konzultációkhoz.

A konzultációkról vagy legalább azok eredményéről írásbeli rögzítést lehetővé tevő bármilyen eszköz útján feljegyzést kell készíteni.

32. cikk

Az érintett személyek tájékoztatására vonatkozó kötelezettség

(1) A 11. cikk sérelme nélkül, a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtását követően, vagy az elkobzást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntés meghozatalát követően a végrehajtó hatóság – a nemzeti joga szerinti eljárásoknak megfelelően, és amilyen mértékig ez lehetséges – haladéktalanul tájékoztatja azokat a személyeket, akiket tudomása szerint érint az említett végrehajtás vagy döntés.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően nyújtandó tájékoztatásban meg kell határozni a határozatot kibocsátó hatóság nevét és fel kell tüntetni a végrehajtó állam joga szerint rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket. A tájékoztatásban meg kell határozni – legalább röviden – az említett határozat kiadásának indokait is.

(3) A végrehajtó hatóság adott esetben kérheti a kibocsátó hatóság segítségét az (1) bekezdésben említett feladatok elvégzéséhez.

33. cikk

A végrehajtó államban rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat elismerésével és végrehajtásával szemben

(1) Az érintett személyek számára biztosítani kell a befagyasztást elrendelő határozatoknak a 7. cikk szerinti elismerésére és végrehajtására, valamint az elkobzást elrendelő határozatoknak a 18. cikk szerinti elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntésekkel szembeni hatékony jogorvoslati jogot a végrehajtó államban. A jogorvoslati jogot a végrehajtó állam bírósága előtt, annak jogával összhangban kell gyakorolni. Az elkobzást elrendelő határozatok tekintetében a jogorvoslati lehetőség igénybevételének halasztó hatálya lehet, ha a végrehajtó állam joga így rendelkezik.

(2) A befagyasztást elrendelő határozat vagy elkobzást elrendelő határozat kibocsátásának alapjául szolgáló érdemi indokok nem támadhatók meg a végrehajtó állam bírósága előtt.

(3) A kibocsátó állam illetékes hatóságát tájékoztatni kell az (1) bekezdéssel összhangban igénybe vett bármely jogorvoslati lehetőségről.

(4) Ez a cikk nem érinti a 2014/42/EU irányelv 8. cikke szerinti jogi biztosítékoknak és jogorvoslatoknak a kibocsátó államban való alkalmazását.

34. cikk

Visszatérítés

(1) Amennyiben a végrehajtó állam a joga alapján felelős a hozzá a 4. cikk szerint továbbított befagyasztást elrendelő határozat vagy a 14. cikk szerint továbbított elkobzást elrendelő határozat végrehajtásával valamely érintett személynek okozott kárért, a kibocsátó állam megtéríti a végrehajtó államnak az érintett személy részére kifizetett kártérítés összegét. Amennyiben azonban a kibocsátó állam be tudja bizonyítani a végrehajtó államnak, hogy a kárt vagy annak egy részét kizárólag a végrehajtó állam magatartása okozta, a kibocsátó állam és a végrehajtó állam megegyezik a visszatérítendő összegről.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti a tagállamok nemzeti jogát a természetes vagy jogi személyek által benyújtott kártérítési igényekre vonatkozóan.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

35. cikk

Statisztikák

(1) A tagállamok rendszeresen átfogó statisztikákat gyűjtenek a releváns hatóságoktól. A tagállamok fenntartják, és évente megküldik az említett statisztikákat a Bizottságnak. Ezek a statisztikák – a 2014/42/EU irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében említett információkon túl – magukban foglalják az arra vonatkozó adatokat, hogy az egyes tagállamok a más tagállamoktól kézhöz kapott befagyasztást elrendelő határozatok és elkobzást elrendelő határozatok közül hányat ismertek el és hajtottak végre, valamint hány ilyen határozat esetében tagadták meg az elismerést és a végrehajtást.

(2) A tagállamok ezenkívül minden évben megküldik a Bizottságnak a következő statisztikákat, amennyiben ezek központi szinten elérhetők az érintett tagállamban:

- a) azon esetek száma, amikor az e rendelet szerinti elkobzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt vagyonból a sértett kártérítésben részesült vagy vonótátatott; és
- b) az e rendelet szerinti befagyasztást elrendelő határozatok és elkobzást elrendelő határozatok végrehajtásához szükséges átlagos időtartam.

36. cikk

A tanúsítvány és a formanyomtatvány módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 37. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. és II. mellékletben meghatározott tanúsítványok bármilyen módosítására vonatkozóan. Az ilyen módosítások összhangban állnak e rendelettel és nem érintetik e rendeletet.

37. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 36. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2020. december 19-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 36. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 36. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

38. cikk

Jelentéstétel és felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2025. december 20-ig, majd ezt követően öt évenként jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak e rendelet alkalmazásáról, többek között a következőkről:

- a) a tagállamok nyilatkozat tételére és visszavonására vonatkozó, a 4. cikk (2) bekezdése, illetve a 14. cikk (2) bekezdése szerinti lehetősége;
- b) az alapvető jogok tiszteletben tartása, valamint a befagyasztást elrendelő határozatok és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerése közötti kölcsönhatás;
- c) a 28., a 29. és a 30. cikk alkalmazása a befagyasztott és elkobzott vagyon kezelése, az azzal való rendelkezés, a vagyon sértetteknek való visszaszolgáltatása, valamint a sértettek kártérítése vonatkozásában.

39. cikk

Felváltás

Ez a rendelet 2020. december 19-től kezdődően a 2003/577/IB kerethatározat rendelkezéseinek helyébe lép a vagyon befagyasztása tekintetében azon tagállamok között, amelyekre nézve e rendelet kötelező.

Ez a rendelet 2020. december 19-től kezdődően a 2006/783/IB kerethatározat helyébe lép azon tagállamok között, amelyekre nézve e rendelet kötelező.

Azon tagállamok vonatkozásában, amelyekre nézve e rendelet kötelező, a vagyon befagyasztása tekintetében a 2003/577/IB kerethatározatra való hivatkozásokat, valamint a 2006/783/IB kerethatározatra való hivatkozásokat e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

40. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Ezt a rendeletet a 2020. december 19-én vagy azt követően továbbított befagyasztásra vonatkozó tanúsítványokra és elkobzásra vonatkozó határozatokra kell alkalmazni.

(2) A 2020. december 19-ét megelőzően továbbított befagyasztásra vonatkozó tanúsítványokra és elkobzásra vonatkozó tanúsítványokra továbbra is a 2003/577/IB és a 2006/783/IB kerethatározat az irányadó azon tagállamok között, amelyekre e rendelet kötelező, a befagyasztást elrendelő határozat és az elkobzást elrendelő határozat végleges végrehajtásáig.

41. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2020. december 19-től alkalmazandó.

A 24. cikket azonban 2018. december 18-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2018. november 14-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

K. EDTSTADLER

I. MELLÉKLET

BEFAGYASZTÁSRA VONATKOZÓ TANÚSÍTVÁNY

A. SZAKASZ:

Kibocsátó állam:

Kibocsátó hatóság:

Érvényesítő hatóság (ha van ilyen):

Végrehajtó állam:

Végrehajtó hatóság (ha ismert):

B. SZAKASZ: Sürgősség és/vagy a végrehajtás kért időpontja

1. Kérjük, jelezze a sürgősség konkrét okait:

☐ Jogosan feltételezhető, hogy a kérdéses vagyont rövid időn belül eltávolítják vagy megsemmisítik, nevezetesen:

.....

.....

☐ A kibocsátó államban folytatott nyomozás vagy eljárás miatt szükséges, nevezetesen:

.....

.....

2. A végrehajtás időpontja:

☐ Konkrétan kért időpont, nevezetesen:

☐ Az érintett tagállamok között egyeztetésre van szükség

E kérés okai:

.....

.....

C. SZAKASZ: Érintett személy(ek)

Azon személy(ek) személyazonossága, akivel (akikkel), illetve amellyel (amelyekkel) szemben a befagyasztást elrendelő határozatot kibocsátották, vagy azon személy(ek) személyazonossága, aki(k)nek, illetve amely(ek)nek a befagyasztást elrendelő határozat hatálya alá eső vagyon a tulajdonát képezi (ha több személy érintett, kérjük, mindegyik személy esetében adja meg az információkat):

1. Azonosító adatok

i. Természetes személy(ek) esetében

Név:

Utónév (utónevek):

Egyéb releváns név (nevek) (ha van ilyen):

Felvett nevek (ha van ilyen):

Nem:

Állampolgárság:

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel (ha rendelkezésre áll):

A személyazonosító okmány(ok) (személyazonosító igazolvány vagy útlevél) típusa és száma (ha rendelkezésre áll):

.....

Születési idő:

Születési hely:

Lakóhely és/vagy ismert cím (ha nincs ilyen, az utolsó ismert cím):

.....

Az érintett személy által értett nyelv(ek):

Kérjük, jelölje meg, hogy az érintett személy milyen minőségben vesz részt az eljárásban:

☐ az a személy, aki ellen a befagyasztást elrendelő határozat irányul

☐ az a személy, akinek a befagyasztást elrendelő határozat hatálya alá eső vagyon a tulajdonát képezi

ii. Jogi személy(ek) esetében

Név:

Jogi forma:

Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név (ha van ilyen):

Bejegyzett székhely:

Bejegyzési szám:

Cím:

A képviselő neve:

Kérjük, jelölje meg, hogy az érintett személy milyen minőségben vesz részt az eljárásban:

- ☐ az a személy, amely ellen a befagyasztást elrendelő határozat irányul
- ☐ az a személy, amelynek a befagyasztást elrendelő határozat hatálya alá eső vagyona a tulajdonát képezi

2. Amennyiben a fent megadott cím(ek)től eltér, kérjük, adja meg a helyet, ahol a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtandó:

.....

3. Olyan harmadik felek, akiknek vagy amelyeknek a befagyasztást elrendelő határozat hatálya alá eső vagyonnal kapcsolatos jogait a határozat közvetlenül sérti (személyazonosság és okok)

.....

.....

4. Kérjük, itt közölje az olyan egyéb információkat, amelyek segítségül szolgálnak a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásához:

.....

D. SZAKASZ: Információ a vagyonról, amelyre a határozat vonatkozik

1. Kérjük, jelezze, hogy a határozat a következők közül melyikre vonatkozik:

- ☐ pénzüsszeg
- ☐ meghatározott vagyontárgy(ak) (anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan javak)
- ☐ egyenértékű vagyon (értékalapú elkobzással összefüggésben)

2. Ha a határozat pénzüsszegre vagy e pénzüsszeggel egyenértékű vagyonra vonatkozik:

- A végrehajtás tárgyát képező összeg a végrehajtó államban, számmal és betűvel (jelölje meg a pénznemet):
.....
- A határozatban megállapított teljes összeg, számmal és betűvel (jelölje meg a pénznemet):
.....

További információk:

- Azon okok, amelyek alapján feltételezhető, hogy az érintett személy a végrehajtó államban vagyonnal/jövedelemmel rendelkezik:
.....
- Az érintett személy vagyonának/jövedelemforrásának leírása (ha lehetséges):
.....
- Az érintett személy vagyona fellelhetőségének/jövedelemforrásának pontos helye (ha ez nem ismert, az utolsó ismert helye):
.....
- Az érintett személy bankszámla-adatai (ha ismert):
.....

3. Ha a határozat meghatározott vagyontárgy(ak)ra vagy az ilyen vagyontárggyal/vagyontárgyakkal egyenértékű vagyonra vonatkozik:

A határozat végrehajtó állam részére való továbbításának okai:

- ☐ a meghatározott vagyontárgy(ak) a végrehajtó államban található(k)
- ☐ a meghatározott vagyontárgy(ak)at a végrehajtó államban nyilvántartásba vett(ék)

- ☐ a kibocsátó hatóság észszerű okkal feltételezi, hogy azon meghatározott vagyontárgy(ak) egésze vagy egy része, amely(ek)re a határozat vonatkozik, a végrehajtó államban található(k).

További információk:

- Azon okok, amelyek alapján feltételezhető, hogy a meghatározott vagyontárgy(ak) a végrehajtó államban található(k):
.....
- A vagyontárgy leírása:
.....
- A vagyontárgy fellelhetőségének helye (ha ez nem ismert, az utolsó ismert helye):
.....
- Egyéb releváns információk (például ügygondnok kirendelése):
.....

E. SZAKASZ: A befagyasztást elrendelő határozat kibocsátásának okai

1. A tények összefoglalása

Ismertesse a befagyasztást elrendelő határozat kibocsátásának okait, beleértve a következőket:

- a tények összefoglalása, beleértve a kapcsolódó bűncselekmény(ek) leírását:
.....

- a nyomozás állása:
.....

- a befagyasztás okai:
.....

- egyéb releváns információk:
.....

2. Azon bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése, amely(ek)hez kapcsolódóan a befagyasztást elrendelő határozatot kibocsátották, és az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések:

.....
.....

3. A bűncselekmény, amelyhez kapcsolódóan a befagyasztást elrendelő határozatot kibocsátották, legalább három évig terjedő szabadságvonással jár -e a kibocsátó államban, valamint szerepel-e az alább felsorolt bűncselekmények között? (Kérjük, jelölje meg a megfelelő négyzetet). Amennyiben a befagyasztást elrendelő határozat több bűncselekményre vonatkozik, kérjük, jelölje meg azokat sorszámuk feltüntetésével a bűncselekmények alábbi felsorolásában (a fenti 1. és 2. pontban leírt bűncselekményeknek megfelelő sorszámmal).

- ☐ bünszervezetben való részvétel
- ☐ terrorizmus
- ☐ emberkereskedelem
- ☐ gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia
- ☐ kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme
- ☐ fegyverek, lőszerek és robbanóanyagok tiltott kereskedelme
- ☐ korrupció
- ☐ csalás, ideértve az (EU) 2017/1371 irányelvben meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalást és egyéb bűncselekményeket
- ☐ bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása
- ☐ pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását
- ☐ számítógépes bűnözés

- ☐ a környezettel kapcsolatos bűncselekmény, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét
- ☐ segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz
- ☐ szándékos emberölés vagy súlyos testi sértés
- ☐ emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme
- ☐ emberrablás, személyi szabadság megsértése vagy túszejtés
- ☐ rasszizmus és idegengyűlölet
- ☐ szervezett vagy fegyveres rablás
- ☐ kulturális javak – köztük régiségek és műtárgyak – tiltott kereskedelme
- ☐ csalás
- ☐ zsarolás és védelmi pénz szedése
- ☐ iparjogvédelmi jogok megsértése és termékhamisítás
- ☐ okmányhamisítás és a hamisított okmányokkal való kereskedelem
- ☐ fizetőeszközök hamisítása
- ☐ hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme
- ☐ nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme
- ☐ lopott gépjárművek kereskedelme
- ☐ erőszakos közöszlész
- ☐ gyújtogatás
- ☐ a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények
- ☐ légi jármű vagy hajó jogellenes hatalomba kerítése
- ☐ szabotázs

4. Bármely egyéb releváns információ (például a vagyon és a bűncselekmény közötti kapcsolat):

.....

F. SZAKASZ: A határozat titkossága és/vagy meghatározott alakiságok kérése

☐ A határozatban szereplő információkat a végrehajtás után titkosan kell kezelni:

.....

☐ A végrehajtás során betartandó, meghatározott alakiságok:

.....

G. SZAKASZ: Amennyiben a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt több végrehajtó államnak továbbították, adja meg a következő információkat:

1. A befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt a következő egyéb végrehajtó állam(ok)nak továbbították (állam és hatóság):

.....

.....

2. A befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt több végrehajtó államnak továbbították a következő okok miatt:

Amennyiben a befagyasztást elrendelő határozat meghatározott vagyontárgyakra vonatkozik:

☐ A határozat hatálya alá tartozó különböző vagyontárgyak vélhetően különböző végrehajtó államokban találhatók

☐ Egy meghatározott vagyontárgy befagyasztás alá vonása több végrehajtó államban igényel intézkedést

Amennyiben a befagyasztást elrendelő határozat pénzüsszetre vonatkozik:

☐ A kibocsátó államban és bármelyik végrehajtó államban befagyasztás alá vonható vagyon becsült értéke valószínűsíthetően nem elegendő a határozat szerinti teljes összeg befagyasztására

☐ Egyéb meghatározott igények:

.....

3. A vagyoni eszközök értéke (ha ismert) az egyes végrehajtó államokban:

.....

4. Ha a meghatározott vagyontárgy(ak) befagyasztása több végrehajtó államban igényel intézkedést, írja le a végrehajtó államban megteendő intézkedést:

.....

H. SZAKASZ: Kapcsolat korábbi befagyasztást elrendelő határozattal és/vagy egyéb határozattal/határozatokkal vagy megkereséssel/megkeresésekkel

Kérjük, jelezze, hogy ez a befagyasztást elrendelő határozat kapcsolódik-e korábbi határozathoz vagy megkereséshez (például befagyasztást elrendelő határozathoz, európai nyomozási határozathoz, európai elfogatóparancshoz vagy kölcsönös jogsegélyhez). Adott esetben adja meg a következő, a korábbi határozat vagy megkeresés azonosításához releváns információkat:

— A határozat/megkeresés típusa:

.....

— A kibocsátás dátuma:

.....

— A hatóság, amelyhez a határozatot/megkeresést továbbították:

.....

— A kibocsátó hatóság által adott hivatkozási szám:

.....

— A végrehajtó hatóság(ok) által adott hivatkozási szám(ok):

.....

I. SZAKASZ: Elkobzás

Kérjük, jelezze, hogy:

☐ ezt a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt a kibocsátó államban kibocsátott elkobzásra vonatkozó tanúsítvány kíséri-e (az elkobzásra vonatkozó tanúsítvány hivatkozási száma):

.....

☐ a vagyonnak befagyasztás hatálya alatt kell-e maradnia a végrehajtó államban az elkobzást elrendelő határozat továbbításáig és végrehajtásáig (az elkobzásra vonatkozó tanúsítvány benyújtásának várható időpontja, ha ismert):

.....

J. SZAKASZ: Alternatív intézkedések

1. Kérjük, jelezze, hogy a kibocsátó állam engedélyezi-e, hogy a végrehajtó állam alternatív intézkedéseket alkalmazzon abban az esetben, ha nincs lehetőség a befagyasztást elrendelő határozat teljes mértékű vagy részleges végrehajtására:

☐ Igen

☐ Nem

2. Ha igen, kérjük, jelölje meg, hogy mely intézkedések alkalmazhatók:

.....

K. SZAKASZ: A BEFAGYASZTOTT VAGYON VISSZASZOLGÁLTATÁSA

1. Kérjük, jelezze, hogy a befagyasztott vagyon sértettnek való visszaszolgáltatására vonatkozó határozat kibocsátására sor került-e:

☐ Igen

☐ Nem

Amennyiben igen, kérjük, hogy a befagyasztott vagyon sértettnek való visszaszolgáltatására vonatkozó határozattal kapcsolatban adja meg a következőket:

A határozatot kibocsátó hatóság (hivatalos neve):

.....

A határozat dátuma:

A határozat hivatkozási száma (ha rendelkezésre áll):

A visszaszolgáltatandó vagyon leírása:

A sértett neve:

A sértett címe:

Ha a sértettnek a vagyonnal kapcsolatos jogcíme vita tárgyát képezi, kérjük, részletezze (a jogcímet vitató személyek, okok stb.):

.....

Ha az érintett személyek jogai a visszaszolgáltatás következtében sérülhetnek, kérjük, részletezze (az érintett személyek, az esetleg sérülő jogok, okok stb.):

.....

.....

2. A kibocsátó államban függőben van-e olyan kérelem, amely a befagyasztott vagyon sértettnek való visszaszolgáltatására vonatkozik?

☐ Nem

☐ Igen, a végrehajtó hatóság értesítést fog kapni annak eredményéről

A sértett részére történő közvetlen átutalás esetén a kibocsátó hatóságot értesíteni kell.

L. SZAKASZ: Jogorvoslati lehetőségek

A kibocsátó állam azon hatósága, amely további információt tud adni a kibocsátó államban rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekkel kapcsolatos eljárásokról, valamint arról, hogy rendelkezésre áll-e jogi segítségnyújtás, tolmácsolás és fordítás:

☐ A kibocsátó hatóság (lásd az M. szakaszt)

☐ Az érvényesítő hatóság (lásd az N. szakaszt)

☐ Egyéb:

.....

M. SZAKASZ: A kibocsátó hatóság adatai

A kibocsátó hatóság típusa:

☐ bíró, bíróság, ügyész

☐ a kibocsátó állam által kijelölt más illetékes hatóság

A hatóság megnevezése:

A kapcsolattartó személy neve:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Ügyiratszám:

Cím:

Tel. (országghívószám) (körzetszám):

Fax (országghívószám) (körzetszám):

E-mail cím:

A kibocsátó hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

Amennyiben a fent megadottól eltér, azon személy(ek) elérhetősége, aki(k) további információt tud(nak) adni, vagy aki(vel) meg lehet állapodni a határozat végrehajtásának gyakorlati részleteit illetően:

Név/Beosztás/Szervezet:

Cím:

E-mail cím/Tel.:

A kibocsátó hatóság és/vagy képviselőjének aláírása, amellyel igazolja a befagyasztásra vonatkozó tanúsítvány tartalmának pontosságát és helytállóságát:

Név:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):
Dátum:
Hivatalos pecsét (ha van ilyen):

N. SZAKASZ: A befagyasztást elrendelő határozatot érvényesítő hatóság adatai

Kérjük, ha alkalmazandó, jelölje meg a befagyasztást elrendelő határozatot érvényesítő hatóság típusát:

☐ bíró vagy bíróság

☐ ügyész

Az érvényesítő hatóság megnevezése:

A kapcsolattartó személy neve:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Ügyiratszám:

Cím:

Tel. (országghívószám) (közetszám):

Fax (országghívószám) (közetszám):

E-mail cím:

Az érvényesítő hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

Kérjük, jelölje meg a végrehajtó hatóság számára a fő kapcsolattartót:

☐ kibocsátó hatóság

☐ érvényesítő hatóság

Az érvényesítő hatóság és/vagy képviselőjének aláírása és adatai:

Név:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Dátum:

Hivatalos pecsét (ha van ilyen):

O. SZAKASZ: Központi hatóság

Amennyiben a befagyasztásra vonatkozó tanúsítványok adminisztratív továbbítása és fogadása a kibocsátó államban valamely központi hatóság felelőssége, kérjük, adja meg a következőket:

A központi hatóság megnevezése:

Kapcsolattartó személy neve:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Ügyiratszám:

Cím:

Tel. (országghívószám) (közetszám):

Fax (országghívószám) (közetszám):

E-mail cím:

P. SZAKASZ: Mellékletek

Kérjük, nevezze meg a tanúsítványhoz csatolt mellékleteket:

II. MELLÉKLET

ELKOBZÁSRA VONATKOZÓ TANÚSÍTVÁNY

A. SZAKASZ:

Kibocsátó állam:

Kibocsátó hatóság:

Végrehajtó állam:

Végrehajtó hatóság (ha ismert):

B. SZAKASZ: Elkobzást elrendelő határozat

1. Az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátó bíróság (hivatalos megnevezés):

.....

2. Az elkobzást elrendelő határozat hivatkozási száma (ha rendelkezésre áll):

.....

3. Az elkobzást elrendelő határozat kibocsátása (dátum):

.....

4. Az elkobzást elrendelő határozat jogerőre emelkedése (dátum):

.....

C. SZAKASZ: Érintett személy(ek)

Azon személy(ek) személyazonossága, akivel (akikkel), illetve amellyel (amelyekkel) szemben az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátották, vagy azon személy(ek) személyazonossága, aki(k)nek, illetve amely(ek)nek az elkobzást elrendelő határozat hatálya alá eső vagyon a tulajdonát képezi (ha több személy érintett, kérjük, mindegyik személy esetében adja meg az információkat):

1. Azonosító adatok

i. Természetes személy(ek) esetében

Név:

Utónév (utónevek):

Egyéb név (nevek) (ha van ilyen):

Felvett nevek (ha van ilyen):

Nem:

Állampolgárság:

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel (ha rendelkezésre áll):

A személyazonosító okmány(ok) (személyazonosító igazolvány, útlevél) típusa és száma (ha rendelkezésre áll):

.....

Születési idő:

Születési hely:

Lakóhely és/vagy ismert cím (ha nincs ilyen, az utolsó ismert cím):

.....

Az érintett személy által értett nyelv(ek):

Kérjük, jelölje meg, hogy az érintett személy milyen minőségben vesz részt az eljárásban:

☐ az a személy, aki ellen az elkobzást elrendelő határozat irányul☐ az a személy, akinek a határozat hatálya alá eső vagyon a tulajdonát képezi

ii. Jogi személy(ek) esetében

Név:

Jogi forma:

Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név (ha van ilyen):

Bejegyzett székhely:

Bejegyzési szám:

Cím:

A képviselő neve:

Kérjük, jelölje meg, hogy az érintett személy milyen minőségben vesz részt az eljárásban:

- ☐ az a személy, amely ellen az elkobzást elrendelő határozat irányul
- ☐ az a személy, amelynek a határozat hatálya alá eső vagyona a tulajdonát képezi

2. Amennyiben a fent megadott címtől eltér, kérjük, adja meg a helyet, ahol az elkobzást elrendelő határozat végrehajtandó:

.....

3. Olyan harmadik felek, akiknek vagy amelyeknek a befagyasztást elrendelő határozat hatálya alá eső vagyonnal kapcsolatos jogait a határozat közvetlenül sérti (személyazonosság és okok)

.....

.....

4. Kérjük, itt közölje az olyan egyéb információkat, amelyek segítségül szolgálnak az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásához:

.....

D. SZAKASZ: Információ a vagyonról, amelyre a határozat vonatkozik

1. A bíróság úgy határozott, hogy a vagyon:

- ☐ bűncselekményből származó jövedelem, vagy azzal egyenértékű összeg, függetlenül attól, hogy az ilyen jövedelem értékével teljesen vagy csak részben egyezik meg
- ☐ bűncselekmény elkövetésének eszköze vagy az ilyen eszköz értéke
- ☐ a 2014/42/EU irányelvben előírt elkobzási hatáskörök bármelyikének a kibocsátó államban való alkalmazása eredményeképpen elkobzás hatálya alá tartozik (a kiterjesztett hatályú elkobzást is beleértve)
- ☐ bármely más, elkobzási hatáskörökkel kapcsolatos rendelkezés alapján elkobzás hatálya alá tartozik, beleértve a bűncselekménnyel kapcsolatos eljárást követően a kibocsátó állam joga szerint jogerős ítélet nélkül alkalmazott elkobzást is

2. Kérjük, jelezze, hogy a határozat a következők közül melyikre vonatkozik:

- ☐ pénzösszeg
- ☐ meghatározott vagyontárgy(ak) (anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan javak)
- ☐ egyenértékű vagyon (értékalapú elkobzással összefüggésben)

3. Ha a határozat pénzösszegre vagy e pénzösszeggel egyenértékű vagyonra vonatkozik:

— A végrehajtás tárgyát képező összeg a végrehajtó államban, számmal és betűvel (jelölje meg a pénznemet):

.....

— A határozatban megállapított teljes összeg, számmal és betűvel (jelölje meg a pénznemet):

.....

További információk:

— Azon okok, amelyek alapján feltételezhető, hogy az érintett személy a végrehajtó államban vagyonnal/jövedelemmel rendelkezik:

.....

— Az érintett személy vagyonának/jövedelemforrásának leírása (ha lehetséges):

.....

— Az érintett személy vagyona fellelhetőségének/jövedelemforrásának pontos helye (ha ez nem ismert, az utolsó ismert helye):

.....

— Az érintett személy bankszámla-adatai (ha ismert):

.....

4. Ha a határozat meghatározott vagyontárgy(ak)ra vagy e vagyontárggyal/vagyontárgyakkal egyenértékű vagyona vonatkozik:

A határozat végrehajtó állam részére való továbbításának okai:

- ☐ a meghatározott vagyontárgy(ak) a végrehajtó államban található(k)
- ☐ a meghatározott vagyontárgy(ak)at a végrehajtó államban nyilvántartásba vett(ék)
- ☐ a kibocsátó hatóság észszerű okkal feltételezi, hogy a meghatározott vagyontárgy(ak) egy része vagy egésze, amely(ek)re a határozat vonatkozik, a végrehajtó államban található(k).

További információk:

- Azon okok, amelyek alapján feltételezhető, hogy a meghatározott vagyontárgy(ak) a végrehajtó államban található(k):
- A vagyontárgy leírása:
- A vagyontárgy fellelhetőségének helye (ha ez nem ismert, az utolsó ismert helye):
- Egyéb releváns információ (például ügygondnok kijelölése):

5. A vagyon átalakítására és átadására vonatkozó információk

Ha a határozat meghatározott vagyontárgyat érint, jelezze, hogy a kibocsátó állam joga lehetővé teszi-e, hogy az elkobzást a végrehajtó államban az elkobzandó vagyon értékének megfelelő pénzüsszeg elkobzása révén hajtsák végre:

- ☐ Igen
- ☐ Nem

E. SZAKASZ: Befagyasztást elrendelő határozat

Kérjük, jelezze, hogy:

- ☐ az elkobzást elrendelő határozatot a kibocsátó államban kibocsátott befagyasztást elrendelő határozat kíséri-e (a befagyasztásra vonatkozó tanúsítvány hivatkozási száma):
- ☐ a vagyont egy, a végrehajtó államnak továbbított korábbi befagyasztást elrendelő határozatnak megfelelően biztosítási intézkedés alá vonták-e
- a befagyasztást elrendelő határozat kibocsátásának dátuma:
- a befagyasztást elrendelő határozat továbbításának dátuma:
- a hatóság, amelyhez azt továbbították:
- a kibocsátó hatóság által adott hivatkozási szám:
- a végrehajtó hatóságok által adott hivatkozási szám:

F. SZAKASZ: Az elkobzást elrendelő határozat kibocsátásának okai

1. A tények összefoglalása és az elkobzást elrendelő határozat kibocsátása okainak ismertetése, beleértve a bűncselekmény(ek) leírását és az egyéb releváns információkat:
2. Azon bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése, amely(ek)hez kapcsolódóan az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátották, és az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés(ek):

3. A bűncselekmény, amelyhez kapcsolódóan az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátották, legalább három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő-e a kibocsátó államban, valamint szerepel-e az alább felsorolt bűncselekmények között? (Kérjük, jelölje meg a megfelelő négyzetet). Amennyiben az elkobzást elrendelő határozat több bűncselekményre vonatkozik, kérjük, jelölje meg azokat sorszámuk feltüntetésével a bűncselekmények alábbi felsorolásában (a fenti 1. és 2. pontban leírt bűncselekményeknek megfelelő sorszámmal).

- ☐ bűnszervezetben való részvétel
- ☐ terrorizmus
- ☐ emberkereskedelem
- ☐ gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia
- ☐ kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme
- ☐ fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme
- ☐ korrupció
- ☐ csalás, ideértve az (EU) 2017/1371 irányelvben meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalást és egyéb bűncselekményeket
- ☐ bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása
- ☐ pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását
- ☐ számítógépes bűnözés
- ☐ a környezettel kapcsolatos bűncselekmény, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét
- ☐ segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz
- ☐ szándékos emberölés vagy súlyos testi sértés
- ☐ emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme
- ☐ emberrablás, személyi szabadság megsértése vagy túszejtés
- ☐ rasszizmus és idegengyűlölet
- ☐ szervezett vagy fegyveres rablás
- ☐ kulturális javak – köztük régiségek és műtárgyak – tiltott kereskedelme
- ☐ csalás
- ☐ zsarolás és védelmi pénz szedése
- ☐ iparjogvédelmi jogok megsértése és termékhamisítás
- ☐ okmányhamisítás és a hamisított okmányokkal való kereskedelem
- ☐ fizetőeszközök hamisítása
- ☐ hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme
- ☐ nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme
- ☐ lopott gépjárművek kereskedelme
- ☐ erőszakos közöszlítés
- ☐ gyújtogatás
- ☐ a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények
- ☐ légi jármű vagy hajó jogellenes hatalomba kerítése
- ☐ szabotázs

4. Bármely egyéb releváns információ (például a vagyon és a bűncselekmény közötti kapcsolat):

.....

G. SZAKASZ: Amennyiben az elkobzásra vonatkozó tanúsítványt több végrehajtó államnak továbbították, adja meg a következő információkat:

1. Az elkobzásra vonatkozó tanúsítványt a következő egyéb végrehajtó állam(ok)nak továbbították (állam és hatóság):

.....

2. Az elkobzásra vonatkozó tanúsítványt több végrehajtó államnak továbbították a következő okok miatt:
Amennyiben az elkobzást elrendelő határozat meghatározott vagyontárgyakra vonatkozik:
- ☐ A határozat hatálya alá tartozó különböző vagyontárgyak vélhetően különböző végrehajtó államokban találhatók
 - ☐ Egy meghatározott vagyontárgy elkobzása több végrehajtó államban igényel intézkedést
- Amennyiben az elkobzást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik:
- ☐ Az érintett vagyont nem vonták befagyasztás alá az (EU) 2018/1805 rendelet alapján
 - ☐ A kibocsátó államban és bármelyik végrehajtó államban elkobozható vagyon becsült értéke valószínűsítően nem elegendő az elkobzást elrendelő határozat szerinti teljes összeg elkobzására
 - ☐ Egyéb meghatározott igények:
.....
3. A vagyoni eszközök értéke (ha ismert) az egyes végrehajtó államokban:
.....
.....
4. Ha a meghatározott vagyontárgy(ak) elkobzása több végrehajtó államban igényel intézkedést, írja le a végrehajtó államban megteendő intézkedést:
.....

H. SZAKASZ: Elkobzást elrendelő határozat meghozatalát eredményező eljárások

Kérjük, jelezze, hogy az a személy, akivel szemben az elkobzást elrendelő határozatot kibocsátották, megjelent-e személyesen azon tárgyaláson, amely a jogerős ítélethez kapcsolódó, elkobzást elrendelő határozat meghozatalához vezetett:

1. ☐ Igen, az adott személy személyesen megjelent a tárgyaláson.
2. ☐ Nem, az adott személy nem jelent meg személyesen a tárgyaláson
3. ☐ Nem, a nemzeti eljárási szabályokkal összhangban nem került sor meghallgatásra.
4. Ha megjelölte a 2. pontot, erősítse meg a következők valamelyikének fennállását:
 - 4.1a. ☐ az adott személy személyes idézést kapott ... -ára/-ére (év/hónap/nap), és ily módon tájékoztatták annak a tárgyalásnak a kitűzött időpontjáról és helyéről, amely az elkobzást elrendelő határozat meghozatalához vezetett, és tájékoztatták arról, hogy az elkobzást elrendelő határozat meghozatalára meg nem jelenése esetén is sor kerülhet;

VAGY

- 4.1b. ☐ az adott személy nem kapott személyes idézést, de más módon ténylegesen hivatalos tájékoztatást kapott azon tárgyalás kitűzött időpontjáról és helyéről, amely az elkobzást elrendelő határozat meghozatalához vezetett, oly módon, hogy egyértelműen megállapítást nyert, hogy az adott személy a kitűzött tárgyalásról tudomást szerzett, és tájékoztatták arról, hogy az elkobzást elrendelő határozat meghozatalára az adott személy meg nem jelenése esetén is sor kerülhet

VAGY

- 4.2. ☐ a kitűzött tárgyalás ismeretében az adott személy meghatalmazta az általa választott vagy az állam által kirendelt jogi képviselőt arra, hogy a tárgyalás során az adott személy védelmét ellássa, és e jogi képviselő ténylegesen ellátta az adott személy védelmét a tárgyaláson

VAGY

- 4.3. ☐ az adott személynek az elkobzást elrendelő határozatot ... -án/-én (év/hónap/nap) kézbesítették, és kifejezetten tájékoztatták őt a perújításhoz vagy fellebbezéshez való jogáról, amely eljárásban joga van részt venni, és amely lehetővé teszi az ügy – beleértve az új bizonyítékok – újbóli érdemi vizsgálatát, és amely az eredeti elkobzást elrendelő határozat megváltoztatásához vezethet, és

- ☐ az adott személy egyértelműen kijelentette, hogy nem vitatja az elkobzást elrendelő határozatot

VAGY

- ☐ az adott személy az alkalmazandó határidőn belül nem kért perújítást vagy nem fellebbezett

5. Amennyiben megjelölte a 4.1b., a 4.2. vagy a 4.3. pont alatti négyzetet, kérjük, adjon tájékoztatást az adott feltétellel teljesülésének módjáról:
I. SZAKASZ: Alternatív intézkedések, beleértve a szabadságelvonnással járó szankciókat 1. Kérjük, jelezze, hogy a kibocsátó állam engedélyezi-e, hogy a végrehajtó állam alternatív intézkedéseket alkalmazzon abban az esetben, ha nincs lehetőség az elkobzást elrendelő határozat teljes mértékű vagy részleges végrehajtására: ☐ Igen ☐ Nem 2. Ha igen, kérjük, jelölje meg, hogy mely intézkedések alkalmazhatók: ☐ Fogva tartás (maximális időtartama): ☐ Közérdekű munka (vagy annak megfelelő büntetés) (maximális időtartama): ☐ Egyéb intézkedések (leírás):
J. SZAKASZ: A sértett vagyonának visszaszolgáltatásáról vagy kártérítéséről szóló határozat 1. Kérjük, adott esetben jelezze, hogy: ☐ A kibocsátó hatóság vagy a kibocsátó állam más illetékes hatósága határozatot bocsátott ki a sértett részére a következő pénzösszeg erejéig történő kártérítésről vagy annak visszaszolgáltatásáról: ☐ A kibocsátó hatóság vagy a kibocsátó állam más illetékes hatósága határozatot bocsátott ki a sértett részére a következő, nem pénzbeli vagyon visszaszolgáltatásáról: ☐ A sértett vagyonának visszaszolgáltatására irányuló eljárás van folyamatban a kibocsátó államban, és ennek eredményéről majd tájékoztatják a végrehajtó hatóságot 2. A sértett vagyonának visszaszolgáltatásáról vagy kártérítéséről szóló határozattal kapcsolatos adatok: A határozatot kibocsátó hatóság (hivatalos megnevezés): A határozat dátuma: A határozat jogerőre emelkedésének dátuma: A határozat hivatkozási száma (amennyiben rendelkezésre áll): A visszaszolgáltatandó vagyon leírása: A sértett neve: A sértett címe: A sértett részére történő közvetlen átutalás esetén a kibocsátó hatóságot értesíteni kell.
K. SZAKASZ: A kibocsátó hatóság adatai A hatóság megnevezése: A kapcsolattartó személy neve: Betöltött tisztség (beosztás/rang): Ügyiratszám: Cím: Tel. (országghívószám) (körzetszám): Fax (országghívószám) (körzetszám): E-mail cím: A kibocsátó hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

Ha a fent megadottól eltér, azon személy(ek) elérhetősége, aki(k) további felvilágosítást tud(nak) adni vagy akivel (akikkel) meg lehet állapodni a határozat végrehajtásának vagy a vagyon átadásának gyakorlati részleteit illetően:

Név/Beosztás/Szervezet:

Cím:

E-mail cím/Tel.:

A kibocsátó hatóság és/vagy képviselőjének aláírása, amellyel igazolja az elkobzásra vonatkozó tanúsítvány tartalmának pontosságát és helytállóságát:

Név:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Dátum:

Hivatalos pecsét (ha van ilyen):

L. SZAKASZ: Központi hatóság

Amennyiben az elkobzást elrendelő határozatok adminisztratív továbbítása és fogadása a kibocsátó államban valamely központi hatóság felelőssége, kérjük, adja meg a következőket:

A központi hatóság megnevezése:

Kapcsolattartó személy:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Ügyiratszám:

Cím:

Tel. (országghívószám) (körzetszám):

Fax (országghívószám) (körzetszám):

E-mail cím:

M. SZAKASZ: A kibocsátó állam fizetési adatai

IBAN-szám:

BIC-kód:

A bankszámla-tulajdonos neve:

N. SZAKASZ: Mellékletek

Kérjük, jelölje meg a tanúsítványhoz csatolt mellékleteket:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1806 RENDELETE**(2018. november 14.)****a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes
harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról****(kodifikált szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az 539/2001/EK tanácsi rendeletet ⁽²⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽³⁾. A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) Ez a rendelet teljes harmonizációt ír elő azon harmadik országok tekintetében, amelyek állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek, valamint azon harmadik országok tekintetében, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól.
- (3) Azon harmadik országok meghatározását, amelyeknek állampolgárait vízumkötelezettség terheli, és azon harmadik országok meghatározását, amelyek mentesek e kötelezettség alól, megfontolt, esetenkénti, számos kritérium szerinti értékelés alapján kell elvégezni. Az értékelést rendszeresen el kell végezni, és az jogalkotási javaslatokat vonhat maga után e rendelet I. mellékletének módosítására – amely felsorolja azon országokat, amelyek állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek – és II. mellékletének módosítására – amely felsorolja azon országokat, amelyek állampolgárai mentesülnek vízumkötelezettség alól a bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tartózkodások esetében –, attól függetlenül, hogy az említett mellékletekben bizonyos körülmények között – például vízumliberalizációs folyamat eredményeképpen vagy a vízummentesség ideiglenes felfüggesztésének végső következményeként – országspecifikus módosításokat lehet eszközölni.
- (4) A harmadik országokról készített, az e rendelet I. és II. mellékletében szereplő listák összetételének összhangban kell lennie és maradnia az e rendeletben felsorolt kritériumokkal. Néhány olyan harmadik országot, amelyek tekintetében e kritériumok terén megváltozott a helyzet, át kell sorolni az egyik mellékletből a másikba.
- (5) Az I. és II. mellékletben tükrözni kell azon nemzetközi jogi fejleményeket, amelyek következtében megváltozott bizonyos államok vagy entitások jogállása vagy megjelölése.
- (6) Mivel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás ⁽⁴⁾ Izland, Liechtenstein és Norvégia állampolgárait mentesíti a vízumkötelezettség alól, ezeknek az országoknak nem kell szerepelniük a II. mellékletben található listán.
- (7) Mivel az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai és másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás ⁽⁵⁾ előírja Svájc és a tagállamok állampolgárainak vízum nélkül való szabad mozgását, Svájcnak nem kell szerepelnie a II. mellékletben található listán.
- (8) A menekültként elismert és hontalan személyekkel kapcsolatban, a tagállamok által aláírt nemzetközi megállapodásokban vállalt kötelezettségek – és különösen az Európa Tanács 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2018. október 2-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. november 6-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 539/2001/EK rendelete (2001. március 15.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 81., 2001.3.21., 1. o.).

⁽³⁾ Lásd III. melléklet.

⁽⁴⁾ HL L 1., 1994.1.3., 3. o.

⁽⁵⁾ HL L 114., 2002.4.30., 6. o.

a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló európai megállapodása – sérelme nélkül a vízumkötelezettséget vagy a vízummentességet arra a harmadik országra tekintettel kell eldönteni, amelyben ezek a személyek tartózkodnak és amely útiokmányukat kiállította. A menekülteként elismert és hontalan személyekre vonatkozó nemzeti jog eltérései következtében azonban a tagállamok számára lehetővé kell tenni annak eldöntését, hogy a személyek e kategóriái mentesüljenek-e a vízumkötelezettség alól, amennyiben az a harmadik ország, amelyben tartózkodnak és amely útiokmányukat kibocsátotta, olyan harmadik ország, amelynek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól.

- (9) Az 1931/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban vízummentességet kell előírni a kishatárforgalmi engedéllyel rendelkezők részére.
- (10) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy rendelkezzenek a vízumkötelezettség alóli mentességről azon személyek számára, akik a magánútlevélről eltérő útlevelekkel rendelkeznek.
- (11) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzetközi közjoggal vagy szokással összhangban egyes, különleges vízumszabályok alkalmazását igénylő esetekben személyek meghatározott csoportjait mentesítsék a vízumkötelezettség alól, illetve kiterjesszék rájuk e kötelezettséget.
- (12) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy mentesítsék a vízumkötelezettség alól azokat a menekülteként elismert személyeket és valamennyi hontalan személyt – mind az Egyesült Nemzetek 1954. szeptember 28-i, a hontalan személyek jogállásáról szóló egyezményének hatálya alá tartozókat, mind az azon kívül esőket –, valamint azon tanulókat, akik iskolai kiránduláson vesznek részt, amennyiben az e kategóriákba tartozó személyek olyan harmadik országban rendelkeznek tartózkodási hellyel, amely szerepel az e rendelet II. mellékletében található listán.
- (13) A vízumkötelezettség alóli mentességekre vonatkozó szabályoknak hiánytalanul tükrözniük kell a tényleges gyakorlatot. Egyes tagállamok mentesítik a vízumkötelezettség alól azoknak a harmadik országoknak az állampolgárait, amelyek szerepelnek azon harmadik országok listáján, amelyeknek állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek és akik a fegyveres erők tagjaiként az Észak-atlanti Szerződés Szervezete (NATO) vagy a Békapartnerség keretében utaznak. E mentesítésekre – amelyeket az uniós jogon kívül álló nemzetközi kötelezettségek alapján nyújtanak – jogbiztonsági okokból kifolyólag mindamellett hivatkozni kell e rendeletben.
- (14) A teljes vízumkölcsonosság olyan cél, amelyre az Uniónak mindig tevőlegesen kell törekednie a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiban, ezzel hozzájárulva az Unió külpolitikájának hitelességéhez és egységességéhez.
- (15) Olyan uniós mechanizmus kialakítására van szükség, amely lehetővé teszi a kölcsönosság elvének alkalmazását abban az esetben, ha egy harmadik ország, amely szerepel a II. mellékletben található listán, úgy határoz, hogy egy vagy több tagállam állampolgáraival szemben vízumkötelezettséget vezet be. Az említett mechanizmusnak a szolidaritás jegyében uniós választ kell előírnia arra az esetre, ha egy ilyen harmadik ország vízumkötelezettséget ír elő legalább egy tagállam állampolgáraival szemben.
- (16) Azon tagállami értesítés kézhezvételekor, amely szerint egy harmadik ország, amely szerepel a II. mellékletben található listán, vízumkötelezettséget ír elő az adott tagállam állampolgáraival szemben, valamennyi tagállamnak együttesen kell fellépnie, uniós választ adva ezáltal egy olyan helyzetre, amely az Unió egészét érinti, és amelyben állampolgárai eltérő bánásmódban részesülnek.
- (17) A kölcsönösségi mechanizmus alkalmazásának második szakaszában való megfelelő európai parlamenti és tanácsi részvétel biztosítása érdekében – tekintettel arra, hogy a vízummentesség felfüggesztése egy olyan harmadik ország valamennyi állampolgára esetében, amely szerepel a II. mellékletben található listán, és e felfüggesztésnek a tagállamokra, a schengeni társult országokra és magára az Unióra, különösen a külkapcsolatokra és a schengeni térség általános működésére gyakorolt horizontális hatásai politikailag különösen érzékeny kérdésnek minősülnek – a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a kölcsönösségi mechanizmus egyes elemeire vonatkozóan. E hatáskör Bizottságra való átruházása figyelembe veszi a politikai vita szükségességét a schengeni térségben érvényesülő uniós vízumpolitikáról. Az átruházás továbbá azt is tükrözi, hogy a kölcsönösségi mechanizmusnak az érintett harmadik ország valamennyi állampolgárára történő alkalmazásakor kellő átláthatóságot és jogbiztonságot kell biztosítani, különösen e rendelet II. mellékletének megfelelő ideiglenes módosítása révén. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ⁽²⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1931/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosításáról (HL L 405., 2006.12.30., 1. o.).

⁽²⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (18) A II. mellékletben található listán szereplő harmadik országok esetében e rendeletnek mechanizmust kell létrehoznia a vízummentesség olyan szükséghelyzetben való ideiglenes felfüggesztésére (a továbbiakban: a felfüggesztési mechanizmus) vonatkozóan, amikor legalább egy tagállam nehézségeinek leküzdéséhez azonnali intézkedésre van szükség, figyelembe véve a szükséghelyzet által az Unió egészére gyakorolt összehatást.
- (19) A felfüggesztési mechanizmus és a kölcsönösségi mechanizmusra vonatkozó egyes rendelkezések eredményes alkalmazásának biztosítása, valamint különösen az említett mechanizmusok alkalmazásával járó összes releváns tényező és esetleges következmények megfelelő figyelembevételének lehetővé tétele érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni azon érintett harmadik országok állampolgárai kategóriáinak meghatározása tekintetében, amelyekre a kölcsönösségi mechanizmus keretein belül a vízummentesség ideiglenes felfüggesztését kell alkalmazni, továbbá az említett felfüggesztés megfelelő időtartamának megállapítása és a felfüggesztési mechanizmus tekintetében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni. E végrehajtási jogi aktusok elfogadására a vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni.
- (20) Meg kell akadályozni azokat a visszaéléseket, amelyek valamely harmadik ország állampolgárai számára rövid távú tartózkodás esetére biztosított vízummentességből következnek, valamint fel kell lépni e visszaélésekkel szemben, amennyiben ezen állampolgárok fenyegetést jelentenek az érintett tagállam közrendjére és belső biztonságára.
- (21) A felfüggesztési mechanizmusnak lehetővé kell tennie a tagállamok számára, hogy az esetleges felfüggesztéshez vezető körülményekről értesítést küldjenek, a Bizottság számára pedig azt, hogy saját kezdeményezésére indítsa meg a felfüggesztési mechanizmust.
- (22) Meg kell könnyíteni különösen a felfüggesztési mechanizmus alkalmazását egyrészt a gyors eljárást lehetővé tevő rövid referencia-időszakok és határidők megállapításával, másrészt a felfüggesztés lehetséges okai között szerepelniük kell azon eseteknek, amikor a visszafogadás terén gyengül az együttműködés, valamint amikor jelentősen megnőnek a tagállamok közrendjét vagy belső biztonságát fenyegető kockázatok. Az együttműködés említett gyengülése alatt különösen azt kell érteni, amikor jelentősen megnő az elutasított visszafogadási kérelmek aránya, többek között az érintett harmadik ország területén átutazott más harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan benyújtott kérelmek esetében, amennyiben az Unió vagy a tagállam és az érintett harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik ilyen visszafogadási kötelezettségről. Lehetővé kell tenni, hogy a felfüggesztési mechanizmust a Bizottság is megindíthassa abban az esetben, ha a harmadik ország nem működik együtt a visszafogadás terén, különösen abban az esetben, ha az érintett harmadik ország és az Unió visszafogadási megállapodást kötött.
- (23) A felfüggesztési mechanizmus tekintetében a jelentős növekedés az 50 %-os küszöb meghaladását jelenti. A növekedés ugyanakkor alacsonyabb százalékos arány esetén is jelentősnek és hirtelennek tekinthető, amennyiben a Bizottság az érintett tagállam által bejelentett konkrét esetben azt alkalmazandónak tekinti.
- (24) A felfüggesztési mechanizmus tekintetében az alacsony elfogadási arány a menedékjog iránti kérelmek hozzávetőlegesen 3–4 %-os elfogadási arányát jelzi. Az elfogadás ennél magasabb százalékos arány esetén is alacsony arányúnak tekinthető, amennyiben a Bizottság az érintett tagállam által bejelentett konkrét esetben azt alkalmazandónak tekinti.
- (25) El kell kerülni a vízummentességgel való visszaélést és küzdeni kell ellene, amennyiben az a – például a megalapozatlan menedékjog iránti kérelmek megnövekedett számából eredő – migrációs nyomás növekedését okozza, és akkor is, ha tartózkodási engedély iránti megalapozatlan kérelmek benyújtásához vezet.
- (26) Annak biztosítása érdekében, hogy a – vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának eredményeként megadott – vízummentesség helyénvalóságának értékeléséhez alkalmazott különös követelmények továbbra is teljesüljenek, a Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie az érintett harmadik országok helyzetét. A Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania az érintett harmadik országokban tapasztalható emberi jogi helyzetre.
- (27) A Bizottságnak az adott harmadik országra vonatkozóan a vízumliberalizáció hatálybalépését követően hét éven keresztül rendszeresen, legalább évente egyszer, azt követően pedig ha szükségesnek ítéli, vagy ha azt az Európai Parlament vagy a Tanács kéri, jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (28) Mielőtt a Bizottság úgy határoz, hogy ideiglenesen felfüggeszti valamely harmadik ország állampolgárainak vízummentességét, figyelembe kell vennie az emberi jogok helyzetét az adott harmadik országban, és azt, hogy a vízummentesség felfüggesztése milyen lehetséges következményekkel járhat e helyzetre nézve.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (29) A vízummentesség végrehajtási jogi aktusok révén való felfüggesztésének az érintett harmadik ország állampolgárainak bizonyos kategóriáira kell vonatkoznia, megemlítve az úti okmányok érintett típusait és adott esetben olyan további kritériumokat, mint például azt, hogy a felfüggesztés a tagállamok területére első alkalommal utazó személyekre vonatkozik. A végrehajtási jogi aktusnak meg kell határoznia az állampolgárok azon kategóriáit, amelyekre nézve a felfüggesztést alkalmazni kell, figyelembe véve azokat a sajátos körülményeket, amelyekről egy vagy több tagállam értesítést küldött, vagy amelyekről a Bizottság jelentést tett, továbbá szem előtt tartva az arányosság elvét.
- (30) Annak érdekében, hogy az Európai Parlament és a Tanács megfelelően részt vegyen a felfüggesztési mechanizmus alkalmazásában – tekintettel arra, hogy a vízummentesség felfüggesztése egy olyan harmadik ország valamennyi állampolgára esetében, amely szerepel a II. mellékletben található listán, politikailag különösen érzékeny jelleggel bír, valamint tekintettel annak a tagállamokra és magára az Unióra főként a külkapcsolatok, valamint a schengeni térség általános működése tekintetében gyakorolt horizontális hatására –, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az érintett harmadik országok állampolgáira vonatkozó vízummentesség ideiglenes felfüggesztésére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (31) A vízumrendszer átláthatóságának biztosítása és az érintett személyek tájékoztatása érdekében a tagállamok kötelesek tájékoztatni a Bizottságot és a többi tagállamot az e rendelet alapján hozott intézkedéseikről. Ugyanezen okokból a tájékoztatást az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* is közzé kell tenni.
- (32) A tagállamok területére történő belépésre és a vízum kiadására irányadó feltételek nem érinthetik az úti okmányok érvényességének elismerését szabályozó rendelkezéseket.
- (33) Az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt arányossági elvnek megfelelően a közös vízumpolitika megfelelő működése érdekében szükséges és célszerű, hogy rendelet sorolja fel azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek, illetve azokat, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól.
- (34) Ez a rendelet nem érinti azon nemzetközi megállapodások alkalmazását, amelyeket az Európai Közösség az 539/2001/EK rendelet hatálybalépését megelőzően kötött, és amelyekből – az Európai Unió Bírósága ítélezési gyakorlatának figyelembevétele mellett – a közös vízumpolitikától való eltérést szükségessé teszik.
- (35) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között kötött, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽¹⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (36) Svájc tekintetében e rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽³⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat ⁽⁴⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. és C. pontjában említett területhez tartoznak.
- (37) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására

⁽¹⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽²⁾ A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

⁽³⁾ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁽⁴⁾ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv ⁽¹⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat ⁽²⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. és C. pontjában említett területhez tartoznak.

- (38) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a 2000/365/EK tanácsi határozattal ⁽³⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (39) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt ennek a határozatnak elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

E rendelet meghatározza azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai vízumkötelezettség alá esnek, vagy mentesek a vízumkötelezettség alól számos kapcsolódó kritérium, – így többek között az illegális bevándorláshoz, a közérdekhez és a közbiztonsághoz, valamint a gazdasági előnyökhöz, ezen belül is különösen a turizmus és a külkereskedelem szempontjaihoz, továbbá az Uniónak az érintett harmadik országokkal fenntartott külkapcsolataihoz, ezen belül is különösen az emberi jogokkal és az alapvető szabadságokkal kapcsolatos megfontolásokhoz, valamint a regionális koherencia és a viszonyosság vonatkozásaihoz kapcsolódó kritériumok – eseti alapon történő mérlegelése alapján.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában „vízum” a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ 2. cikke 2. pontjának a) alpontjában meghatározott vízum.

3. cikk

(1) Az I. mellékletben felsorolt harmadik országok állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek.

(2) Az Európa Tanácsnak a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló, 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt európai megállapodásából fakadó kötelezettségek sérelme nélkül, a menekültként elismert és a hontalan személyeknek vízummal kell rendelkezniük a tagállamok külső határainak átlépésekor, amennyiben a tartózkodási helyük szerinti és az úti okmányukat kiállító harmadik ország az e rendelet I. mellékletében szereplő harmadik országok egyike.

4. cikk

(1) A II. mellékletben felsorolt harmadik országok állampolgárai mentesülnek a 3. cikk (1) bekezdésében rögzített kötelezettség alól a bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tartózkodások esetében.

(2) Ezenkívül vízummentesség vonatkozik az alábbi személyekre:

- a) az e rendelet I. mellékletben szereplő harmadik országok egyikének azon állampolgárai, akik az 1931/2006/EK rendelet alapján kiállított kishatárforgalmi engedéllyel rendelkeznek, amennyiben a kishatárforgalmi rendszer keretében gyakorolják jogaikat;

⁽¹⁾ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

⁽²⁾ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2000/365/EK határozata (2000. május 29.) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 131., 2000.6.1., 43. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

- b) az e rendelet I. mellékletben felsorolt harmadik országok egyikének állampolgárságával rendelkező és a 94/795/IB tanácsi határozatot ⁽¹⁾ alkalmazó tagállamok egyikében tartózkodási hellyel rendelkező azon iskolai tanulók, akik iskolai kirándulás keretében, az iskolai tanulók csoportjának tagjaként az adott iskola tanárának kíséretében utaznak;
- c) a tagállamok egyikében tartózkodó menekültként elismert és hontalan személyek, valamint más olyan személyek, akik egyik ország állampolgárságával sem rendelkeznek, akik az említett tagállam által kibocsátott úti okmánnyal rendelkeznek.

5. cikk

Azoknak az új harmadik országoknak az állampolgáraira, amely országok az I. és a II. mellékletben felsorolt országokból jöttek létre, a 3., illetve a 4. cikk vonatkozik, hacsak a Tanács az EUMSZ idevágó rendelkezésében előírt eljárás szerint más határozatot nem hoz.

6. cikk

(1) A tagállamok kivételt tehetnek a 3. cikkben előírt vízumkötelezettséget vagy a 4. cikkben előírt vízummentességet illetően az alábbi személyekkel:

- a) diplomata útlevelemmel, szolgálati/hivatali útlevelemmel vagy különleges útlevelemmel rendelkező személyek;
- b) a polgári légiközlekedési és tengerhajózási személyzet tagjai feladataik ellátása közben;
- c) a polgári tengerhajózási személyzet partra szálló tagjai, amennyiben rendelkeznek a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 1958. május 13-i 108. számú vagy 2003. június 19-i 185. számú egyezményével, vagy a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek a nemzetközi tengeri forgalom könnyítéséről szóló, 1965. április 9-i egyezményével összhangban kiállított tengerészigazolvánnyal;
- d) katasztrófa vagy baleset során a sürgősségi ellátást vagy mentést végző missziók személyzete és tagjai;
- e) a nemzetközi belvízi utakon hajózó járművek polgári személyzete;
- f) az olyan kormányközi nemzetközi szervezetek, amelyeknek legalább egy tagállam tagja, vagy az érintett tagállam által a nemzetközi jog alanyaként elismert egyéb jogalanyok által az említett szervezetek vagy jogalanyok tisztviselői részére kiállított úti okmányok birtokosai.

(2) A tagállamok mentesíthetik a 3. cikkben foglalt vízumkötelezettség alól:

- a) azokat az I. mellékletben felsorolt harmadik állam állampolgárságával rendelkező iskolai tanulókat, akik a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik országban vagy Svájcban vagy Liechtensteinben rendelkeznek tartózkodási hellyel, és iskolai kirándulás keretében, az iskolai tanulók csoportjának tagjaként az adott iskola tanárának kíséretében utaznak;
- b) a menekültként elismert és a hontalan személyeket, amennyiben a tartózkodási helyük szerinti és egyben az úti okmányukat kiállító harmadik ország a II. mellékletben szereplő harmadik országok közé tartozik;
- c) a fegyveres erők NATO vagy a Békapartnerség keretében utazó tagjait, valamint az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, 1951. június 19-i megállapodás által előírt személyazonosító okmányokkal és menetparanccsal rendelkező személyeket;
- d) az Európa Tanácsnak a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló, 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt európai megállapodásából eredő kötelezettségek sérelme nélkül azokat a menekültként elismert és hontalan személyeket, valamint egyetlen ország állampolgárságával sem rendelkező más személyeket, akik az Egyesült Királyságban vagy Írországbban rendelkeznek tartózkodási hellyel, és az Egyesült Királyság vagy Írország által kiállított olyan útiokmánnyal rendelkeznek, amelyet az érintett tagállam elismer.

(3) A tagállamok kivételt tehetnek a 4. cikkben említett vízummentesség alól olyan személyek esetén, akik tartózkodásuk alatt kereső tevékenységet folytatnak.

7. cikk

Amennyiben egy, a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország vízumkötelezettséget ír elő legalább egy tagállam állampolgáraival szemben, a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

- a) az érintett tagállam a vízumkötelezettség harmadik ország általi bevezetését követő 30 napon belül, írásban értesíti erről az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot.

⁽¹⁾ A Tanács 94/795/IB határozata (1994. november 30.) a Tanács által az Európai Uniót létrehozó szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján elfogadott együttes fellépésről a valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező, harmadik országbeli diákok utazási könnyítéseiről (HL L 327., 1994.12.19., 1. o.).

Ennek az értesítésnek:

- i. tartalmaznia kell a vízumkötelezettség bevezetésének időpontját, valamint az érintett úti okmányok és vízumok típusát;
- ii. részletesen be kell mutatnia azon előzetes intézkedéseket, amelyeket az érintett tagállam annak érdekében hozott, hogy közötté és a szóban forgó harmadik ország között biztosított legyen a vízummentes utazás, továbbá tartalmaznia kell minden lényeges információt.

A Bizottság az ezen értesítéssel kapcsolatos információkat haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, beleértve a vízumkötelezettség bevezetésének időpontjával, valamint az érintett úti okmányok és vízumok típusával kapcsolatos információkat is.

Amennyiben a harmadik ország úgy határoz, hogy a vízumkötelezettséget az e pont első albekezdésében említett határidő lejárta előtt feloldja, az értesítést nem kell megtenni vagy vissza kell vonni, az információkat pedig nem kell közzétenni;

- b) a Bizottság – az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően azonnal és az érintett tagállammal konzultálva – mindenekelőtt politikai, gazdasági és kereskedelmi téren lépéseket tesz a szóban forgó adott harmadik ország hatóságainál a vízummentes utazás visszaállítása vagy bevezetése érdekében, és e lépésekről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot;
- c) amennyiben legkésőbb 90 nappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően, a b) ponttal összhangban megtett lépések ellenére a harmadik ország nem oldja fel a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam felkérheti a Bizottságot, hogy függessze fel az adott harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgárai esetében a vízummentességet. Ha egy tagállam ilyen kérelmet nyújt be, arról tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot;
- d) a Bizottság az e), f) vagy h) pont szerinti lépések megfontolása során figyelembe veszi az érintett tagállam által a szóban forgó harmadik ország viszonylatában való vízummentes utazás érdekében hozott intézkedések eredményét, a b) ponttal összhangban tett lépéseket, valamint azon következményeket, amelyekkel a vízummentesség felfüggesztése járhat az Uniónak és tagállamainak a szóban forgó harmadik országgal való kapcsolataira nézve;
- e) amennyiben az érintett harmadik ország nem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság legkésőbb hat hónappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően, majd legfeljebb hat hónapos időközönként olyan időtartamon át, amely összességében nem haladhatja meg az f) pontban említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének vagy kifogásolásának időpontját:
 - i. az érintett tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére olyan végrehajtási jogi aktust fogad el, amely a szóban forgó harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgárai esetében legfeljebb hat hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. E végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni a vízummentesség felfüggesztése hatálybalépésének – az említett jogi aktus hatálybalépését követő 90 napon belül eső – időpontját, figyelembe véve a tagállamok konzulátusain rendelkezésre álló erőforrásokat. Az ezt követő végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság további, legfeljebb hat hónapos időszakokkal meghosszabbíthatja a felfüggesztés időtartamát, és módosíthatja a szóban forgó harmadik ország állampolgárainak azon kategóriáit, amelyek esetében felfüggeszti a vízummentességet.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A 6. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, a felfüggesztési időszakok során a harmadik országnak a végrehajtási jogi aktusban foglalt valamennyi kategóriába tartozó állampolgárai vízummal kell, hogy rendelkezzenek a tagállamok külső határainak átlépésekor; vagy

- ii. jelentést nyújt be a 11. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak, amelyben értékeli a helyzetet és indokolást ad arról, hogy miért vetette el a vízummentesség felfüggesztését, és erről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

A Bizottság e jelentésben minden releváns tényezőt – így például a d) pontban említett tényezőket is – figyelembe vesz. Az Európai Parlament és a Tanács e jelentés alapján politikai vitát tarthat;

- f) amennyiben az érintett harmadik ország 24 hónappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően sem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság a 10. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben e harmadik ország állampolgárai esetében 12 hónapra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meg kell határozni azt az – az említett jogi aktus hatálybalépését követő 90 napon belül eső – időpontot, amelyben a vízummentesség felfüggesztése hatályba lép, figyelembe véve a tagállamok konzulátusain rendelkezésre álló erőforrásokat, és ennek megfelelően módosítani kell a II. mellékletet. A módosításkor a szóban forgó harmadik ország nevéhez lábjegyzetet kell beilleszteni, feltüntetve benne a felfüggesztés időtartamának megjelölésével azt, hogy a vízummentesség az adott harmadik ország tekintetében felfüggesztésre került.

Az e cikk e) pontja alapján az érintett harmadik országgal kapcsolatban elfogadott végrehajtási jogi aktusok hatályukat veszítik azon a napon, amikor a vízumentességnek e harmadik ország állampolgáraival szembeni felfüggesztése hatályba lép, vagy amikor a 10. cikk (7) bekezdésének megfelelően kifogást emeltek a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. Amennyiben a Bizottság a h) pont szerinti jogalkotási javaslatot nyújt be, az e pont első albekezdésében említett felfüggesztés időtartama hat hónappal meghosszabbodik. A hivatkozott albekezdésben említett lábjegyzetet megfelelően módosítani kell.

A 6. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, a felfüggesztés időtartamai alatt a felhatalmazáson alapuló jogi aktus által érintett harmadik ország állampolgárai vízummal kell, hogy rendelkezzenek a tagállamok külső határainak átlépésekor;

- g) amennyiben egy másik tagállam ezt követően ugyanazon harmadik országgal kapcsolatos, az e) vagy f) pont szerint elfogadott intézkedések alkalmazása során e harmadik országra vonatkozóan az a) pont alapján értesítést tesz, azt az értesítést az említett pontokban foglalt határidők vagy alkalmazási idők meghosszabbítása nélkül egyezíteni kell a már említett, folyamatban lévő eljárásokkal;
- h) amennyiben az f) pontban említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépését követő hat hónapon belül a szóban forgó harmadik ország nem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság jogalkotási javaslatot nyújthat be e rendelet módosítására, amelynek célja az adott harmadik országra való hivatkozás áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe;
- i) az e), f) és h) pontban említett eljárások nem érintik a Bizottság arra vonatkozó jogát, hogy bármikor olyan jogalkotási javaslatot nyújtson be e rendelet módosítására, amelynek célja az érintett harmadik ország áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe;
- j) amennyiben a szóban forgó harmadik ország eltörli a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam haladéktalanul értesíti erről az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot. Az értesítést a Bizottság haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

A szóban forgó harmadik ország tekintetében az e) vagy f) pont alapján elfogadott végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hét nappal az e pont első albekezdésében említett közzétételt követően hatályukat veszítik. Amennyiben a szóban forgó harmadik ország két vagy több tagállam állampolgáraival szemben vezetett be vízumkötelezettséget, a harmadik országra vonatkozó végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hét nappal az utolsó olyan tagállamra vonatkozó értesítés közzétételét követően veszítik hatályukat, amelynek állampolgáraival szemben a szóban forgó harmadik ország vízumkötelezettséget alkalmazott. A f) pont első albekezdésében említett lábjegyzetet törölni kell az érintett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatályának megszűnésekor. A hatályvesztésről szóló tájékoztatást a Bizottság haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

Amennyiben a szóban forgó harmadik ország feloldja a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam azonban elmulasztja az e pont első albekezdése szerinti értesítést, a Bizottság saját kezdeményezésére haladéktalanul gondoskodik az ugyanazon albekezdésben említett közzétételről, és e pont második albekezdése alkalmazandó.

8. cikk

- (1) A 4. cikktől eltérve a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgáira vonatkozó vízumentességet releváns és objektív adatok alapján ideiglenes jelleggel, e cikkel összhangban fel kell függeszteni.
- (2) A tagállamok értesíthetik a Bizottságot, amennyiben azzal szembesülnek, hogy kéthónapos időszakon keresztül az előző év azonos időszakához vagy a vízumentességnek a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgárai esetében való alkalmazását megelőző utolsó két hónaphoz képest a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:
 - a) a harmadik ország azon állampolgárai számának jelentős növekedése, akiknek a tagállam területére való belépését elutasították, vagy akik a tagállam területén jogosulatlanul tartózkodnak;
 - b) azon harmadik ország állampolgárai által benyújtott menedékjog iránti kérelmek számának jelentős növekedése, amely ország tekintetében alacsony az említett kérelmek elismerési aránya;
 - c) a visszafogadás terén a harmadik országgal való együttműködés gyengülése, amit megfelelő adatok támasztanak alá, különösen a tagállam által az adott harmadik országhoz annak állampolgáira, vagy – amennyiben az Unió vagy a tagállam és a harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik e kötelezettségről – az érintett harmadik ország területén átutazott más harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan benyújtott és elutasított visszafogadási kérelmek arányának jelentős növekedése;
 - d) a tagállamok közrendjét vagy belső biztonságát fenyegető kockázatok vagy közvetlen veszély növekedése, különösen az adott harmadik ország állampolgáraihoz kötődő súlyos bűncselekmények számának jelentős növekedése, amit az illetékes hatóságok által szolgáltatott objektív, konkrét és releváns információk és adatok támasztanak alá.

Az e bekezdés első albekezdésben említett értesítést megfelelően indokolni kell, és közölni kell a vonatkozó adatokat és statisztikákat, valamint azon előzetes intézkedések részletes leírását, amelyeket az érintett tagállam a helyzet orvoslása érdekében hozott. Az érintett tagállam az értesítésben részletesen meghatározhatja, hogy az adott harmadik ország állampolgárainak mely kategóriái kerüljenek a (6) bekezdés a) pontjában említett végrehajtási jogi aktus hatálya alá, részletezve ennek indokait. A Bizottság az értesítésről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) Amennyiben a Bizottság a vonatkozó adatok, jelentések és statisztikák alapján konkrét és megbízható információkkal rendelkezik a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett, egy vagy több tagállamban felmerülő körülményekről vagy arról, hogy a harmadik ország – különösen abban az esetben, ha a harmadik ország és az Unió visszafogadási megállapodást kötött – nem tanúsít együttműködést a visszafogadás terén, a Bizottság késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az elemzése eredményeiről, és a (6) bekezdés rendelkezéseit alkalmazni kell.

Az első albekezdés alkalmazásában az együttműködés hiánya a visszafogadás terén a harmadik ország részéről például az alábbiakban nyilvánulhat meg:

- elutasítja vagy nem dolgozza fel kellő időben a visszafogadási kérelmeket;
- nem állítja ki kellő időben a visszafogadási megállapodásban meghatározott határidőn belüli visszatéréshez szükséges úti okmányokat, vagy nem fogadja el a visszafogadási megállapodásban meghatározott határidők lejártát követően kiállított európai úti okmányokat, vagy
- felmondja vagy felfüggeszti a visszafogadási megállapodást.

(4) A Bizottság figyelemmel kíséri a vízumliberalizáció helyénvalóságának értékeléséhez alkalmazott, az 1. cikkben alapuló különös követelmények folyamatos teljesítését azon harmadik országok részéről, amelyek állampolgárai – az Unió és az adott harmadik ország között folytatott vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának köszönhetően – a tagállamok területére való utazásuk esetén mentesülnek a vízumkötelezettség alól.

A Bizottság ezenfelül az adott harmadik országra vonatkozó vízumliberalizáció hatálybalépésének napját követően hét éven keresztül rendszeresen, legalább évente egyszer, azt követően pedig ha szükségesnek ítéli, vagy ha az Európai Parlament vagy a Tanács kéri, jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésben azokra a harmadik országokra kell összpontosítani, amelyek esetében a Bizottság – konkrét és megbízható információk alapján – úgy ítéli meg, hogy bizonyos követelményeket már nem teljesítenek.

Amennyiben a Bizottság jelentése azt mutatja, hogy egy adott harmadik ország tekintetében már nem teljesül egy vagy több különös követelmény, a (6) bekezdést alkalmazni kell.

(5) A Bizottság megvizsgálja a (2) bekezdés alapján tett értesítést, és ennek során figyelembe veszi az alábbiakat:

- a) fennáll-e a (2) bekezdésben említett helyzetek valamelyike;
- b) a (2) bekezdésben leírt helyzetek bármelyike által érintett tagállamok száma;
- c) a (2) bekezdésben említett körülmények – a tagállamok által szolgáltatott vagy a Bizottság rendelkezésére álló adatok alapján – összességükben milyen hatást gyakorolnak az Unióban fennálló migrációs helyzetre;
- d) az Európai Határ- és Parti Őrség, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal vagy a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniói Ügynöksége (Europol), vagy bármely más, az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékes uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség, illetve nemzetközi szervezet által készített jelentések, amennyiben a konkrét eset körülményei ezt szükségessé teszik;
- e) az érintett tagállam által benyújtott értesítésben a (6) bekezdés a) pontjában említett lehetséges intézkedésekre vonatkozóan esetleg adott információ;
- f) a közrend és a belső biztonság átfogó kérdése, az érintett tagállammal folytatott konzultáció alapján.

A Bizottság a vizsgálata eredményeiről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Amennyiben a Bizottság a (3) bekezdésben említett elemzés, a (4) bekezdésben említett jelentés vagy a (5) bekezdésben említett vizsgálat alapján – figyelembe véve, hogy a vízummentesség felfüggesztése milyen következménnyel járna az Uniónak és tagállamainak a szóban forgó harmadik országgal való kapcsolataira nézve, valamint az érintett harmadik országgal szoros együttműködésben igyekezve hosszú távú alternatív megoldásokat találni – úgy határoz, hogy intézkedéseket kell hozni, vagy amennyiben a tagállamok egyszerű többsége értesítette a Bizottságot a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett körülmények fennállásáról, a következő rendelkezések alkalmazandók:

- a) a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amellyel az érintett harmadik ország állampolgárai tekintetében kilenc hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. A felfüggesztés az érintett harmadik ország

bizonyos kategóriákba tartozó állampolgáira alkalmazandó, megemlítve az úti okmányok érintett típusait, és adott esetben további kritériumokat is. Az állampolgárok azon kategóriáinak meghatározásakor, amelyekre a felfüggesztést alkalmazni kell, a Bizottság a rendelkezésére álló információk alapján és az arányosság elvét tiszteletben tartva olyan kategóriákat alkalmaz, amelyek megfelelően tájak ahhoz, hogy minden egyes esetben hozzájáruljanak a (2), a (3), és a (4) bekezdésben említett körülmények orvoslásához. A Bizottság egy hónapon belül elfogadja a végrehajtási jogi aktust azt követően, hogy:

- i. kézhez kapja a (2) bekezdésben említett értesítést;
- ii. tudomást szerez a (3) bekezdésben említett információkról;
- iii. benyújtja a (4) bekezdésben említett jelentést; vagy
- iv. kézhez kapja a tagállamok egyszerű többségének értesítését a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett körülmények fennállásáról.

E végrehajtási jogi aktust a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni azt az időpontot, amikor a vízummentesség felfüggesztése hatályba lép.

A felfüggesztés időszaka alatt a Bizottság megerősített párbeszédet kezd az érintett harmadik országgal a szóban forgó körülmények orvoslása érdekében.

- b) Amennyiben az e cikk (2), (3), és (4) bekezdésében említett körülmények továbbra is fennállnak, a Bizottság az e bekezdés a) pontjában említett kilenc hónapos időszak vége előtt legalább két hónappal a 10. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amely 18 hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a II. melléklet alkalmazását az érintett harmadik ország valamennyi állampolgára tekintetében. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus az e bekezdés a) pontjában említett végrehajtási jogi aktus hatályvesztésekor lép hatályba, és ennek megfelelően módosítja a II. mellékletet. E módosításkor az érintett harmadik ország nevéhez lábjegyzetet kell beilleszteni, feltüntetve benne egyrészt azt, hogy a vízummentesség az adott harmadik ország tekintetében felfüggesztésre került, másrészt a felfüggesztés időtartamát.

Amennyiben a Bizottság a (7) bekezdés alapján jogalkotási javaslatot nyújtott be, a vízummentesség felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott felfüggesztésének időtartama hat hónappal meghosszabbodik. A lábjegyzet ennek megfelelően módosítani kell.

A felfüggesztés időtartama alatt az érintett harmadik ország állampolgárainak a 6. cikk alkalmazásának sérelme nélkül vízummal kell rendelkezniük a tagállamok külső határainak átlépésekor.

Ha valamely tagállam a 6. cikknek megfelelően a vízumkötelezettség alóli új mentességekről rendelkezik az olyan harmadik ország állampolgárainak valamely kategóriájára vonatkozóan, amelyre kiterjed a vízumkötelezettség alóli mentességet felfüggesztő jogi aktus hatálya, a 12. cikknek megfelelően tájékoztatást ad az említett intézkedésekről.

(7) A Bizottság a (6) bekezdés b) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus időbeli hatályának lejárta előtt jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot csatolhat, amelynek célja az érintett harmadik országra való hivatkozás áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe.

(8) Amennyiben a Bizottság a (7) bekezdés alapján jogalkotási javaslatot nyújtott be, legfeljebb 12 hónappal meghosszabbíthatja az e cikk (6) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus időbeli hatályát. A végrehajtási jogi aktus időbeli hatályának meghosszabbítására irányuló határozatot a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

(1) Legkésőbb 2018. január 10-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére, amelyben értékeli a 7. cikkben említett kölcsönösségi mechanizmus hatékonyságát, és szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt be e rendelet módosítására. Az Európai Parlament és a Tanács minden ilyen javaslatról rendes jogalkotási eljárás keretében határoz.

(2) Legkésőbb 2021. március 29-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a 8. cikkben meghatározott felfüggesztési mechanizmus hatékonyságát, és szükség esetén az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot terjeszt be. Az Európai Parlament és a Tanács minden ilyen javaslatról rendes jogalkotási eljárás keretében határoz.

10. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 7. cikk f) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2014. január 9-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) A Bizottságnak a 8. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2017. március 28-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk f) pontjában és a 8. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(5) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(6) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(7) A 7. cikk f) pontja értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő négy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(8) A 8. cikk (6) bekezdésének b) pontja értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni.

11. cikk

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

12. cikk

(1) A tagállam az általa a 6. cikk alapján tett intézkedéseket 5 munkanapon belül közli a többi tagállammal és a Bizottsággal.

(2) A Bizottság az (1) bekezdés szerint közölt intézkedéseket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* tájékoztatásul közzéteszi.

13. cikk

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak az államok, a területi egységek, valamint a hatóságaik által kiállított útlevélek, illetve úti és személyazonossági okmányok elismerésére vonatkozó hatáskörét.

14. cikk

Az 539/2001/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a IV. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

15. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknak megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2018. november 14-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

K. EDTSTADLER

I. MELLÉKLET

**AZON HARMADIK ORSZÁGOK LISTÁJA, AMELYEK ÁLLAMPOLGÁRAI A TAGÁLLAMOK KÜLSŐ
HATÁRAINAK ÁTLÉPÉSEKOR VÍZUMKÖTELEZETTSÉG ALÁ ESNEK**

1. ÁLLAMOK

Afganisztán
Örményország
Angola
Azerbajdzsán
Banglades
Burkina Faso
Bahrein
Burundi
Benin
Bolívia
Bhután
Botswana
Fehéroroszország
Belize
Kongói Demokratikus Köztársaság
Közép-Afrikai Köztársaság
Kongó
Elefántcsontpart
Kamerun
Kína
Kuba
Zöld-foki-szigetek
Dzsibuti
Dominikai Köztársaság
Algéria
Ecuador
Egyiptom
Eritrea
Eswatini
Etiópia
Fidzsi-szigetek
Gabon
Ghána
Gambia
Guinea
Egyenlítői Guinea

Bissau-Guinea
Guyana
Haiti
Indonézia
India
Irak
Irán
Jamaica
Jordánia
Kenya
Kirgizisztán
Kambodzsa
Comore-szigetek
Észak-Korea
Kuvait
Kazahsztán
Laosz
Libanon
Srí Lanka
Libéria
Lesotho
Líbia
Marokkó
Madagaszkár
Mali
Mianmar/Burma
Mongólia
Mauritánia
Maldív-szigetek
Malawi
Mozambik
Namíbia
Niger
Nigéria
Nepál
Omán
Pápua Új-Guinea
Fülöp-szigetek
Pakisztán
Katar
Oroszország
Ruanda

Szaúd-Arábia
Szudán
Sierra Leone
Szenegál
Szomália
Suriname
Dél-Szudán
São Tomé és Príncipe
Szíria
Csád
Togo
Thaiföld
Tádzsikisztán
Türkmenisztán
Tunézia
Törökország
Tanzánia
Uganda
Üzbegisztán
Vietnam
Jemen
Dél-Afrika
Zambia
Zimbabwe

2. OLYAN ENTITÁSOK ÉS TERÜLETI HATÓSÁGOK, AMELYEKET LEGALÁBB EGY TAGÁLLAM NEM ISMER EL ÁLLAMKÉNT

- Az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 1999. június 10-i 1244. határozatában meghatározottak szerinti Koszovó
 - A Palesztin Hatóság
-

II. MELLÉKLET

AZON HARMADIK ORSZÁGOK LISTÁJA, AMELYEK ÁLLAMPOLGÁRAI MENTESEK A VÍZUMKÖTELEZETTSÉG ALÓL, AMENNYIBEN A TAGÁLLAMOK HATÁRAIT A BÁRMELY 180 NAPOS IDŐSZAKBAN 90 NAPOT MEG NEM HALADÓ TARTÓZKODÁS CÉLJÁBÓL LÉPIK ÁT

1. ÁLLAMOK

Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság ⁽¹⁾

Andorra

Egyesült Arab Emírségek ⁽²⁾

Antigua és Barbuda

Albánia ⁽¹⁾

Argentína

Ausztrália

Bosznia-Hercegovina ⁽¹⁾

Barbados

Brunei

Brazília

Bahama-szigetek

Kanada

Chile

Kolumbia

Costa Rica

Dominika ⁽²⁾

Mikronézia ⁽²⁾

Grenada ⁽²⁾

Grúzia ⁽³⁾

Guatemala

Honduras

Izrael

Japán

Kiribati ⁽²⁾

Saint Kitts és Nevis

Dél-Korea

Saint Lucia ⁽²⁾

⁽¹⁾ A vízummentesség kizárólag a biometrikus útlevelel rendelkező személyekre vonatkozik.

⁽²⁾ A vízumkötelezettség alóli mentességet az Európai Unióval kötendő vízummentességi megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

⁽³⁾ A vízummentesség a Grúzia által a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) szabványaival összhangban kiállított biometrikus útlevelel rendelkező személyekre korlátozódik.

Monaco

Moldova ⁽¹⁾

Montenegró ⁽²⁾

Marshall-szigetek ⁽³⁾

Mauritius

Mexikó

Malajzia

Nicaragua

Nauru ⁽³⁾

Új-Zéland

Panama

Peru ⁽³⁾

Palau ⁽³⁾

Paraguay

Szerbia (a szerbiai Koordinációs Igazgatóság [szerb nyelven: *Koordinaciona uprava*] által kiadott szerb útlevéllel rendelkező személyek kivételével) ⁽²⁾

Salamon-szigetek

Seychelle-szigetek

Szingapúr

San Marino

Salvador

Kelet-Timor ⁽³⁾

Tonga ⁽³⁾

Trinidad és Tobago

Tuvalu ⁽³⁾

Ukrajna ⁽⁴⁾

Egyesült Államok

Uruguay

Apostoli Szentszék

Saint Vincent és a Grenadine-szigetek ⁽³⁾

Venezuela

Vanuatu ⁽³⁾

Szamoia

⁽¹⁾ A vízummentesség a Moldova által a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) szabványaival összhangban kiállított biometrikus útlevéllel rendelkező személyekre korlátozódik.

⁽²⁾ A vízummentesség kizárólag a biometrikus útlevéllel rendelkező személyekre vonatkozik.

⁽³⁾ A vízumkötelezettség alóli mentességet az Európai Unióval kötendő vízummentességi megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

⁽⁴⁾ A vízummentesség az Ukrajna által a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) szabványaival összhangban kiállított biometrikus útlevéllel rendelkező személyekre korlátozódik.

2. A KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG KÜLÖNLEGES KÖZIGAZGATÁSI RÉGIÓI

Hongkong – Különleges Közigazgatási Régió ⁽¹⁾

Makaó – Különleges Közigazgatási Régió ⁽²⁾

3. OLYAN BRIT POLGÁROK, AKIK NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK AZ UNIÓS JOG ÉRTELMÉBEN NEM ÁLLAMPOLGÁRAI

a tengerentúli brit állampolgárok (British Nationals (Overseas))

a tengerentúli brit területek polgárai (British Overseas Territories Citizens)

a tengerentúli brit polgárok (British Overseas Citizens)

az Egyesült Királyság védelmét élvező személyek (British Protected Persons)

a Brit Nemzetközösség tagjai (British Subjects)

4. OLYAN ENTITÁSOK ÉS TERÜLETI HATÓSÁGOK, AMELYEKET LEGALÁBB EGY TAGÁLLAM NEM ISMER EL ÁLLAMKÉNT

Tajvan ⁽³⁾

—

⁽¹⁾ A vízummentesség csak azokra vonatkozik, akik rendelkeznek a „Hong Kong Special Administrative Region” útlevelével.

⁽²⁾ A vízummentesség csak azokra vonatkozik, akik rendelkeznek a „Região Administrativa Especial de Macau” útlevelével.

⁽³⁾ A vízummentesség csak az olyan, Tajvan által kiállított útlevéllel rendelkező személyekre vonatkozik, amely útlevelek tartalmaznak személyiigazolvány-számot.

III. MELLÉKLET

A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELET ÉS EGYMÁST KÖVETŐ MÓDOSÍTÁSAINAK JEGYZÉKE

A Tanács 539/2001/EK rendelete
(HL L 81, 2001.3.21., 1. o.)

A Tanács 2414/2001/EK rendelete
(HL L 327, 2001.12.12., 1. o.)

A Tanács 453/2003/EK rendelete
(HL L 69, 2003.3.13., 10. o.)

2003-as csatlakozási okmány II. melléklete, 18.B.pontja

A Tanács 851/2005/EK rendelete
(HL L 141, 2005.6.4., 3. o.)

A Tanács 1791/2006/EK rendelete
(HL L 363, 2006.12.20., 1. o.)

Kizárólag az 1. cikk (1) bekezdésének tizenegyedik franciabekezdése az 539/2001/EK rendelet tekintetében, és a melléklet 11.B.3. pontja

A Tanács 1932/2006/EK rendelete
(HL L 405, 2006.12.30., 23. o.)

A Tanács 1244/2009/EK rendelete
(HL L 336, 2009.12.18., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 1091/2010/EU rendelete
(HL L 329, 2010.12.14., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 1211/2010/EU rendelete
(HL L 339, 2010.12.22., 6. o.)

A Tanács 517/2013/EU rendelete
(HL L 158, 2013.6.10., 1. o.)

Kizárólag az 1. cikk (1) bekezdése k) pontjának negyedik francia bekezdése és a melléklet 13.B.2. pontja

Az Európai Parlament és a Tanács 610/2013/EU rendelete
(HL L 182, 2013.6.29., 1. o.)

Kizárólag a 4. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács 1289/2013/EU rendelete
(HL L 347, 2013.12.20., 74. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 259/2014/EU rendelete
(HL L 105, 2014.4.8., 9. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 509/2014/EU rendelete
(HL L 149, 2014.5.20., 67. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/371 rendelete
(HL L 61, 2017.3.8., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/372 rendelete
(HL L 61, 2017.3.8., 7. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/850 rendelete
(HL L 133, 2017.5.22., 1. o.)

IV. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

539/2001/EK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
1 cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	3 cikk, (1) bekezdés
1 cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	3 cikk, (2) bekezdés
1 cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	4 cikk, (1) bekezdés
1 cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, bevezető szöveg	4 cikk, (2) bekezdés, bevezető szöveg
1 cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, első franciabekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, a) pont
1 cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, második francia-bekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, b) pont
1 cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, harmadik franciabekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, c) pont
1. cikk, (3) bekezdés	5. cikk
1. cikk, (4) bekezdés	7. cikk
1a. cikk, (1) és (2) bekezdés	8. cikk, (1) és (2) bekezdés
1a. cikk, (2a) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés
1a. cikk, (2b) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
1a. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
1a. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (6) bekezdés
1a. cikk, (5) bekezdés	8. cikk, (7) bekezdés
1a. cikk, (6) bekezdés	8. cikk, (8) bekezdés
1b. cikk	9. cikk, (1) bekezdés
1c. cikk	9. cikk, (2) bekezdés
2. cikk	2. cikk
4. cikk	6. cikk
4a. cikk	11. cikk
4b. cikk, (1) és (2) bekezdés	10. cikk, (1) és (2) bekezdés
4b. cikk, (2a) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
4b. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (4) bekezdés
4b. cikk, (3a) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés
4b. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (6) bekezdés
4b. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (7) bekezdés
4b. cikk, (6) bekezdés	10. cikk, (8) bekezdés
5. cikk	12. cikk
6. cikk	13. cikk
7. cikk	14. cikk
8. cikk	15. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
—	III. melléklet
—	IV. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1807 RENDELETE**(2018. november 14.)****a nem személyes adatok Európai Unióban való szabad áramlásának keretéről****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A gazdaság digitalizálása gyorsul. Az információs és kommunikációs technológiák már nem minősülnek külön ágazatnak, hanem a modern, innovatív gazdasági rendszerek és társadalmak alapját képezik. Az elektronikus adatok e rendszerek központi elemei, és elemzést követően vagy szolgáltatásokkal és termékekkel kombinálva jelentős értéket teremthetnek. Ugyanakkor az adatgazdaság és az olyan feltörekvő technológiák gyors fejlődése, mint a mesterséges intelligencia, a dolgok internetével kapcsolatos termékek és szolgáltatások, az autonóm rendszerek, valamint az 5G, új jogi kérdéseket vet fel az adatokhoz való hozzáférés és azok újrafelhasználása, a felelősség, az etika és a szolidaritás tekintetében. Foglalkozni kell a felelősség kérdésével, különösen önszabályozáson alapuló magatartási kódexek és egyéb bevált gyakorlatok alkalmazása során, figyelembe véve az adatkezelés teljes értéklánca mentén emberi interakció nélkül hozott ajánlásokat, döntéseket és az így tett fellépéseket. Az ilyen munka kiterjedhet a felelősség meghatározására szolgáló megfelelő mechanizmusokra, az együttműködő szolgálatok közötti felelősségátruházásra, a biztosításra és az ellenőrzésre is
- (2) Az adatértékláncok alapját az adatokkal végzett különböző tevékenységek képezik: az adatok létrehozása és gyűjtése, az adatok összevont feldolgozása és rendszerezése, az adatkezelés, az adatok elemzése, piaci értékesítése és forgalmazása, az adatok felhasználása és újrafelhasználása. Az adatok kezelésének hatékony és eredményes működése minden adatértékláncban alapvető építőelem. Az adatkezelés hatékony és eredményes működését és az adatgazdaság kialakulását az Unióban azonban az adatok mobilitásával és a belső piaccal kapcsolatos két akadály hátráltatja: a tagállamok hatóságai által előírt adatlokalizációs követelmények és a vevőfogvatartási gyakorlatok a magánszférában.
- (3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) szereplő letelepedés szabadsága és szolgáltatásnyújtás szabadsága az adatkezelési szolgáltatásokra is alkalmazandó. Ugyanakkor az említett szolgáltatások nyújtását az adatok meghatározott területen való elhelyezése vonatkozó bizonyos nemzeti, regionális vagy helyi követelmények hátráltatják, illetve olykor akadályozzák.
- (4) Az adatkezelési szolgáltatások szabad mozgása és a szolgáltatók letelepedési joga előtt álló ilyen akadályok a tagállamok jogában foglalt arra vonatkozó követelményekből erednek, hogy az adatokat adatkezelés céljából egy adott földrajzi körzetben vagy területen kell elhelyezni. Ezzel egyenértékű hatása van más konkrét követelményeket előíró szabályoknak vagy közigazgatási gyakorlatoknak, amelyek megnehezítik az adatoknak az Unió egy adott földrajzi körzetén vagy területén kívüli kezelését, így például az arra vonatkozó követelmények, hogy egy adott tagállamban tanúsított vagy jóváhagyott technológiai létesítményeket kell használni. A jogszerű és jogszerűtlen adatlokalizációs előírásokkal kapcsolatos jogbizonytalanság tovább korlátozza a piaci szereplők és az állami szektor választási lehetőségeit az adatok kezelésének helyét illetően. Ez a rendelet semmiképpen sem korlátozza a vállalkozások azzal kapcsolatos szabadságát, hogy az adatok tárolásának helyét meghatározó szerződéseket kössenek. Ez a rendelet csupán biztosítani kívánja ezt a szabadságot azzal, hogy egy megállapodás szerinti helyszín az Unión belül bárhol lehessen.

⁽¹⁾ HL C 227., 2018.6.28., 78. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2018. október 4-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. november 6-i határozata.

- (5) Az adatok Unión belüli mobilitását ugyanakkor magánjellegű korlátozások is gátolják: az adatkezelési szolgáltatások felhasználóit jogi, szerződéses és műszaki kérdések is hátráltatják vagy megakadályozzák abban, hogy átvigyék adataikat egyik szolgáltatótól a másikhoz, vagy akár visszavigyék őket saját informatikai rendszerükbe, még akkor is, amikor a szolgáltatóval kötött szerződésük lejár.
- (6) Ezen akadályok kombinációja az uniós felhőszolgáltatók közötti verseny hiányához, különböző vevőfogvatartási (vendor lock-in) problémákhoz és az adatmobilitás súlyos hiányához vezetett. Hasonlóképpen, az adatlokalizációs szabályok csorbitották a kutatás-fejlesztéssel foglalkozó vállalkozások azon képességét, hogy az innováció érdekében elősegítsék a cégek, egyetemek és egyéb kutatóhelyek közötti együttműködést.
- (7) A jogbiztonság érdekében és az Unión belüli egyenlő versenyfeltételek szükségessége miatt a belső piac működése szempontjából kulcsfontosságú, hogy valamennyi piaci szereplőre egységes szabályozás vonatkozzon. Az eltérő nemzeti jogokból eredő kereskedelmi akadályok és versenytorzulások megszüntetése, valamint a további valószínűsíthető kereskedelmi akadályok és jelentős versenytorzulások kialakulásának megelőzése érdekében egységes, minden tagállamban alkalmazandó szabályok elfogadására van szükség.
- (8) E rendelet nem érinti a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmével, valamint az elektronikus kommunikáció során a magánélet tisztetelben tartásával és a személyes adatok védelmével kapcsolatos jogi keretet, és nem érinti különösen az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾, valamint az (EU) 2016/680 ⁽²⁾ és a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽³⁾.
- (9) Az egyre bővülő dolgok internete, a mesterséges intelligencia és a gépi tanulás a nem személyes adatok jelentős forrásainak számítanak, például az automatizált ipari gyártási folyamatokban való alkalmazásuk eredményeként. A nem személyes adatok konkrét példái közé tartoznak a nagy adathalmazok elemzéséhez használt összesített és anonimizált adatkészletek, a precíziós gazdálkodással kapcsolatos azon adatok, amelyek segíthetnek a peszticidek és a víz használatának nyomon követésében és optimalizálásában, vagy az ipari gépek karbantartási igényeire vonatkozó adatok. Ha a technológiai fejlődés lehetővé teszi az anonimizált adatok személyes adatokká történő átalakítását, az ilyen adatokat személyes adatoknak kell tekinteni, és ennek megfelelően az (EU) 2016/679 rendelet alkalmazandó.
- (10) Az (EU) 2016/679 rendelet szerint a tagállamok nem korlátozhatják vagy nem tilthatják meg a személyes adatok Unión belüli szabad áramlását a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmével kapcsolatos okokból. E rendelet ugyanezt az elvet rögzíti a nem személyes adatok Unión belüli szabad áramlása tekintetében, kivéve, ha a korlátozást vagy a tiltást közbiztonsági okok indokolják. Az (EU) 2016/679 rendelet és ez a rendelet koherens szabályrendszert biztosít a különböző típusú adatok szabad áramlásának biztosítására. Ezen túlmenően e rendelet nem írja elő a különböző típusú adatok elkülönített tárolásának kötelezettségét.
- (11) A nem személyes adatok Unión belüli szabad áramlása keretének megteremtése és az adatgazdaság kialakításához szükséges alapok létrehozása, valamint az uniós ipar versenyképessége fokozásának céljából egyértelmű, átfogó és kiszámítható jogi keretet kell kialakítani a személyes adatoktól eltérő adatok kezeléséhez a belső piacon. A tagállamok közötti együttműködésről és az önszabályozásról rendelkező, elvvezérlet megközelítésnek biztosítania kell, hogy a keret rugalmas legyen annyira, hogy figyelembe vegye az uniós felhasználók, szolgáltatók és nemzeti hatóságok változó igényeit. A meglévő mechanizmusokkal való átfedések kockázatának elkerülése, és ezáltal mind a tagállamokra, mind a vállalkozásokra háruló magasabb terhek elkerülése érdekében nem kell részletes műszaki szabályokat megállapítani.
- (12) Ez a rendelet nem érinti az adatkezelést, amennyiben azt valamilyen uniós jog hatályán kívül eső tevékenység részeként végzik. Emlékeztetni kell különösen arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. cikkének megfelelően a nemzetbiztonság az egyes tagállamok kizárólagos felelőssége.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

- (13) Az adatok Unión belüli szabad áramlása fontos szerepet fog játszani az adatközpontú növekedés és innováció megvalósításában. A fogyasztókhöz és a vállalkozásokhoz hasonlóan a tagállami közigazgatási szerveknek és közjogi intézményeknek is hasznára válik a választás nagyobb szabadsága az adatközpontú szolgáltatást nyújtók tekintetében, a versenyképesebb árak és az állampolgárok részére való hatékonyabb szolgáltatásnyújtás. Tekintettel arra, hogy a közigazgatási szervek és a közjogi intézmények nagy mennyiségű adatot kezelnek, rendkívül fontos, hogy jó példával járjanak elől az adatkezelési szolgáltatások igénybevétele során, és tartózkodjanak az adatlokalisztációs korlátozások alkalmazásától, amikor adatkezelési szolgáltatásokat vesznek igénybe. Ezért a közigazgatási szerveknek és a közjogi intézményeknek e rendelet hatálya alá kell tartozniuk. E tekintetben a nem személyes adatok szabad áramlásának e rendelet által biztosított elvét az általános és következetes közigazgatási gyakorlatokra és a 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül a közbeszerzés területén előírt egyéb adatlokalisztációs követelményekre is alkalmazni kell.
- (14) Ahogy a 2014/24/EU irányelv esetében is, ez a rendelet nem érinti a tagállamok belső szervezetére vonatkozó azon törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek meghatározzák a közigazgatási szervek és a közjogi intézmények adatkezeléssel kapcsolatos hatáskörét és felelősségi körét a magánfelek szerződéses díjazása nélkül, továbbá nem érinti a tagállamok azon törvényeit, rendeleteit és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek e hatáskörök és felelősségi körök végrehajtását szabályozzák. Bár a közigazgatási szerveket és a közjogi intézményeket arra ösztönzik, hogy vegyék figyelembe a külső szolgáltatóknak történő kiszervezés gazdasági és egyéb előnyeit, jogos indokok szólhatnak a szolgáltatások saját nyújtása vagy visszaszervezése mellett. Következésképpen e rendelet egyetlen rendelkezése sem kötelezi a tagállamokat arra, hogy külső felet bízzanak meg olyan szolgáltatások nyújtásával, amelyeket maguk kívánnak nyújtani vagy a közbeszerzési szerződéstől eltérő módon kívánnak megszervezni.
- (15) E rendeletet olyan természetes vagy jogi személyekre kell alkalmazni, akik vagy amelyek az Unióban tartózkodó vagy letelepedett felhasználók számára nyújtanak adatkezelési szolgáltatásokat, ideértve azon szolgáltatókat is, akik vagy amelyek az Unióban való letelepedés nélkül nyújtanak adatkezelési szolgáltatásokat az Unióban. E rendelet ezért nem alkalmazandó az Unión kívüli adatkezelési szolgáltatásokra és az ilyen adatokra vonatkozó adatlokalisztációs követelményekre.
- (16) E rendelet nem állapít meg a kereskedelmi ügyekben alkalmazandó jog meghatározására vonatkozó szabályokat, és ezért nem sérti az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽²⁾. Különösen, amennyiben a szerződésre alkalmazandó jogot nem az említett rendeletnek megfelelően választották ki, a szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szerződésre főszabály szerint azon ország joga irányadó, ahol a szolgáltató szokásos tartózkodási helye található.
- (17) E rendeletet kell alkalmazni a legszélesebb értelemben vett adatkezelésre, amely valamennyi típusú informatikai rendszer használatát magában foglalja függetlenül attól, hogy azok a felhasználó helyiségében vagy területén található-e, vagy kiszervezték-e azokat egy szolgáltatóhoz. E rendelet hatálya kiterjed a különböző intenzitási szintű adatkezelésre, az adattárolástól („Infrastructure-as-a-Service” [IaaS]) az adatok platformokon („Platform-as-a-Service” [PaaS]) vagy alkalmazásokban („Software-as-a-Service” [SaaS]) történő kezeléséig.
- (18) Az adatlokalisztációs előírások egyértelműen gátolják az adatkezelési szolgáltatások szabad nyújtását az Unióban és a belső piacon. Mint ilyeneket, el kell őket törölni, kivéve, amikor az adatlokalisztációs az uniós jogszabályok szerint, különösen az EUMSZ 52. cikke értelmében közbiztonsági okokból indokolt, és megfelel az EUMSZ 5. cikkében foglalt arányosság elvének. Annak érdekében, hogy megvalósulhasson a nem személyes adatok határokon átnyúló szabad áramlásának elve, hogy biztosítható legyen a meglévő adatlokalisztációs előírások gyors eltörlése, és hogy üzemeltetési okokból lehetőség legyen az adatkezelési szolgáltatások Unión belüli, több helyszínen történő nyújtására, valamint mivel e rendelet szabályozási ellenőrzés céljából az adatok rendelkezésre állását biztosító intézkedésekről rendelkezik, a tagállamok az adatlokalisztációs követelményeket csak a közbiztonsággal indokolhatják.
- (19) A „közbiztonság” fogalma az EUMSZ 52. cikke értelmében és a Bíróság értelmezése szerint a tagállamok külső és belső biztonságára egyaránt kiterjed, ahogyan a közvédelem kérdéseire is, különösen a bűncselekmények kivizsgálásának, felderítésének és büntetőeljárás alá vonásának elősegítése érdekében. Valamely alapvető társadalmi érdek érintő, olyan tényleges és kellően súlyos fenyegetés fennállását feltételezi, mint például az intézmények és alapvető közszolgáltatások működésének vagy a lakosság életének veszélyeztetése, továbbá a külkapcsolatoknak vagy a népek békés együttélésének súlyos megzavarása vagy a katonai érdekeket fenyegető kockázat. Az arányosság elvével összhangban a közbiztonsági okokból indokolt adatlokalisztációs követelményeknek alkalmasnak kell lenniük a kitűzött cél elérésére, és nem léphetik túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

- (20) Annak érdekében, hogy biztosítsák a nem személyes adatok határokon átnyúló szabad áramlása elvének hatékony alkalmazását, valamint hogy megelőzzék a belső piac zavartalan működését gátló új akadályok kialakulását, a tagállamoknak azonnal közölniük kell a Bizottsággal minden olyan jogiaktus-tervezetet, amely új adatlokalizációs követelményt vezet be, vagy egy meglévő adatlokalizációs követelményt módosít. Ezeket a jogiaktus-tervezeteket az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően kell benyújtani és értékelni.
- (21) Ezenkívül a meglévő potenciális akadályok megszüntetése érdekében a tagállamoknak e rendelet alkalmazási időpontjától számított 24 hónapos átmeneti időszak során felül kell vizsgálniuk azokat a meglévő, általános jellegű törvényeket, rendeleteket vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek adatlokalizációs követelményeket írnak elő, valamint közölniük kell a Bizottsággal bármely olyan adatlokalizációs követelményt, amelyet e rendelettel összeegyeztethetőnek tartanak, annak indoklásával együtt. Ennek lehetővé kell, tennie a Bizottság számára bármely megmaradó adatlokalizációs követelmény megfelelőségének vizsgálatát. A Bizottságot adott esetben fel kell hatalmazni arra, hogy észrevételeket fogalmazzon meg az adott tagállam számára. Az ilyen észrevételek ajánlást is tartalmazhatnak az adatlokalizációs követelmény módosítására vagy hatályon kívül helyezésére.
- (22) A meglévő adatlokalizációs követelmények és a jogiaktus-tervezetek Bizottság részére történő közlésére vonatkozó, e rendeletben megállapított kötelezettségeket kell alkalmazni a szabályozási adatlokalizációs követelményekre és az általános jellegű jogiaktus-tervezetekre, viszont nem kell őket alkalmazni a konkrét természetes vagy jogi személyekre irányuló határozatokra.
- (23) Annak érdekében, hogy biztosítsák a tagállamok általános jellegű törvényeiben, rendeleteiben és közigazgatási rendelkezéseiben előírt adatlokalizációs követelmények átláthatóságát az olyan természetes és jogi személyek számára, mint például az adatkezelési szolgáltatások nyújtói és felhasználói, a tagállamoknak az ilyen követelményekre vonatkozó információkat egy nemzeti egységes online információs ponton kell közzétenniük és rendszeresen naprakésszé tenniük. Másik megoldásként, a tagállamoknak az ilyen követelményekre vonatkozó naprakész információkat egy másik uniós jogi aktus értelmében létrehozott központi információs ponton kell rendelkezésre bocsátaniuk. A tagállamoknak rendszeresen frissíteniük kell ezeket az információkat. A természetes és jogi személyeknek az Unió-szerte fennálló adatlokalizációs követelményekről való megfelelő tájékoztatása érdekében a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot az ilyen nemzeti egységes online pontok címéről. A Bizottságnak ezen információkat közzé kell tennie a saját honlapján a tagállamokban érvényben lévő valamennyi adatlokalizációs követelmény rendszeresen naprakésszé tett, összesített jegyzékével együtt, beleértve ezen követelményekre vonatkozó, összefoglaló jellegű tájékoztatást is.
- (24) Az adatlokalizálási követelmények gyakran az adatok határokon átnyúló kezelésébe vetett bizalom hiányából erednek, amely abból a feltételezésből fakad, hogy így az adatok nem állnak majd a tagállamok illetékes hatóságainak rendelkezésére, például a szabályozási vagy felügyeleti ellenőrzések céljából folytatott vizsgálatokhoz és auditokhoz. A bizalom ilyen hiányát nem lehet kizárólag az olyan szerződéses feltételek semmisnek nyilvánításával orvosolni, amelyek tiltják az illetékes hatóságok számára az adatokhoz való, hivatalos feladataik ellátása céljából történő jogszerű hozzáférést. Ezért a rendeletnek egyértelműen ki kell mondania, hogy nem sérti az illetékes hatóságok azon hatáskörét, hogy az uniós vagy nemzeti jognak megfelelően adatokhoz való hozzáférést kérjenek és kapjanak, valamint hogy az illetékes hatóságok adatokhoz való hozzáférése nem utasítható el azon az alapon, hogy az adatok kezelése egy másik tagállamban történik. Az illetékes hatóságok működési követelményeket írhatnak elő az adatokhoz való hozzáférés támogatása érdekében, például megkövetelhetik, hogy a rendszerleírásokat az érintett tagállamban kell tartani.
- (25) Azon természetes vagy jogi személyek, akik kötelesek adatokat szolgáltatni az illetékes hatóságok részére, úgy felelhetnek meg az ilyen kötelezettségnek, hogy valós és időben történő elektronikus hozzáférést adnak és biztosítanak az adatokhoz az illetékes hatóságok számára, függetlenül attól, hogy az adatok kezelése melyik tagállamban történik. Az ilyen hozzáférés a hozzáférés biztosítására kötelezett természetes vagy jogi személy és a szolgáltató közötti szerződésben szereplő konkrét feltételek útján biztosítható.
- (26) Amennyiben az adatok szolgáltatására kötelezett természetes vagy jogi személy nem teljesíti e kötelezettséget, az illetékes hatóságnak lehetősége kell, hogy legyen segítséget kérni más tagállamok illetékes hatóságaitól. Ilyen esetekben az illetékes hatóságoknak az uniós jog vagy nemzetközi megállapodások szerinti konkrét együttműködési eszközöket kell alkalmazniuk az adott ügy tárgyától függően, például a rendőrségi együttműködés,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

a büntető vagy polgári igazságszolgáltatás, illetve az igazgatási ügyek terén a 2006/960/IB tanácsi kerethatározatot ⁽¹⁾, a 2014/41/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvet ⁽²⁾, az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló egyezményét ⁽³⁾, az 1206/2001/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾, a 2006/112/EK tanácsi irányelvet ⁽⁵⁾, valamint a 904/2010/EU tanácsi rendeletet ⁽⁶⁾. Ilyen konkrét együttműködési mechanizmusok hiányában az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük egymással azzal a céllal, hogy a kijelölt egységes kapcsolattartó pontokon keresztül hozzáférést biztosítsanak a kért adatokhoz.

- (27) Amennyiben egy segítségnyújtás iránti megkeresés következtében hozzáférés szükséges egy természetes vagy jogi személy helyiségeihez és területeihez, ideértve bármely adatkezelésre szolgáló berendezéshez és eszközhöz való hozzáférést, az ilyen hozzáférésnek összhangban kell állnia az uniós joggal vagy a nemzeti eljárási joggal, ideértve bármely előzetes bírói engedély megszerzésének követelményét is.
- (28) E rendelet nem teheti lehetővé a felhasználók számára, hogy megpróbálják megkerülni a nemzeti jog alkalmazását. Ezért rendelkeznie kell arról, hogy a tagállamok hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat vessenek ki azokra a felhasználókra, amelyek megakadályozzák, hogy az illetékes hatóságok hozzáférjenek az uniós és nemzeti jog szerinti hivatalos feladataik ellátásához szükséges adataikhoz. Sürgős esetekben, amikor egy felhasználó visszaél a jogával, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy szigorúan arányos ideiglenes intézkedéseket írjanak elő. Bármely olyan ideiglenes intézkedés, amely az adatoknak a relokalizációt követő 180 napnál hosszabb relokalizációját követeli meg, jelentős ideig eltérne az adatok szabad áramlásának elvétől, és ezért azt az uniós joggal való összeegyeztethetősége vizsgálata céljából közölni kell a Bizottsággal.
- (29) Az akadálymentes adathordozhatóság alapvető tényezője a felhasználók szabad választásának és az adatkezelési szolgáltatások piacán kialakuló tényleges versenynek. A határokon átnyúló adathordozhatóság valós vagy vélt nehézségei aláássák a foglalkozásszerű felhasználók bizalmát a határokon átnyúló ajánlatok elfogadása során, és ezáltal gyengítik a belső piacba vetett bizalmukat is. Jóllehet az egyéni fogyasztók élvezik a jelenlegi uniós jog előnyeit, e jog nem segíti elő a szolgáltatók közötti váltás lehetőségét azon felhasználók számára, akik üzleti vagy szakmai tevékenységük folytatása során járnak el. Az Unió-szerte egységes műszaki követelmények – függetlenül attól, hogy műszaki harmonizációra, kölcsönös elismerésre vagy önkéntes harmonizációra vonatkoznak-e – hozzájárulnak az adatkezelési szolgáltatások versenyképes belső piacának kialakításához is.
- (30) A verseny által jellemzett környezet előnyeinek teljes mértékű kiaknázása érdekében a foglalkozásszerű felhasználók számára lehetővé kell tenni, hogy tájékoztatáson alapuló döntéseket hozhassanak és könnyen összehasonlíthassák a belső piacon kínált különböző adatkezelési szolgáltatások egyedi összetevőit, ideértve a szerződés megszűnése esetén az adathordozhatóságra vonatkozó szerződéses feltételeket is. A piac innovációs potenciáljához való igazodás, valamint az adatkezelési szolgáltatások foglalkozásszerű felhasználói és szolgáltatói tapasztalatának és szakértelmének a figyelembevétele érdekében, a piaci szereplőknek meg kell határozniuk az adathordozhatóságra vonatkozó részletes információkat és működési követelményeket olyan önszabályozás útján, amelyet a Bizottság akár szerződésifeltétel-mintákat is magukban foglaló uniós magatartási kódexek formájában ösztönöz, elősegít és nyomon követ.
- (31) A hatékonyság, valamint a szolgáltatóváltás és az adathordozás megkönnyítése érdekében az ilyen magatartási kódexeknek átfogónak kell lenniük, és legalább néhány olyan kulcsfontosságú szempontot le kell fedniük, amelyek fontosak az adathordozás folyamata során, például az adatokról készült biztonsági másolatokhoz használt folyamatokat és a biztonsági másolatok helyét, a rendelkezésre álló adatformátumokat és adathordozókat, a szükséges IT-konfigurációt és a minimális hálózati sávszélességet, az adathordozási folyamat megkezdése előtt szükséges időt és azt az időtartamot, amely alatt az adatok hordozhatóak maradnak, valamint azokat a garanciákat, amelyek a szolgáltató csődje esetén biztosítják az adatokhoz való hozzáférést. A magatartási kódexeknek ezenkívül egyértelművé kell tenniük, hogy a vevőfogvatartás nem elfogadható üzleti gyakorlat, a bizalmat növelő technológiákról kell rendelkezniük, és az említett kódexeket rendszeresen naprakésszé kell tenni, hogy lépést tartsanak a technológiai fejlődéssel. A Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy minden érintett érdekelt féllel, köztük a kis- és középvállalkozások (kkv-k) szövetségeivel és az induló innovatív vállalkozásokkal, a felhasználókkal és a felhőszolgáltatókkal is konzultációra kerüljön sor a folyamat során. A Bizottságnak értékelnie kell az ilyen magatartási kódexek kidolgozását és végrehajtásuk hatékonyságát.

⁽¹⁾ A Tanács 2006/960/IB kerethatározata (2006. december 18.) az Európai Unió tagállamainak bűnüldöző hatóságai közötti, információ és bűnüldözési operatív információ cseréjének leegyszerűsítéséről (HL L 386., 2006.12.29., 89. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló egyezménye, CETS No 185.

⁽⁴⁾ A Tanács 1206/2001/EK rendelete (2001. május 28.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködéséről (HL L 174., 2001.6.27., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és a csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

- (32) Amennyiben az egyik tagállam illetékes hatósága egy másik tagállam segítségét kéri annak érdekében, hogy e rendelet alapján adatokhoz hozzáférést kapjon, akkor valamely kijelölt egységes kapcsolattartó ponton keresztül olyan megfelelően indokolt kérelmet kell benyújtania a megkeresett tagállam kijelölt egységes kapcsolattartó pontjához, amelynek írásban tartalmaznia kell, hogy milyen indokok és jogalap alapján kíván hozzáférni az adatokhoz. A segítségkérés céljából megkeresett tagállam által kijelölt egységes kapcsolattartó pontnak meg kell könnyítenie a kérelem továbbítását a megkeresett tagállam illetékes hatóságának. A hatékony együttműködés biztosítása érdekében annak a hatóságnak, amelynek továbbították a kérelmet indokolatlan késedelem nélkül segítséget kell nyújtania az adott ügyben, vagy tájékoztatást kell nyújtania arról, hogy milyen nehézségeket tapasztalt az ilyen kérés teljesítése során, vagy milyen indokok alapján tagadja meg azt.
- (33) A határokon átnyúló adatkezelési megoldásokba vetett bizalom erősítése nyomán a piaci szereplők és a közsféra várhatóan kevésbé lesz hajlamos arra, hogy adatlokalizációt alkalmazzon az adatbiztonság biztosítása érdekében. Ez továbbá nagyobb jogbiztonságot fog nyújtani a vállalkozásoknak a biztonsági követelményeknek való megfelelés tekintetében, amikor adatkezelési tevékenységeiket többek között más tagállamokban működő szolgáltatóknak szervezik ki.
- (34) Az adatok más tagállamban végzett kezelésére vonatkozóan is alkalmazni kell az adatkezelési tevékenységhez kapcsolódóan támasztott bármely olyan biztonsági követelményt, amelyet az érintett adatokat tulajdonló természetes vagy jogi személy tartózkodási helye vagy letelepedési helye szerinti tagállamban az uniós vagy a nemzeti jog alapján indokoltan és arányosan, az uniós jognak megfelelően alkalmaznak. Ezeknek a természetes vagy jogi személyeknek képeseknek kell lenniük az ilyen követelmények saját maguk általi vagy a szolgáltatókkal kötött szerződéses rendelkezések révén történő teljesítésére.
- (35) A nemzeti szinten meghatározott biztonsági követelményeknek szükségeseknek kell lenniük és arányban kell állniuk az adatkezelés biztonságát azon nemzeti jog hatálya alá tartozó területen fenyegető kockázatok mértékével, amely az adott követelményeket meghatározza.
- (36) Az (EU) 2016/1148 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ olyan jogi intézkedésekről rendelkezik, amelyek elősegítik a kiberbiztonság általános szintjének emelkedését az Unióban. Az adatkezelési szolgáltatások az említett irányelv hatálya alá tartozó digitális szolgáltatások közé tartoznak. Az említett irányelv értelmében a tagállamok biztosítják, hogy a digitális szolgáltatók azonosítják és megteszik a megfelelő és arányos műszaki és szervezési intézkedéseket az általuk használt hálózatok és információs rendszerek biztonságát fenyegető kockázatok kezelése érdekében. Az ilyen az intézkedéseknek a felmerülő kockázatnak megfelelő biztonsági szintet kell biztosítaniuk, és figyelembe kell venniük a rendszerek és a létesítmények biztonságát, a biztonsági események kezelését, az üzletmenetfolytonosság-menedzsmentet, a monitoringot, az auditálást és a tesztelést, valamint a nemzetközi szabványoknak való megfelelést. Ezeket az elemeket a Bizottságnak az említett irányelv szerinti végrehajtási jogi aktusokban részletesebben meg kell határoznia.
- (37) A Bizottságnak e rendelet végrehajtásáról jelentést kell benyújtania, különösen annak megállapítása céljából, hogy a technológiai és a piaci feltételek változásai tükrében szükség van-e módosításokra. Az említett jelentésnek értékelnie kell különösen e rendeletet, főként annak a személyes és nem személyes adatokat egyaránt tartalmazó adatkészletekre, valamint a közbiztonsági kivétel végrehajtására vonatkozó alkalmazását. A Bizottságnak e rendelet alkalmazásának megkezdése előtt tájékoztató iránymutatást is közzé kell tennie a személyes és nem személyes adatokat egyaránt tartalmazó adatkészletek kezelésének módjára vonatkozóan annak érdekében, hogy a vállalatok – köztük a kkv-k – jobban megértsék az e rendelet és az (EU) 2016/679 rendelet közötti kölcsönhatást, valamint biztosítsák a mindkét rendeletnek való megfelelést.
- (38) E rendelet tiszteletben tartja a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapvető jogokat és szem előtt tartja az abban elismert elveket, és azt ezen jogokkal és elvekkel – különösen a személyes adatok védelmének jogával, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságával, valamint a vállalkozás szabadságával összhangban kell értelmezni és alkalmazni.
- (39) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a személyes adatoktól eltérő adatok Unióban való szabad áramlását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1148 irányelve (2016. július 6.) a hálózati és információs rendszerek biztonságának az egész Unióban egységesen magas szintjét biztosító intézkedésekről (HL L 194., 2016.7.19., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

E rendelet biztosítani kívánja a személyes adatoktól eltérő adatok Unión belüli szabad áramlását azáltal, hogy meghatározza az adatlokalizációs követelményekkel, az adatok illetékes hatóságok számára való rendelkezésre állásával, valamint a foglalkozásszerű felhasználók általi adathordozással kapcsolatos szabályokat.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet a személyes adatoktól eltérő elektronikus adatok Unióban végzett olyan kezelésére alkalmazandó, amikor az adatkezelési tevékenységet:

- a) szolgáltatásként nyújtják az Unióban tartózkodó vagy letelepedési hellyel rendelkező felhasználók számára, függetlenül attól, hogy a szolgáltató letelepedett-e az Unióban vagy sem; vagy
- b) az Unióban tartózkodó vagy letelepedési hellyel rendelkező természetes vagy jogi személy végzi saját szükségleteinek kielégítése érdekében.

(2) Személyes és nem személyes adatokat egyaránt tartalmazó adatkészletek esetében e rendelet az adatkészlet nem személyes adatokat tartalmazó részére alkalmazandó. Abban az esetben, ha egy adatkészletben a személyes és a nem személyes adatok elválaszthatatlanul összekapcsolódnak, ez a rendelet az (EU) 2016/679 rendelet sérelme nélkül alkalmazandó.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó az uniós jog hatályán kívül eső tevékenységekre.

Ez a rendelet nem érinti a tagállamok belső szervezetére vonatkozó azon törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek meghatározzák a közigazgatási szervek és a 2014/24/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában meghatározott közjogi intézmények adatkezeléssel kapcsolatos hatáskörét és felelősségi körét a magánfelek szerződéses díjazása nélkül, továbbá nem érinti a tagállamok azon törvényeit, rendeleteit és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek e hatáskörök és felelősségi körök végrehajtását szabályozzák.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „adat”: az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott személyes adatoktól eltérő adat;
2. „adatkezelés”: az elektronikus formátumú adatokon vagy adathalmazokon automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, így a gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tagolás, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, lekérdezés, betekintés, felhasználás, továbbítás általi közlés, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel, összehangolás vagy összekapcsolás, korlátozás, törlés vagy megsemmisítés;
3. „jogiaktus-tervezet”: általános jellegű törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésként történő hatályba helyezés céljából megfogalmazott szöveg, amelynek kidolgozása olyan előkészítési szakaszban van, hogy még lehetséges érdemi módosításokat tenni;
4. „szolgáltató”: adatkezelési szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személy;
5. „adatlokalizációs követelmény”: bármely olyan, tagállami törvényben, rendeletben vagy közigazgatási rendelkezésben meghatározott vagy a tagállamok és közjogi intézmények általános és következetes közigazgatási gyakorlataiból – beleértve többek között a 2014/24/EU irányelv sérelme nélkül a közbeszerzés területét is – eredő kötelezettség, tilalom, feltétel, korlátozás vagy más követelmény, amely előírja, hogy az adatkezelési tevékenységeket egy adott tagállam területén kell végezni, vagy akadályozza, hogy az adatkezelés bármely másik tagállamban történjen.
6. „illetékes hatóság”: egy tagállam azon hatósága vagy a nemzeti jog értelmében közfunkció ellátására vagy közhatalmi jogosítvány gyakorlására feljogosított bármely egyéb szerv, amely az uniós vagy a nemzeti jognak megfelelően hivatali kötelezettségei teljesítése érdekében jogosult hozzáférést szerezni egy természetes vagy egy jogi személy által kezelt adatokhoz;
7. „felhasználó”: adatkezelési szolgáltatásokat használó vagy igénylő természetes vagy jogi személy, ideértve a közigazgatási szerveket és a közjogi intézményeket is;
8. „foglalkozásszerű felhasználó”: olyan természetes vagy jogi személy – ideértve a közigazgatási szerveket és a közjogi intézményeket is –, aki vagy amely kereskedelmi, üzleti, kézműipari, szakmai tevékenységéhez vagy feladatához kapcsolódóan használ vagy igényel adatkezelési szolgáltatást.

4. cikk

Az adatok Unión belüli szabad mozgása

(1) Az adatlokalizációs követelmények alkalmazása tilos, kivéve, ha azok közbiztonsági okokból indokoltak, és összhangban állnak az arányosság elvével.

E cikk első albekezdése nem sérti a (3) bekezdést és a meglévő uniós jog alapján előírt adatlokalizációs követelményeket.

(2) A tagállamok az (EU) 2015/1535 irányelv 5., 6. és 7. cikkében meghatározott eljárásokkal összhangban azonnal közölnek a Bizottsággal minden olyan jogiaktus-tervezetet, amely új adatlokalizációs követelményt vezet be vagy egy meglévő adatlokalizációs követelményt módosít.

(3) A tagállamok 2021. május 30-ig biztosítanak minden olyan meglévő, törvényben, rendeletben vagy általános jellegű közigazgatási rendelkezésben előírt adatlokalizációs követelmény hatályon kívül helyezését, amely nem felel meg az e cikk (1) bekezdésében foglalt előírásoknak.

Amennyiben egy tagállam úgy véli, hogy valamely meglévő intézkedésben foglalt adatlokalizációs követelmény megfelel az e cikk (1) bekezdésének és ezért hatályban maradhat, ezt az intézkedést 2021. május 30-ig közli a Bizottsággal, a követelmény hatályban tartásának indokolásával együtt. Az EUMSZ 258. cikkének sérelme nélkül a Bizottság e közlés kézhezvételétől számított hat hónapon belül megvizsgálja, hogy az adott intézkedés megfelel-e az e cikk (1) bekezdésének, és adott esetben észrevételeket fogalmaz meg az érintett tagállam számára, amelyekben szükség esetén többek között javasolja az intézkedés módosítását vagy hatályon kívül helyezését.

(4) A tagállamok bármely, általános jellegű törvényben, rendeletben vagy közigazgatási rendelkezésben előírt és a területükön alkalmazandó adatlokalizációs követelményről részletes, online elérhető információkat tesznek közzé egy nemzeti egységes online információs ponton, és ezeket az információkat rendszeresen naprakésszé teszik, vagy az ilyen lokalizálási követelményekről naprakész információkat bocsátanak rendelkezésre egy másik uniós jogi aktus alapján létrehozott központi információs pont számára.

(5) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy milyen címen érhető el a (4) bekezdésben említett egységes információs pontjuk. A Bizottság az ezen információs pont(ok)hoz vezető hivatkozás(oka)t közzéteszi a honlapján valamennyi adatlokalizációs követelménynek a (4) bekezdésben említett rendszeresen naprakésszé tett összesített jegyzékével együtt, beleértve az e követelményekre vonatkozó, összefoglaló jellegű tájékoztatást is.

5. cikk

Az adatok rendelkezésre állása az illetékes hatóságok számára

(1) E rendelet nem érinti az illetékes hatóságok azon hatáskörét, hogy az uniós vagy nemzeti jognak megfelelően adatokhoz való hozzáférést kérjenek vagy kapjanak hivatali kötelezettségeik teljesítése érdekében. Azzal az indokkal, hogy az adatkezelés egy másik tagállamban történik, nem tagadható meg az adatokhoz való hozzáférés az illetékes hatóságoktól.

(2) Amennyiben egy felhasználóra vonatkozó adatokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmet követően valamely illetékes hatóság nem kap hozzáférést az adatokhoz, és ha nem léteznek az uniós jog vagy nemzetközi megállapodások szerinti konkrét együttműködési megállapodások az adatszerező és a különböző tagállamok illetékes hatóságai között, az említett illetékes hatóság a 7. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően segítséget kérhet egy másik tagállam illetékes hatóságától.

(3) Amennyiben a segítségkérés keretében a kérelmező hatóság hozzáférést kér egy természetes vagy jogi személy bármilyen helyiségéhez vagy területéhez – többek között bármilyen adatkezelési eszközhöz vagy módhoz –, akkor a kért hozzáférésnek meg kell felelnie az uniós jognak vagy a nemzeti eljárásjognak.

(4) A tagállamok az uniós és a nemzeti joggal összhangban hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat alkalmazhatnak az adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztásának esetére.

Egy felhasználó általi jogokkal való visszaélés esetén a tagállam szigorúan arányos ideiglenes intézkedéseket írhat elő az adott felhasználóra vonatkozóan, amennyiben azt az adatokhoz való hozzáférés sürgőssége indokolja, és figyelembe véve az érintett felek érdekeit. Ha egy ideiglenes intézkedés az adatoknak a relokalizációt követő 180 napnál hosszabb relokalizációját írja elő, ezt az említett 180 napos időszakon belül közölni kell a Bizottsággal. A Bizottság a lehető legrövidebb időn belül megvizsgálja az intézkedést és annak összeegyeztethetőségét az uniós joggal, és adott esetben megteszi a szükséges intézkedéseket. A Bizottság az e tekintetben szerzett tapasztalatokra vonatkozó információkat megosztja a 7. cikkben említett tagállamok egységes kapcsolattartó pontjaival.

6. cikk

Adathordozás

(1) A Bizottság ösztönzi és elősegíti az önszabályozáson alapuló uniós szintű magatartási kódexek kidolgozását annak érdekében, hogy hozzájáruljon egy olyan versenyképes adatgazdaság megteremtéséhez, amely az átláthatóság és az interoperabilitás elvén alapul, valamint megfelelően figyelembe veszi azokat a nyílt szabványokat, amelyek többek között a következő szempontokra vonatkoznak:

- a) bevált gyakorlatok a szolgáltatóváltás megkönnyítésére és az adatok strukturált, általánosan használt és géppel olvasható formátumban történő hordozására, beleértve a nyílt szabványú formátumokat, ahol ezt az adatokat megkapó szolgáltató megköveteli vagy kéri;
- b) minimális tájékoztatási követelmények annak biztosítása érdekében, hogy az adatkezelésről szóló szerződések megkötése előtt a foglalkozásszerű felhasználók kellően részletes, egyértelmű és átlátható információt kapjanak az alkalmazandó folyamatokról, műszaki követelményekről, időkeretekről és díjakról arra az esetre, ha egy foglalkozásszerű felhasználó az adatait az egyik szolgáltatótól egy másikhoz kívánja átvinni vagy saját informatikai rendszerébe szeretné visszavinni;
- c) a szakmai felhasználóknak szánt adatkezelési termékek és szolgáltatások összehasonlítását megkönnyítő tanúsítási rendszerekkel kapcsolatos megközelítések, figyelembe véve a megállapított nemzeti vagy nemzetközi normákat, megkönnyítve e termékek és szolgáltatások összehasonlíthatóságát. Az ilyen megközelítések közé tartozhat többek között a minőségirányítás, az információbiztonsági irányítás, az üzletmenetfolytonosság-menedzsment és a környezetgazdálkodás;
- d) kommunikációs ütemtervek, amelyek multidiszciplináris megközelítést alkalmaznak annak érdekében, hogy felhívják az érintett érdekelt felek figyelmét a magatartási kódexekre.

(2) A Bizottság gondoskodik arról, hogy a magatartási kódexek valamennyi érintett érdekelt féllel, közöttük a kkv-k és induló innovatív vállalkozások szövetségeivel, a felhasználókkal és a felhőszolgáltatókkal szoros együttműködésben kerüljenek kidolgozásra.

(3) A Bizottság ösztönzi a szolgáltatókat arra, hogy 2019. november 29-ig fejezzék be a magatartási kódexek kidolgozását, és 2020. május 29-ig ténylegesen hajtsák végre azokat.

7. cikk

A hatóságok közötti együttműködés módja

(1) Minden tagállam kijelöl egy egységes kapcsolattartó pontot, amely e rendelet alkalmazásával összefüggésben biztosítja a kapcsolattartást a többi tagállam egységes kapcsolattartó pontjaival és a Bizottsággal. A tagállamok értesítik a Bizottságot a kijelölt egységes kapcsolattartó pontról és annak a kijelölést követő bármilyen változásáról.

(2) Amennyiben az 5. cikk (2) bekezdése értelmében az egyik tagállam illetékes hatósága egy másik tagállam segítségét kéri annak érdekében, hogy hozzáférést kapjon bizonyos adatokhoz, megfelelően indokolt kérelmet nyújt be az utóbbi tagállam kijelölt egységes kapcsolattartó pontjához. E kérelem írásban tartalmazza, hogy milyen indokok és jogalap alapján kíván hozzáférni az adatokhoz.

(3) Az egységes kapcsolattartó pont azonosítja a tagállama megfelelő illetékes hatóságát és a beérkezett kérelmet a (2) bekezdésnek megfelelően továbbítja az említett illetékes hatósághoz.

(4) Az így megkeresett megfelelő illetékes hatóság indokolatlan késedelem nélkül és a megkeresés sürgősségével arányos határidőn belül választ ad, amelyben közli a kért adatokat, vagy tájékoztatja a megkereső illetékes hatóságot arról, hogy úgy ítéli meg, hogy a segítségnyújtás e rendelet szerinti kérelmezésének feltételei nem teljesültek.

(5) Az 5. cikk (2) bekezdése szerint kért és nyújtott segítségnyújtás keretében cserélt bármely információ csak abban az ügyben használható fel, amellyel kapcsolatban kérték.

(6) Az egységes kapcsolattartó pontok általános tájékoztatást adnak a felhasználóknak e rendeletről, többek között a magatartási kódexekről.

8. cikk

Értékelés és iránymutatások

(1) A Bizottság legkésőbb 2022. november 29-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, amelyben értékeli e rendelet végrehajtását, különösen az alábbiak tekintetében:

- a) e rendeletnek különösen a személyes és nem személyes adatokat egyaránt tartalmazó adatkészletekre való alkalmazása a piaci és technológiai fejlemények fényében, amelyek bővíthetik az adatokkal kapcsolatos anonimitás megszüntetésének lehetőségeit;

- b) a 4. cikk (1) bekezdésének és különösen a közbiztonságra vonatkozó kivételnek a tagállamok általi alkalmazása; valamint
- c) a magatartási kódexek kidolgozása és tényleges végrehajtása, valamint a szolgáltatók általi tényleges információ-nyújtás.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett jelentés elkészítéséhez szükséges információkat a Bizottság rendelkezésére bocsátják.

(3) A Bizottság 2019. május 29-ig tájékoztató iránymutatást tesz közzé az e rendelet és az (EU) 2016/679 rendelet kölcsönhatásáról, különösen a személyes és nem személyes adatokat egyaránt tartalmazó adatkészletek tekintetében.

9. cikk

Záró rendelkezések

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a kihirdetését követő hat hónap elteltével kell alkalmazni

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2018. november 14-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
A. TAJANI

a Tanács részéről
az elnök
K. EDTSTADLER

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1808 IRÁNYELVE

(2018. november 14.)

a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére és 62. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) 2007-ben a 2007/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ elfogadásával módosult utoljára jelentős mértékben a 89/552/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, melyet később a 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ kodifikált. Azóta az audiovizuális médiaszolgáltatások piaca jelentős és gyors átalakuláson esett át a televízió és az internetes szolgáltatások folyamatos konvergenciája miatt. A műszaki fejlődés új típusú szolgáltatásokat és felhasználói élményeket tett lehetővé. Jelentősen megváltoztak különösen a fiatalabb generációk nézői szokásai. Ugyan az audiovizuális élmények közös megélésének továbbra is fontos eszköze a fő televíziós képernyő, számos néző állt át egyéb, hordozható eszközre, és azon néz audiovizuális tartalmat. A hagyományos televíziós tartalom még ma is jelentős hányadot képvisel a naponta átlagosan a képernyő előtt töltött időből.

Azonban egyre nagyobb a jelentősége az új típusú tartalmaknak, például a videóklipeknek vagy a felhasználók által létrehozott tartalomnak, és az új szereplők, többek között a lekérés alapján videofilmet hozzáférhetővé tévő szolgáltatások és a videómegosztó platformok mára már megvetették a lábukat a piacon. Ez a médiakonvergencia szükségessé teszi a jogi keret frissítését, a piaci fejlemények tükrözése valamint az online tartalomszolgáltatásokhoz való hozzáférés, a fogyasztóvédelem és a versenyképesség közötti egyensúly megteremtése érdekében.

- (2) A Bizottság 2015. május 6-án elfogadta az „Európai digitális egységes piaci stratégia” című közleményt, amelyben bejelentette a 2010/13/EU irányelv felülvizsgálatát.
- (3) A 2010/13/EU irányelvet csak azokra a szolgáltatásokra kell továbbra is alkalmazni, amelyek elsődleges célja tájékoztató, szórakoztató vagy oktató műsorszámok szolgáltatása. Az elsődleges cél követelményét abban az esetben is teljesítettnek kell tekinteni, ha a szolgáltatásnak olyan audiovizuális tartalma és formája van, amely

⁽¹⁾ HL C 34., 2017.2.2., 157. o.

⁽²⁾ HL C 185., 2017.6.9., 41. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. október 2-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. november 6-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/65/EK irányelve (2007. december 11.) a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 332., 2007.12.18., 27. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 89/552/EGK irányelve (1989. október 3.) a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról (HL L 298., 1989.10.17., 23. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve (2010. március 10.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL L 95., 2010.4.15., 1. o.).

a szolgáltató fő tevékenységétől elválasztható, például az online újságoknak az olyan, audiovizuális műsorszámokat vagy felhasználó által létrehozott videókat bemutató önálló részei, amelyek a szolgáltató fő tevékenységétől elválaszthatónak tekinthetők. Egy szolgáltatást akkor kell csak a fő tevékenységtől elválaszthatatlan kiegészítő elemnek tekinteni, ha az az audiovizuális kínálat és a fő tevékenység – például írásbeli formában történő hírszolgáltatás – közötti kapcsolatok eredménye. Maguk a csatornák vagy a szolgáltató szerkesztői felelősségének körébe tartozó bármely egyéb audiovizuális szolgáltatások önmagukban is audiovizuális médiaszolgáltatásokat testesíthetnek meg, még akkor is, ha a szerkesztői felelősség körébe nem tartozó videómegosztó platform keretében kínálják őket. Ilyen esetekben a szerkesztői felelősséget viselő szolgáltatók feladata, hogy megfeleljenek a 2010/13/EU irányelvnek.

- (4) A videómegosztóplatform-szolgáltatók olyan audiovizuális tartalmakat szolgáltatnak, amelyeket a közönség és különösen a fiatalok egyre nagyobb számban tekintenek meg. Ugyanez igaz a közösségi médiaszolgáltatásokra is, amelyek az információmegosztás, a szórakoztatás és az oktatás fontos médiumává váltak, többek közt azért, hogy műsorszámokhoz és felhasználó által létrehozott videókhoz biztosítanak hozzáférést. Ezeknek a közösségi médiaszolgáltatásoknak a 2010/13/EU irányelv hatálya alá kell tartozniuk, mivel ugyanazért a közönségért és ugyanazon bevételekért versengenek mint az audiovizuális médiaszolgáltatások. Ezenfelül jelentős hatással bírnak annak okán is, hogy megkönnyítik a felhasználók számára más felhasználók véleményének alakítását és befolyásolását. Ennélfogva a kiskorúaknak a káros tartalomtól és az összes polgárnak a gyűlöletre, az erőszakra és a terrorizmusra uszítástól való védelme érdekében ezeknek a szolgáltatásoknak – amennyiben megfelelnek a videómegosztóplatform-szolgáltatás fogalommeghatározásának – a 2010/13/EU irányelv hatálya alá kell tartozniuk.
- (5) Bár a 2010/13/EU irányelvnek nem célja a közösségi médiaszolgáltatások szabályozása, az olyan közösségi médiaszolgáltatásokat mégis a hatály alá kell vonni, amelyek esetében a műsorszámok és a felhasználó által létrehozott videók szolgáltatása az adott szolgáltatás alapvető funkcióját képezi. A műsorszámok és a felhasználó által létrehozott videók szolgáltatását akkor lehet a közösségi médiaszolgáltatás alapvető funkciójának tekinteni, ha az audiovizuális tartalom nem csupán kiegészítő vagy nem csekély részét képezi az adott közösségi médiaszolgáltatás keretében végzett tevékenységeknek. A végrehajtás egyértelműségének, hatékonyságának és egységesítésének biztosítása érdekében a Bizottságnak – a kapcsolattartó bizottsággal való konzultációt követően – szükség esetén iránymutatásokat kell kiadnia a „videómegosztóplatform-szolgáltatás” fogalommeghatározásában szereplő alapvető funkció kritériumának gyakorlati alkalmazására vonatkozóan. Ezeket az iránymutatásokat a videómegosztóplatform-szolgáltatók által meghozandó intézkedések által elérendő közérdekű célok és a véleménynyilvánítás szabadságához való jog kellő figyelembevételével kell megfogalmazni.
- (6) Amennyiben a szolgáltatás valamely elválasztható része a 2010/13/EU irányelv szerinti videómegosztóplatform-szolgáltatást képez, csak azt a részt kell az említett irányelv hatálya alá vonni, és kizárólag a műsorszámok és a felhasználó által létrehozott videók tekintetében. A hírlapok és folyóiratok elektronikus változatainak szerkesztői tartalmába beágyazott videóklipet, valamint az olyan animált képeket, mint a GIF-ek, nem kell a 2010/13/EU irányelv hatálya alá vonni. A videómegosztóplatform-szolgáltatás fogalommeghatározásának nem kell kiterjednie nem gazdasági tevékenységekre, például magáncélú weboldalokon szereplő audiovizuális tartalmak nyújtására és nem kereskedelmi jellegű, azonos érdeklődési körön alapuló közösségekre.
- (7) A 2010/13/EU irányelv eredményes végrehajtásának biztosítása érdekében döntő fontosságú, hogy a tagállamok nyilvántartást hozzanak létre és azt naprakészen tartsák a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatókról és videómegosztóplatform-szolgáltatókról, valamint hogy ezeket a nyilvántartásokat rendszeresen megosszák a hatáskörrel rendelkező független szabályozó hatóságaikkal vagy szerveikkel és a Bizottsággal. Ezeknek a nyilvántartásoknak a joghatóság alapjául szolgáló kritériumokra vonatkozó információt is tartalmazniuk kell.
- (8) A joghatóság megállapításához a tényleges helyzetet a 2010/13/EU irányelvben meghatározott kritériumok alapján kell értékelni. Az ilyen tényleges helyzetek értékelése egymásnak ellentmondó eredményekhez vezethet. Az említett irányelv szerinti együttműködési eljárások alkalmazása során fontos, hogy a Bizottság a megállapításait megbízható tényekre alapozhassa. Az Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportjának (a továbbiakban: ERGA) ezért felhatalmazást kell adni arra, hogy a Bizottság kérésére a joghatóságról véleményt nyilvánítson. Amennyiben a Bizottság az említett együttműködési eljárások alkalmazása során úgy dönt, hogy konzultál az ERGA-val, tájékoztatnia kell a kapcsolattartó bizottságot többek közt az említett együttműködési eljárások keretében a tagállamoktól kapott értesítésekről és az ERGA véleményéről is.
- (9) A lineáris és a nem lineáris szolgáltatások esetében azonosnak kell lenniük az audiovizuális médiaszolgáltatások szabad nyújtását és igénybevételét korlátozó eljárásoknak és feltételeknek.
- (10) Az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: a Bíróság) ítélkezési gyakorlatával összhangban a szolgáltatás-nyújtás Szerződésben biztosított szabadságát közérdeken alapuló kényszerítő indokok – például a fogyasztóvédelem magas szintjének megvalósítása – miatt korlátozni lehet, feltéve, hogy ez a korlátozás indokolt, arányos és szükséges. A tagállamok számára ezért lehetővé kell tenni bizonyos intézkedések meghozatalát annak érdekében, hogy biztosítsák az olyan fogyasztóvédelmi szabályaik tiszteletben tartását, amelyek nem tartoznak a 2010/13/EU irányelv által összehangolt területekhez. A tagállamok által a nemzeti fogyasztóvédelmi rendszereik érvényesítése érdekében – többek között a szerencsejátékok reklámozásával kapcsolatban – hozott intézkedéseknek a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint indokoltnak, a kitűzött célhoz mérten arányosnak, és szükségesnek kell lenniük. A fogadó tagállam semmilyen esetben sem hozhat olyan intézkedéseket, amelyek akadályoznák a valamely másik tagállamból származó televíziós műsorszolgáltatásoknak a területén való továbbkövetését.

- (11) Amikor egy tagállam arról értesíti a Bizottságot, hogy valamely médiaszolgáltató azért telepedett le a joghatósággal rendelkező tagállamban, hogy megkerülje azokat a szigorúbb szabályokat, amelyek a 2010/13/EU irányelv által összehangolt területeken akkor lennének az adott szolgáltatóra alkalmazandók, ha az az értesítést küldő tagállamban telepedett volna le, erre vonatkozóan hiteles és kellően alátámasztott bizonyítékot kell előterjesztenie. Az ilyen bizonyítéknak olyan megerősítő tényeket kell tartalmaznia, amelyek alapján észszerűen megállapítható a szabályok megkerülése.
- (12) A Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett „Minőségi jogalkotással javítani az eredményeken – uniós program” című közleményében hangsúlyozta, hogy a szakpolitikai megoldások mérlegelése során figyelembe fogja venni azokat a mind szabályozói, mind pedig szabályozáson kívül eső eszközöket, amelyeket a jobb ön- és társszabályozás közösségi gyakorlatának és alapelveinek mintájára dolgoztak ki. A 2010/13/EU irányelv által összehangolt területeken kidolgozott több kódexről bebizonyosodott, hogy megfelelően felépített és összehangban áll a jobb ön- és társszabályozás alapelveivel. Az ön- vagy társszabályozás révén kialakított kódexek betartásának előmozdításához nagymértékben hozzájárult az, hogy van jogszabályi háttér. Ugyanilyen fontos az is, hogy az ilyen kódexek konkrét célokat és célkitűzéseket határozzanak meg, lehetővé téve a magatartási kódexekben megjelölt célkitűzések rendszeres, átlátható és független nyomon követését és értékelését. A magatartási kódexekben a hatékony végrehajtásról is rendelkezni kell. A 2010/13/EU irányelv által összehangolt területeken elfogadott ön- és társszabályozási kódexekben célszerű követni az említett alapelveket.
- (13) A tapasztalatok azt mutatják, hogy a tagállamok eltérő jogi hagyományainak megfelelően alkalmazott ön- és társszabályozási eszközök egyaránt fontos szerepet játszhatnak a magas szintű fogyasztóvédelem biztosításában. A fejlődő audiovizuális médiaszolgáltatói ágazatban a közérdekű célok elérését célzó intézkedések hatékonyabbak, ha azokat a szolgáltatók aktív támogatásával hozzák meg.
- (14) Az önszabályozás olyan önkéntes kezdeményezési típus, amely lehetővé teszi a gazdasági szereplők, a szociális partnerek, a nem kormányzati szervezetek és a szövetségek számára, hogy saját maguk számára fogadjanak el közös iránymutatásokat. Ezen iránymutatások kidolgozásáért, nyomon követéséért és az azoknak való megfelelés biztosításáért ők maguk felelősek. A tagállamoknak – eltérő jogi hagyományaikkal összhangban – el kell ismerniük azt a szerepet, amelyet a hatékony önszabályozás a hatályos jogszabályok, valamint a létező bírósági és közigazgatási mechanizmusok kiegészítéseként betölthet, továbbá annak hasznos hozzájárulását a 2010/13/EU irányelv céljainak eléréséhez. Bár az önszabályozás kiegészítő módszer lehet a 2010/13/EU irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtását illetően, nem helyettesítheti a nemzeti jogalkotó kötelezettségeit. A társszabályozás – minimális formájában – jogi kapcsolatot teremt az önszabályozás és a nemzeti jogalkotó között a tagállamok jogi hagyományaival összhangban. Társszabályozás keretében a szabályozói szerep megoszlik az érdekelt felek és a kormány, illetve a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek között. Az érintett közjogi hatóságok szerepébe beletartozik a társszabályozási rendszer elismerése, a rendszer folyamatainak ellenőrzése és a rendszer finanszírozása. Arra az esetre, ha a társszabályozás céljai nem teljesülnek, biztosítani kell az állami beavatkozás lehetőségét. A tagállamok átültetéssel kapcsolatos hivatalos kötelezettségeinek sérelme nélkül a 2010/13/EU irányelv ösztönzi az ön- és társszabályozás igénybevételét. Ez nem kötelezheti a tagállamokat ön- vagy társszabályozási rendszerek vagy ezek mindegyikének kialakítására, továbbá nem zavarhatja meg és nem veszélyeztetheti a tagállamokban jelenleg már létező, hatékonyan működő társszabályozási kezdeményezéseket.
- (15) A média tulajdonviszonyainak átláthatósága közvetlenül összefügg a véleménynyilvánítás szabadságával, amely a demokratikus rendszerek egyik sarokköve. A médiaszolgáltatók tulajdonosi szerkezetére vonatkozó információk – amikor az ilyen tulajdonjog eredménye a nyújtott szolgáltatás tartalma feletti ellenőrzés vagy jelentős befolyás gyakorlása – lehetővé teszik a felhasználók számára, hogy tájékozottan ítélhessék meg az érintett tartalmat. A tagállamok számára lehetővé kell tenni annak meghatározását, hogy a médiaszolgáltatók tulajdonosi szerkezetére vonatkozó információkat hozzáférhetővé kell-e tenni a felhasználók számára, és ha igen, milyen mértékben, feltéve, hogy az érintett alapvető jogok és szabadságok lényegét tiszteletben tartják, és hogy az ilyen intézkedések szükségesek és arányosak.
- (16) Az audiovizuális médiaszolgáltatások sajátos jellege miatt, különösen mivel ezek a szolgáltatások befolyásolják az emberek véleményalkotásának módját, a felhasználók jogos érdeke, hogy tudják, ki felelős e szolgáltatások tartalmáért. A véleménynyilvánítás szabadságának erősítése és ennek révén a médiapluralizmus előmozdítása és az összeférhetetlenség elkerülése érdekében fontos, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy a felhasználók mindig könnyen és közvetlenül hozzá tudjanak férni a médiaszolgáltatóra vonatkozó információkhoz. Az egyes tagállamok feladata döntést hozni különösen a tulajdonosi szerkezetről és a tényleges tulajdonosokról nyújtható információk tekintetében.
- (17) A koherencia, valamint a jogbiztonság vállalkozások és tagállami hatóságok számára történő garantálása érdekében az „erőszakra vagy gyűlöletre uszítás” fogalmát – a megfelelő mértékben – a 2008/913/IB tanácsi kerethatározatnak ⁽¹⁾ megfelelően kell értelmezni.

⁽¹⁾ A Tanács 2008/913/IB kerethatározata (2008. november 28.) a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemlről (HL L 328., 2008.12.6., 55. o.).

- (18) Figyelembe véve azon eszközök fejlődését, amelyek segítségével elektronikus hírközlési hálózatokon keresztül tartalom terjeszthető, fontos gondoskodni a közönség terrorizmusra uszítás elleni védelméről. A 2010/13/EU irányelvnek ezért biztosítani kell, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatások ne tartalmazzanak terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános uszítást. A koherencia, valamint a jogbiztonság vállalkozások és tagállami hatóságok számára történő biztosítása érdekében a „terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános uszítás” fogalmát (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően kell értelmezni.
- (19) Annak érdekében, hogy a nézők, így a szülők és a kiskorúak is képesek legyenek tájékozott döntést hozni arról, hogy milyen tartalmat nézzenek, a médiaszolgáltatóknak elegendő tájékoztatást kell nyújtaniuk az olyan tartalmakról, amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődését. Ez például olyan tartalomjelölési rendszerrel, akusztikus figyelmeztetéssel, vizuális szimbólummal vagy bármely egyéb megoldással érhető el, amely azonosítja a tartalom jellegét.
- (20) A kiskorúak védelmét célzó, televíziós műsorszolgáltatások esetében alkalmazandó megfelelő intézkedéseket a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokra is alkalmazni kell. Ennek növelnie kell a védelem szintjét. A minimális harmonizáción alapuló megközelítés lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy nagyobb mértékű védelmet biztosítsanak az olyan tartalmakkal szemben, amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődését. A legártalmasabb tartalmak esetében – amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődését, azonban nem minősülnek szükségképpen bűncselekménynek – a legszigorúbb intézkedéseket kell alkalmazni, például titkosítást és hatékony szülői felügyeleti rendszereket, de a tagállamok ezeknél szigorúbb intézkedéseket is elfogadhatnak.
- (21) Az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ kimondja, hogy a gyermekek személyes adataik kezelése tekintetében különös védelmet érdemelnek. Amennyiben a médiaszolgáltatók gyermekvédelmi mechanizmusokat alakítanak ki, azoknak elkerülhetetlen velejárója a kiskorúak személyes adatainak kezelése. Mivel az ilyen mechanizmusok célja a gyermekek védelme, a kiskorúak műszaki gyermekvédelmi intézkedések keretében kezelt személyes adatai nem használhatók fel kereskedelmi célokra.
- (22) Az audiovizuális tartalom akadálymentességének biztosítása alapvető követelmény az Egyesült Nemzetek fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezménye alapján fennálló kötelezettségek keretében. A 2010/13/EU irányelv összefüggésében a „fogyatékossgal élő személyek” kifejezést az említett irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások, azaz az audiovizuális médiaszolgáltatások jellegének figyelembevételével kell értelmezni. A fogyatékossgal élő személyek és az idősek joga az Unió társadalmi és kulturális életében való részvételre és az abba történő integrációra összefügg az akadálymentesen hozzáférhető audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtásával. A tagállamoknak ezért indokolatlan késedelem nélkül biztosítaniuk kell azt, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók aktívan törekedjenek arra, hogy a tartalmakat akadálymentesen hozzáférhetővé tegyék a fogyatékossgal élő személyek, így különösen a látás- vagy hallássérültek számára. Az akadálymentességi követelményeket fokozatosan és folyamatosan kell teljesíteni, azoknak a gyakorlati és nem kiküszöbölhető korlátoknak a figyelembevételével, amelyek miatt adott esetben nem biztosítható teljes akadálymentesség, például a valós időben közvetített műsorszámok vagy események esetében. Annak a mérése érdekében, hogy a médiaszolgáltatók milyen előrelépést tettek a tekintetben, hogy szolgáltatásaikat fokozatosan akadálymentesítsék a látás-, illetve hallássérültek számára, a tagállamoknak a területükön letelepedett médiaszolgáltatókat rendszeres jelentéstételre kell kötelezniük.
- (23) A 2010/13/EU irányelv hatálya alá tartozó audiovizuális médiaszolgáltatások akadálymentessége többek között, de nem kizárólag az alábbi módokon biztosítható: jelnyelv, feliratozás a siketek és a nagyothallók számára, hangos feliratozás és audio-narráció. Az említett irányelv hatálya ugyanakkor nem terjed ki az audiovizuális médiaszolgáltatások akadálymentességét biztosító funkciókra és szolgáltatásokra, sem pedig az elektronikus műsorkalauzok akadálymentességet célzó funkcióira. Következésképpen az említett irányelv nem érinti az audiovizuális médiaszolgáltatásokhoz hozzáférést biztosító szolgáltatások – például weboldalak, online alkalmazások és elektronikus műsorkalauzok – akadálymentességének, illetve az akadálymentességre és az akadálymentes formátumra vonatkozó információk nyújtásának harmonizációját célzó uniós jogot.
- (24) Egyes esetekben előfordulhat, hogy nem lehetséges rendkívüli helyzetekről tájékoztatást adni a fogyatékossgal élő személyek számára akadálymentesen hozzáférhető formában. Az ilyen kivételes esetek azonban nem akadályozhatják meg a rendkívüli helyzetekről való tájékoztatás audiovizuális médiaszolgáltatások segítségével történő nyilvánosságra hozatalát.
- (25) A 2010/13/EU irányelv nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy kötelezettségeket írjanak elő annak biztosítására, hogy a közérdekű tartalmak megfelelő hangsúlyt kapjanak olyan meghatározott közérdekű

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

célkitűzések keretében, mint a médiapluralizmus, a szólásszabadság és a kulturális sokszínűség. Ilyen kötelezettségek csak akkor írhatók elő, ha azok a tagállamok által az uniós joggal összhangban világosan meghatározott közérdekű célkitűzések teljesítéséhez szükségesek. Amennyiben a tagállamok a megfelelő hangsúly biztosítására vonatkozó szabályok bevezetéséről határoznak, csak arányos kötelezettségeket írhatnak elő a vállalkozások számára, jogszerű közpolitikai megfontolások érdekében.

- (26) A médiaszolgáltatók szerkesztői felelőssége és az audiovizuális értéklánc védelme érdekében elengedhetetlen a médiaszolgáltatók által szolgáltatott műsorszámok és audiovizuális médiaszolgáltatások integritásának garantálása. A műsorszámokat és az audiovizuális médiaszolgáltatásokat úgy kell közvetíteni, hogy a médiaszolgáltató kifejezett hozzájárulása nélkül azokat ne vágják, ne változtassák és ne szakítsák meg, illetve azokat kereskedelmi céllal overlay technikával ne egészítsék ki. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltatás igénybe vevője által kizárólag magáncéllal kezdeményezett vagy engedélyezett overlay technikával történő kiegészítésekhez – így például az egyéni kommunikációs szolgáltatásokból származókhöz – ne legyen szükség a médiaszolgáltató hozzájárulására. A felhasználói felületek azon vezérlő elemeire, amelyek az eszköz működéséhez vagy a műsorszámok közötti navigációhoz szükségesek, így például a hangerő-szabályozókra, a kereső funkciókra, a navigációs menüre és a csatornák jegyzékére ennek nem kell vonatkoznia. Nem kell vonatkoznia az olyan jogszerű overlay technikával történő kiegészítésekre sem, mint a figyelmeztetések, a közérdekű információk, a feliratok, illetve a médiaszolgáltató kereskedelmi közleményt tartalmazó overlay technikával történő kiegészítései. Nem kell továbbá vonatkoznia – az (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 3. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül – azon adattömörítő technikákra, amelyek az adatfájl méretét csökkentik, és azokra az egyéb technikákra, amelyek célja a szolgáltatásnak a tartalom bármilyen megváltoztatása nélkül a szolgáltatóeszközökhöz történő igazítása, mint például a felbontás és a kódolás.

A műsorszámok és az audiovizuális médiaszolgáltatások integritásának védelmét célzó intézkedéseket akkor kell előírni, ha azok szükségesek a tagállamok által az uniós joggal összhangban világosan meghatározott közérdekű célkitűzések teljesítéséhez. Az ilyen intézkedésekkel arányos kötelezettségeket kell előírni a vállalkozások számára, jogszerű közpolitikai megfontolások érdekében.

- (27) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokban az alkoholtartalmú italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közleményeknek – a támogatás és a termékmegjelenítés kivételével – meg kell felelniük az alkoholtartalmú italokra vonatkozó televíziós reklám és televíziós vásárlás tekintetében alkalmazandó, a 2010/13/EU irányelvben meghatározott kritériumoknak. Az alkoholtartalmú italokra vonatkozó televíziós reklám és televíziós vásárlás tekintetében alkalmazandó részletesebb kritériumok a reklámbejátszásokra korlátozódnak, amelyek jellegükből adódóan elkülönülnek a műsorszámoktól, és ennél fogva nem tartoznak a körükbe az olyan egyéb kereskedelmi közlemények, amelyek a műsorszámhoz kapcsolódnak vagy annak szerves részét képezik, mint például a támogatás vagy a termékmegjelenítés. Következésképpen ezeket a kritériumokat nem kell alkalmazni a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások keretében való támogatásra és termékmegjelenítésre.
- (28) Nemzeti és nemzetközi szinten is léteznek bizonyos széles körben elismert táplálkozási iránymutatások, például az Egészségügyi Világszervezet Európai Regionális Irodájának tápanyagprofil-modellje, amelyek célja, hogy a gyermekeket célzó televíziós élelmiszer-reklámokkal összefüggésben tápanyag-összetételük alapján megkülönböztessék az élelmiszereket. A tagállamokat annak biztosítására kell ösztönözni, hogy az ön- és társszabályozás – egyebek mellett magatartási kódexek – alkalmazásával ténylegesen csökkenjen a gyermekek olyan audiovizuális kereskedelmi közleményeknek való kitettsége, amelyekben magas só-, cukor-, zsír-, telített zsírsav- vagy transz-zsírsav-tartalmú, illetve az említett nemzeti vagy nemzetközi táplálkozási iránymutatásoknak más okból nem megfelelő élelmiszerek és italok szerepelnek.
- (29) A tagállamokat annak biztosítására is ösztönözni kell, hogy az ön- és társszabályozási magatartási kódexek alkalmazásával ténylegesen csökkenjen a gyermekek és a kiskorúak alkoholtartalmú italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közleményeknek való kitettsége. Léteznek bizonyos uniós és nemzeti szintű ön- vagy társszabályozási rendszerek, amelyek az alkoholtartalmú italok felelős marketingjét hivatottak elősegíteni, többek között az audiovizuális kereskedelmi közleményekben is. Ezeket a rendszereket továbbra is ösztönözni kell, különösen azokat, amelyek célja annak biztosítása, hogy az alkoholtartalmú italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közlemények felelős italfogyasztásra vonatkozó üzenettel egészüljenek ki.
- (30) Fontos biztosítani a kiskorúak hatékony védelmét a szerencsejátékok népszerűsítéséhez kapcsolódó audiovizuális kereskedelmi közleményeknek való kitettség ellen. Ezzel összefüggésben számos olyan uniós és nemzeti szintű ön- vagy társszabályozási rendszer létezik, amelynek célja a felelős szerencsejáték népszerűsítése, többek között audiovizuális kereskedelmi közleményekben is.
- (31) Annak érdekében, hogy az Unióban elháruljanak a határokon átvélt szolgáltatásnyújtás szabadsága előtti akadályok, biztosítani kell különösen a fogyasztók és a közegészség védelmét célzó ön- és társszabályozási intézkedések hatékonyságát.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2120 rendelete (2015. november 25.) a nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unió belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 310., 2015.11.26., 1. o.).

- (32) Átalakult a televíziós műsorszolgáltatás piaca, és ezért az audiovizuális kereskedelmi közlemények területén nagyobb rugalmasságra van szükség, különös tekintettel a lineáris audiovizuális médiaszolgáltatásokra és a termék megjelenítésre vonatkozó mennyiségi szabályokra. Az új, például reklámot nem tartalmazó szolgáltatások megjelenése folytán az alternatív kínálatra könnyen áttérni képes nézők számára nagyobb választék áll rendelkezésre.
- (33) A termék megjelenítés liberalizációjával nem sikerült az audiovizuális kereskedelmi közlemények e formájának terjedését az elvárt mértékben elérni. Így különösen – bár a termék megjelenítésre néhány kivételtől eltekintve általános tilalom érvényes – nem sikerült jogbiztonságot teremteni a médiaszolgáltatók számára. Ezért bizonyos kivételekkel minden audiovizuális médiaszolgáltatásban és videómegosztóplatform-szolgáltatásban engedélyezni kell a termék megjelenítést.
- (34) Nem engedélyezhető termék megjelenítés hírműsorokban, aktuális eseményekkel foglalkozó műsorszámokban, fogyasztói ügyekkel foglalkozó műsorszámokban, vallási műsorokban és gyermekműsorokban. Bizonyítható ugyanis, hogy a termék megjelenítés és a beágyazott reklám befolyásolhatja a gyermekek viselkedését, mert a gyermekek gyakran nem képesek felismerni a kereskedelmi tartalmat. Ezért a termék megjelenítés tilalmát továbbra is fenn kell tartani a gyermekműsorokban. A fogyasztói ügyekkel foglalkozó műsorszámok tanácsot adnak a nézőknek, illetve termékek és szolgáltatások vásárlását ismertetik. Ha az ilyen műsorszámokban engedélyezett lenne a termék megjelenítés, akkor azon nézők számára, akik a termék vagy a szolgáltatás összege és valószínűségét várják el az ilyen műsorszámokban, nem különböznének el egymástól a reklámok és a szerkesztői tartalom.
- (35) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokat nyújtó szolgáltatóknak ösztönözniük kell az európai alkotások gyártását és forgalmazását annak biztosítása révén, hogy műsorkínálatukban legalább a meghatározott arányban szerepeljenek európai alkotások, és azok kellőképpen hangsúlyosan jelenjenek meg. Ösztönözni kell az európai alkotásnak minősülő audiovizuális tartalmak címkézését a metaadatokban oly módon, hogy az ilyen metaadatok hozzáférhetőek legyenek a médiaszolgáltatók számára. Az európai alkotások hangsúlyos megjelenítése magában foglalja az ilyen alkotásokhoz való hozzáférés elősegítését. A hangsúlyos megjelenítés különböző módokon biztosítható, például az európai alkotásoknak egy, a szolgáltatás honlapjáról elérhető külön szekcióba rendezése révén; annak lehetővé tétele révén, hogy az említett szolgáltatás részét képező keresőeszközzel külön rá lehessen keresni az európai alkotásokra; európai alkotásoknak az említett szolgáltatást népszerűsítő kampányokban való szerepeltetése révén; vagy az említett szolgáltatás műsorkínálatának részét képező műsorszámok közül legalább egy adott százalékos arányban európai alkotások népszerűsítése révén, például szalaghirdetésben vagy hasonló eszközökkel.
- (36) Az európai alkotásokba történő beruházás megfelelő szintjének biztosítása érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a területükön letelepedett médiaszolgáltatók részére pénzügyi kötelezettségeket írjanak elő. E kötelezettségek az európai alkotások gyártásához és az európai alkotásokra vonatkozó jogok megszerzéséhez való közvetlen hozzájárulás formáját ölthetik. A tagállamok kivethetnek pénzalapba befizetendő adókat is, amelyek alapja a területükön nyújtott vagy a területüket célzó audiovizuális médiaszolgáltatások által generált bevétel. A pénzügyi kötelezettségek és a tagállamok eltérő kultúrpolitikája közötti közvetlen kapcsolatra tekintettel ez az irányelv egyértelművé teszi, hogy egy tagállam más tagállamban letelepedett médiaszolgáltatók számára is előírhat ilyen pénzügyi kötelezettségeket, ha szolgáltatásaik az adott tagállam területét célozzák. Ebben az esetben a pénzügyi kötelezettségeket kizárólag a célzott tagállam közönsége révén keletkezett bevételre kell kivetni. Azoknak a médiaszolgáltatóknak, amelyek egy célzott tagállamban kötelesek hozzájárulást fizetni valamely filmfinanszírozási rendszerbe, megkülönböztetésmentes módon részesülniük kell a médiaszolgáltatók számára az adott filmfinanszírozási rendszer keretében nyújtott támogatásból, akkor is, ha nem abban a tagállamban vannak letelepedve.
- (37) A műsorszolgáltatók jelenleg nagyobb mértékben fektetnek be az európai audiovizuális alkotásokba, mint a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók. Ezért ha egy célzott tagállam úgy dönt, hogy egy másik tagállam joghatósága alá tartozó műsorszolgáltató számára pénzügyi kötelezettséget ír elő, akkor az arányosság elvére kellő tekintettel figyelembe kell vennie a műsorszolgáltató közvetlen hozzájárulásait az európai alkotásokhoz, különösen a koprodukciók gyártásához és az azokra vonatkozó jogok megszerzéséhez. Ez nem sérti a tagállamok azon hatáskörét, hogy – kultúrpolitikájukkal összhangban és az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak megfelelően – meghatározzák a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által fizetendő pénzügyi hozzájárulások mértékét.
- (38) Amikor egy tagállam eseti alapon megvizsgálja, hogy egy másik tagállamban letelepedett, lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatást nyújtó szolgáltató az ő területén lévő közönséget célozza-e meg, olyan mutatókra kell hivatkoznia, mint például a kifejezetten a területének fogyasztóit célzó reklámok és egyéb promóciók, a szolgáltatás fő nyelve, vagy pedig olyan tartalom, illetve kereskedelmi közlemények megléte, amelyeket kimondottan a fogadó tagállam közönségének szánnak.

- (39) Amennyiben egy tagállam a médiaszolgáltatók számára pénzügyi hozzájárulást ír elő, e hozzájárulásnak törekednie kell az európai alkotások megfelelő előmozdítására, egyúttal el kell kerülnie a médiaszolgáltatókra irányuló terhek kétszeres kivetésének kockázatát. Így, amennyiben az a tagállam, amelyben a médiaszolgáltató letelepedett, ilyen pénzügyi hozzájárulást elő, figyelembe kell vennie minden olyan esetleges pénzügyi hozzájárulást, amelyet a célzott tagállamok írnak elő.
- (40) Annak érdekében, hogy az európai alkotások előmozdítására vonatkozó kötelezettségek ne ássák alá a piac fejlődését, valamint hogy új szereplők is piacra léphessenek, a csekély piaci jelenléttel rendelkező szolgáltatókra nem kell ilyen kötelezettségeket róni. Ilyenek különösen az alacsony árbevétellel rendelkező vagy a kisszámú közönséget elérő szolgáltatók. A kisszámú közönséget például – a szolgáltatás jellegétől függően – a nézettségi idő vagy az értékesítés volumene alapján lehet megállapítani, az alacsony árbevétel megállapításakor pedig figyelembe kell venni az egyes tagállamok audiovizuális piacainak mérete közötti különbségeket. Ezenfelül olyan esetekben sem lenne helyénvaló ilyen követelményeket előírni, amikor az – az audiovizuális médiaszolgáltatások jellegére vagy témájára tekintettel – kivitelezhetetlen vagy indokolatlan lenne.
- (41) Fontos, hogy a műsorszolgáltatók nagyobb rugalmassággal rendelkezzenek, és a hirdetői kereslet és a nézőforgalom maximalizálása érdekében saját maguk tudják eldönteni, mikor jelenítik meg a reklámot. Arra is szükség van azonban, hogy e tekintetben a fogyasztóvédelem megfelelő szintje folyamatosan biztosított legyen, mivel az említett rugalmasság miatt a nézők a főműsoridő alatt túlságosan nagy mennyiségű reklámnak lennének kitéve. Ennélfogva a 6 és 18 óra közötti, illetve a 18 és 24 óra közötti időszakban különleges korlátozásokat kell alkalmazni.
- (42) A semleges képkockák a szerkesztői tartalmat választják el a televíziós reklámbejátszásoktól vagy a televíziós vásárlási bejátszásoktól, és az egyes bejátszásokat egymástól. Ezek világosan jelzik a néző számára, hogy egy adott típusú audiovizuális tartalom véget ért és egy másik típusú audiovizuális tartalom kezdődik. Tisztázni szükséges, hogy a semleges képkockákra nem vonatkozik a televíziós reklámokra megállapított mennyiségi határérték. Erre azért van szükség, hogy a semleges képkockák bejátszására fordított idő ne befolyásolja a reklám célra fordítható időt, és hogy a semleges keretek bejátszása ne érintse hátrányosan a reklámbevételeket.
- (43) A televíziós műsorszolgáltató által saját műsorszámával és a közvetlenül ezekből a műsorszámokból származó kiegészítő termékeivel kapcsolatban tett közleményekre, vagy a közszolgálati közleményekre és – a felhívás közvetítésével járó költségeket leszámítva – díjmentesen közvetített jótékonyági felhívásokra biztosított adásidőt nem kell beszámítani abba a maximális adásidőbe, amely televíziós reklámra és televíziós vásárlásra fordítható. Ezen túlmenően számos műsorszolgáltató nagyobb műsorszolgáltató csoport tagjaként nemcsak a saját műsorszámával és a közvetlenül ezekből a műsorszámokból származó kiegészítő termékekkel kapcsolatos hirdetményeket jelenít meg, hanem az ugyanazon műsorszolgáltató csoporthoz tartozó más egységek műsorszámával és audiovizuális médiaszolgáltatásaival kapcsolatos hirdetményeket is. Az ilyen jellegű hirdetményeket sem kell beszámítani abba a maximális adásidőbe, amely televíziós reklámra és televíziós vásárlásra fordítható.
- (44) A 2010/13/EU irányelv hatálya alá tartozó videómegosztóplatform-szolgáltatók a 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében vett információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtanak. Következésképpen ezek a szolgáltatók az említett irányelvben megállapított, a belső piacra vonatkozó rendelkezések hatálya alá tartoznak, amennyiben valamelyik tagállamban vannak letelepedve. A kiskorúak és a közönség védelmét célzó, a 2010/13/EU irányelvben foglalt intézkedések hatékonyságának megóvása és az egyenlő versenyfeltételek lehető legnagyobb mértékű biztosítása érdekében helyénvaló gondoskodni arról, hogy a tagállamokban nem letelepedett videómegosztóplatform-szolgáltatókra is ugyanazok a szabályok vonatkozzanak, amennyiben ezeknek a szolgáltatóknak a tagállamokban letelepedett anyavállalkozása vagy leányvállalkozása van, vagy pedig ezek a szolgáltatók olyan csoporthoz tartoznak, amelynek egy másik vállalkozása valamelyik tagállamban van letelepedve. Ezért az a 2010/13/EU irányelvben megállapított fogalommeghatározásoknak elveken kell alapulniuk, és biztosítaniuk kell, hogy a vállalkozások ne vonhassák ki magukat az említett irányelv hatálya alól olyan módon, hogy az Unión belül vagy azon kívül letelepedett vállalkozásokból álló, többszintű csoportszerkezetet alakítanak ki. A 2000/31/EK és a 2010/13/EU irányelvben a letelepedésre vonatkozóan meghatározott szabályoknak megfelelően a Bizottságot tájékoztatni kell az egyes tagállamok joghatósága alá tartozó szolgáltatókról.
- (45) Új kihívások mindenekelőtt a videómegosztó platformokkal kapcsolatosan jelentkeznek, amelyeket a felhasználók, különösen a kiskorúak, egyre nagyobb mértékben vesznek igénybe az audiovizuális tartalmak megtekintéséhez. Ebben az összefüggésben a videómegosztóplatform-szolgáltatásokon keresztül megjelenő káros tartalom és gyűlöletbeszéd egyre inkább aggodalomra adnak okot. A kiskorúaknak és a közönségnek az ilyen tartalmakkal szembeni védelme érdekében ezekben a kérdésekben arányos szabályokat szükséges megállapítani.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

- (46) A videómegosztóplatform-szolgáltatásokban megjelenő kereskedelmi közleményeket már szabályozza a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, amely tiltja az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatait, többek között az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokban megjelenő félrevezető és agresszív kereskedelmi gyakorlatokat.

A videómegosztó platformokon dohánytermékekről és kapcsolódó termékekről megjelenő kereskedelmi közleményeket illetően a 2003/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ hatályos tiltó rendelkezései, valamint az elektronikus cigarettákról és az utántöltő flakonról megjelenő kereskedelmi közleményekre alkalmazandó, a 2014/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ szerinti tiltó rendelkezések biztosítják a fogyasztók dohánytermékekkel és kapcsolódó termékekkel szembeni megfelelő védelmét. Tekintve, hogy a felhasználók egyre nagyobb mértékben veszik igénybe a videómegosztóplatform-szolgáltatásokat, ha audiovizuális tartalomhoz szeretnének hozzáférni, biztosítani kell a fogyasztóvédelem megfelelő szintjét az audiovizuális kereskedelmi közleményekre vonatkozó szabályok összes szolgáltató tekintetében történő megfelelő szintű összehangolásával. Ezért fontos, hogy a videómegosztó platformokon megjelenő audiovizuális kereskedelmi közlemények egyértelműen meg legyenek jelölve, és megfeleljenek egy sor minőségi minimumkövetelménynek.

- (47) A videómegosztóplatform-szolgáltatásokon keresztül szolgáltatott tartalom jelentős hányada nem tartozik a videómegosztó platform szolgáltatójának szerkesztői felelősségi körébe. Ugyanakkor rendszerint ezek a szolgáltatók határozzák meg a tartalomnak, nevezetesen a műsorszámoknak, a felhasználó által létrehozott videóknak és az audiovizuális kereskedelmi közleményeknek a rendszerezését, egyebek mellett automatikus eszközök vagy algoritmusok útján. Ezért ezeket a szolgáltatókat kötelezni kell arra, hogy megfelelő intézkedésekkel védjék a kiskorúakat az olyan tartalmaktól, amelyek károsíthatják azok fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődését. Kötelezni kell őket továbbá arra, hogy megfelelő intézkedésekkel védjék a közönséget az olyan tartalmakkal szemben, amelyek bizonyos csoporttal vagy egy csoport valamely tagjával szemben erőszakra vagy gyűlöletre uszítanak az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 21. cikkében említett bármely szempont alapján, vagy amelyeknek a terjesztése az uniós jog szerint bűncselekménynek minősül.
- (48) Tekintettel annak a viszonynak a jellegére, amely a szolgáltatót a videómegosztóplatform-szolgáltatásokon keresztül szolgáltatott tartalomhoz fűzi, a kiskorúak és a közönség védelmére irányuló megfelelő intézkedéseknek a tartalom rendszerezésére, nem pedig magára a tartalomra kell irányulniuk. A 2010/13/EU irányelvben ezzel kapcsolatosan foglalt követelményeket ezért a 2000/31/EK irányelv 12–14. cikkének sérelme nélkül kell alkalmazni, amely jogellenes adatoknak az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó egyes szolgáltatók által történő továbbítása, vagy automatikus, közbenső és átmeneti tárolása, illetve tárolása esetén a felelősség alóli mentességről rendelkezik. A 2000/31/EK irányelv 12–14. cikkének hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtása során az említett követelményeket az említett irányelv 15. cikkének sérelme nélkül kell alkalmazni, amely kizárja az említett adatok nyomon követésének és a jogellenes tevékenységre utaló tények vagy körülmények aktív felderítésének a szolgáltatókat terhelő általános kötelezettségét, ami azonban nem vonatkozik az egyedi esetek nyomon követésének kötelezettségére, és különösen nem érinti a nemzeti hatóságoknak a nemzeti joggal összhangban álló utasításait.
- (49) A 2010/13/EU irányelv alapján meghozandó megfelelő intézkedések meghozatalába célszerű a lehető legnagyobb mértékben bevonni a videómegosztóplatform-szolgáltatókat. Ennek érdekében ösztönözni kell a társszabályozást. Emellett meg kell tartani azt a lehetőséget, hogy a videómegosztóplatform-szolgáltatók önkéntes alapon az uniós joggal összhangban szigorúbb intézkedéseket foganatosítsanak, tiszteletben tartva a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, valamint a médiapluralizmust.
- (50) A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog a Charta 47. cikkében rögzített alapjog. A 2010/13/EU irányelv rendelkezései nem értelmezhetők tehát olyan módon, amely megakadályozhatná a feleket az igazságszolgáltatási rendszer igénybevételéhez való joguk gyakorlásában.
- (51) A kiskorúaknak a káros tartalommal, illetve a közönségnek az erőszakra, gyűlöletre és terrorizmusra uszítással szembeni védelmét célzó, a 2010/13/EU irányelvvel összhangban álló megfelelő intézkedések meghozatala során ügyelni kell a Chartában rögzített vonatkozó alapjogokkal való egyensúly gondos biztosítására. Ez – különösen és az adott esettől függően – a magán- és családi élet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez fűződő jogra, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságára, a vállalkozás szabadságára, a megkülönböztetés tilalmára, valamint a gyermekek jogaira vonatkozik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/33/EK irányelve (2003. május 26.) a tagállamok dohánytermékek reklámozására és szponzorálására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről (HL L 152., 2003.6.20., 16. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/40/EU irányelve (2014. április 3.) a tagállamoknak a dohánytermékek és kapcsolódó termékek gyártására, kiserelésére és értékesítésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről és a 2001/37/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 127. 2014.4.29., 1. o.).

- (52) A kapcsolattartó bizottság célja a 2010/13/EU irányelv hatékony végrehajtásának elősegítése, és az irányelv alkalmazását érintő bármilyen gyakorlati nehézséggel kapcsolatban rendszeres konzultációt kell vele folytatni. A kapcsolattartó bizottság munkája nem korlátozódhat az audiovizuális politika területén felmerült meglévő problémákra, hanem az ezen ágazatban felmerülő releváns változásokra is ki kell terjednie. A kapcsolattartó bizottság a tagállamok érintett nemzeti hatóságainak képviselőiből áll. A tagállamoknak képviselőik kinevezésekor törekedniük kell a nemek egyenlő képviselésének elősegítésére a kapcsolattartó bizottság összetételében.
- (53) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy nemzeti szabályozó hatóságaik illetve szerveik jogilag elkülönüljenek a kormánytól. Ugyanakkor ez nem zárja ki azt, hogy a tagállamok nemzeti alkotmányjogi rendelkezéseikkel összhangban felügyeletet gyakoroljanak felettük. A nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek abban az esetben rendelkeznek a szükséges mértékű függetlenséggel, ha e hatóságok vagy szervek, beleértve a közjogi hatóságként vagy szervként létrehozottakat is, funkcionálisan és ténylegesen függetlenek országuk kormányától és minden más köz- vagy magánjogi szervtől. Ez elengedhetetlen a nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv által hozott döntések pártatlanságának biztosításához. A függetlenség követelménye nem érinti azt, hogy a tagállamoknak lehetőségük van különböző ágazatok – így például az audiovizuális és a távközlési ágazat – felügyeletét ellátó szabályozó szervek létrehozására. A nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy szervezeteknek rendelkezniük kell a feladataik ellátásához szükséges végrehajtási hatáskörökkel és erőforrásokkal a személyi állomány, a szakértelem és a pénzügyi eszközök tekintetében. A 2010/13/EU irányelv alapján létrehozott szabályozó hatóságok vagy szervek tevékenységei révén biztosítani kell az olyan célok tiszteletben tartását, mint a médiapluralizmus, a kulturális sokszínűség, a fogyasztók védelme, a belső piac megfelelő működése és a tisztességes verseny ösztönzése.
- (54) Tekintve, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatások egyik célja az egyének érdekeinek szolgálata és a közvélemény alakítása, alapvető fontosságú, hogy e szolgáltatások a lehető legteljesebb körű és a legsokszínűbb tájékoztatást tudják nyújtani az egyének és a társadalom számára. Ez a cél csak akkor teljesülhet, ha a szerkesztői döntések mentesek mindennemű olyan állami beavatkozástól, illetve a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek olyan befolyásától, amely túllép a jogszabályok pusztá végrehajtásán, és amely nem valamely jogilag védett olyan jog megóvását szolgálja, amelyet bármely egyedi véleménytől függetlenül védeni kell.
- (55) Nemzeti szinten hatékony jogorvoslati mechanizmusoknak kell rendelkezésre állniuk. Az adott jogorvoslati testületnek függetlennek kell lennie az eljárásban részt vevő felektől. Ez a testület lehet bíróság. A jogorvoslati eljárás nem sértheti a nemzeti igazságszolgáltatási rendszeren belüli hatáskörmegosztást.
- (56) Az uniós audiovizuális szabályozási keretrendszer valamennyi tagállamban való következetes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság 2014. február 3-i bizottsági határozatával ⁽¹⁾ létrehozta az ERGA-t. Az ERGA szerepe az, hogy műszaki szakértelemmel segítse a Bizottságnak a 2010/13/EU irányelv összes tagállamban való következetes végrehajtásának biztosítására irányuló munkáját, valamint megkönnyítse a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek egymás közötti együttműködését, illetve a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek és a Bizottság közötti együttműködést.
- (57) Az ERGA lényegesen hozzájárult a következetes szabályozási gyakorlatok kialakításához, és végrehajtási kérdésekben magas szinten nyújtott tanácsadást a Bizottságnak. Ez indokolttá teszi, hogy a 2010/13/EU irányelv hivatalosan elismerje és megerősítse a szerepét. Az ERGA-t ezért az említett irányelvvel létre kell hozni.
- (58) Lehetővé kell tenni, hogy a Bizottság az audiovizuális médiaszolgáltatásokat és a videómegosztó platformokat érintő bármely kérdésben kikérhesse az ERGA véleményét. Az ERGA-nak műszaki szakértelemmel és tanácsokkal, valamint a legjobb gyakorlatok – ideértve az ön-, illetve társszabályozási magatartási kódexeket – cseréjének elősegítésével kell támogatnia a Bizottságot. A Bizottságnak különösen a 2010/13/EU irányelv alkalmazását illetően kell konzultálnia az ERGA-val, az irányelv egységes végrehajtásának előmozdítása érdekében. A Bizottság felkérésére az ERGA-nak nem kötelező erejű véleményeket kell kibocsátania a joghatóságról, a vétel szabadságának elvétől való eltérést fogantató intézkedésekről, valamint a jogmegkerülés elleni intézkedésekről. Ezen túlmenően az ERGA-nak képesnek kell lennie műszaki tanácsot adni az audiovizuális médiaszolgáltatások keretrendszerével összefüggő bármely szabályozási kérdésben, beleértve a gyűlöletbeszédnek és a kiskorúak védelmének a területét, valamint a magas zsír-, só- vagy nátrium- és cukortartalmú élelmiszerekre vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közlemények tartalmát is.
- (59) A médiatudatosság olyan készségeket, ismereteket és értelmezési képességeket jelent, amelyeknek köszönhetően a polgárok hatékonyan és biztonságosan tudják használni a médiát. Ahhoz, hogy a polgárok képesek legyenek információkhoz hozzájutni, valamint hogy felelősen és biztonságos módon tudjanak médiatartalmakat felhasználni és létrehozni, illetve azokat kritikusan tudják értékelni, fejlett médiatudatossággal kell rendelkezniük. A médiatudatosságot nem helyénvaló az eszközökkel és technológiákkal kapcsolatos ismeretszerzésre korlátozni, hanem segítségével fel kell vértetni a polgárokat a megfelelő döntések meghozatalához, az összetett helyzetek

⁽¹⁾ A Bizottság C(2014) 462 végleges határozata (2014. február 3.) az Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportjának létrehozásáról.

elemzéséhez, valamint a vélemény és a tény közötti különbség felismeréséhez szükséges kritikai gondolkodás képességével. Ennek megfelelően a médiaszolgáltatóknak és a videómegosztóplatform-szolgáltatóknak valamennyi érintett érdekelttel együttműködve minden társadalmi csoport, a polgárok összes korosztálya és a média valamennyi ága tekintetében elő kell mozdítaniuk a médiatudatosság fejlődését, és szükséges e folyamat szoros nyomon követése is.

- (60) A 2010/13/EU irányelv nem érinti a tagállamoknak azt a köteletségét, hogy tiszteletben kell tartaniuk és védeniük kell az emberi méltóságot. Az említett irányelv tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat, és megfelel azoknak az alapelveknek, amelyeket különösen a Charta állapít meg. A 2010/13/EU irányelv különösen a véleménynyilvánítás szabadságának, a vállalkozás szabadságának és a bírósági felülvizsgálathoz való jognak a teljes mértékű tiszteletben tartását, valamint a gyermekeknek a Chartában elismert jogai alkalmazásának elősegítését célozza.
- (61) A tagállamok által a 2010/13/EU irányelv alapján hozott valamennyi intézkedésnek tiszteletben kell tartania a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, a médiapluralizmust, valamint a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO egyezményvel összhangban a kulturális és nyelvi sokszínűséget.
- (62) A politikai hírműsorokhoz való hozzáférés joga kulcsfontosságú az információk megismerésének szabadsága, valamint az Unión belüli nézők érdekei teljes és megfelelő védelmének biztosításához. Mivel az audiovizuális médiaszolgáltatások a társadalom és a demokrácia számára egyre nagyobb jelentőséggel bírnak, a politikai hírek műsorszolgáltatását a lehető legnagyobb mértékben és a szerzői jogi szabályok sérelme nélkül határokon átnyúlóan elérhetővé kell tenni az Unióban.
- (63) A 2010/13/EU irányelv nem érinti a nemzetközi magánjog szabályait, különösen a bíróságok joghatóságára, valamint a szerződéses és a szerződésen kívüli kötelezettségekre alkalmazandó jogot.
- (64) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az áttűtető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt áttűtető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (65) A 2010/13/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2010/13/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) »audiovizuális médiaszolgáltatás«:

i. az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. és 57. cikkében meghatározott olyan szolgáltatás, amelynek, illetve amely elválasztható részének elsődleges célja, hogy egy médiaszolgáltató szerkesztői felelősségének körébe tartozó műsorszámokat tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából a 2002/21/EK irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül a közönséghez eljuttassa; az ilyen audiovizuális médiaszolgáltatás vagy az e bekezdés e) pontjában meghatározott televíziós műsorszolgáltatás, vagy az e bekezdés g) pontjában meghatározott lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás;

ii. az audiovizuális kereskedelmi közlemény;”

b) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„aa) »videómegosztóplatform-szolgáltatás«: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. és 57. cikkében meghatározott olyan szolgáltatás, amelynek, vagy amely egy elválasztható részének vagy egy alapvető funkciójának elsődleges célja, hogy tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából a 2002/21/EK irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül olyan műsorszámokat, felhasználó által létrehozott videókat, vagy mindkettőt juttasson el a közönséghez, amelyekért a videómegosztó platform szolgáltatója nem tartozik szerkesztői felelősséggel, és amelyeket a videómegosztó platform szolgáltatója rendszerez például automatikus eszközökkel vagy algoritmusokkal, különösen megjelenítés, címkézés és sorba rendezés révén;”

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

c) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) »műsorszám«: hangos vagy néma mozgóképek sorozata, amely – hosszától függetlenül – egy médiaszolgáltató által kialakított műsorrendben vagy műsorkínálatban önálló egységet alkot, ideértve többek között az egész estés filmeket, a videóklipeket, a sporteseményeket, a szituációs komédiákat, a dokumentumfilmeket, a gyermekműsorokat és az eredeti drámákat;”

d) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„ba) »felhasználó által létrehozott videó«: hangos vagy néma mozgóképek sorozata, amely – hosszától függetlenül – önálló egységet alkot, és amelyet egy felhasználó hoz létre és ugyanezen felhasználó vagy valamely másik felhasználó tölt fel a videómegosztó platformra;

bb) »szerkesztői döntés«: a szerkesztői felelősség gyakorlásának keretében rendszeres jelleggel hozott, az audiovizuális médiaszolgáltatás napi működéséhez kapcsolódó döntés;”

e) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„da) »videómegosztóplatform-szolgáltató«: videómegosztóplatform-szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személy;”

f) a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) »audiovizuális kereskedelmi közlemény«: olyan hangos vagy néma képek, amelyek célja egy gazdasági tevékenységet folytató természetes vagy jogi személy árujának, szolgáltatásának vagy arculatának közvetlen vagy közvetett népszerűsítése; az ilyen képek fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében vagy önreklámozás céljából kísérik egy műsorszámot vagy egy felhasználó által létrehozott videót, vagy szerepelnek abban. Az audiovizuális kereskedelmi közlemény formái közé tartozik többek között a televíziós reklám, a támogatás, a televíziós vásárlás és a termék megjelenítés;”

g) a k) pont helyébe a következő szöveg lép:

„k) »támogatás«: olyan hozzájárulás, amelyet audiovizuális médiaszolgáltatás vagy videómegosztóplatform-szolgáltatás nyújtásával vagy audiovizuális alkotások készítésével nem foglalkozó köz- vagy magánvállalkozások vagy természetes személyek nyújtanak audiovizuális médiaszolgáltatások, videómegosztóplatform-szolgáltatások, felhasználó által létrehozott videók vagy műsorszámok finanszírozására azzal a céllal, hogy népszerűsítsék nevüket, védjegyüket, arculatukat, tevékenységüket vagy termékeiket;”

h) az m) pont helyébe a következő szöveg lép:

„m) »termékmegjelenítés«: olyan audiovizuális kereskedelmi közlemény, amely terméket, szolgáltatást, vagy ezek védjegyét vagy ezekre való utalást tartalmaz olyan módon, hogy az – fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében – egy műsorszámban vagy felhasználó által létrehozott videóban jelenik meg;”

2. A II. fejezet címe helyébe a következő cím lép:

„AZ AUDIOVIZUÁLIS MÉDIASZOLGÁLTATÁSOKRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK”

3. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) ha a médiaszolgáltató központi ügyintézésének helye az egyik tagállamban található, de az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos szerkesztői döntéseket egy másik tagállamban hozzák, a médiaszolgáltatót abban a tagállamban kell letelepedettnek tekinteni, amelyikben az audiovizuális médiaszolgáltatás műsorszolgáltatással kapcsolatos tevékenységében közreműködő munkaerő jelentős része működik. Ha az audiovizuális médiaszolgáltatás műsorszolgáltatással kapcsolatos tevékenységében közreműködő munkaerő jelentős része az említett tagállamok mindegyikében működik, akkor a médiaszolgáltatót abban a tagállamban kell letelepedettnek tekinteni, amelyikben központi ügyintézésének helye található. Ha az audiovizuális médiaszolgáltatás műsorszolgáltatással kapcsolatos tevékenységében közreműködő munkaerő jelentős része nem az említett tagállamok valamelyikében működik, a médiaszolgáltatót abban a tagállamban kell letelepedettnek tekinteni, ahol az adott tagállam jogával összhangban elsőként kezdte meg tevékenységét, feltéve hogy folyamatos és tényleges kapcsolatot tart fenn annak a tagállamnak a gazdaságával;”

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5a) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a médiaszolgáltatók tájékoztassák a hatáskörrel rendelkező nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szerveket azokról a változásokról, amelyek befolyásolhatják a joghatóságnak a (2), a (3) és a (4) bekezdéssel összhangban történő meghatározását.

(5b) A tagállamok létrehozzák és naprakészen tartják a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók jegyzékét, és feltüntetik, hogy joghatóságuk a (2)–(5) bekezdésben foglalt kritériumok közül melyiken alapul. A tagállamok a jegyzéket és annak változásait megküldik a Bizottságnak.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy e jegyzékek egy központi adatbázisban elérhetőek legyenek. Amennyiben a jegyzékek egymással ellentmondásban vannak, a Bizottság megkeresi az érintett tagállamokat annak érdekében, hogy megoldást találjon. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek hozzáférjenek az említett adatbázishoz. A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az adatbázisban található információkat.

(5c) Ha a 3. vagy a 4. cikk alkalmazása során az érintett tagállamok nem értenek egyet abban, hogy melyik tagállam rendelkezik joghatósággal, az ügyet indokolatlan késedelem nélkül a Bizottság tudomására kell hozniuk. A Bizottság az Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportjától (a továbbiakban: ERGA) az ügyben – a 30b. cikk (3) bekezdésének d) pontjával összhangban – véleményt kérhet. Az ERGA e véleményt a bizottsági kérelem benyújtásától számított 15 munkanapon belül adja meg. A Bizottság megfelelően tájékoztatja a 29. cikkel létrehozott kapcsolattartó bizottságot.

A 3. cikk (2) vagy (3) bekezdése, vagy a 4. cikk (5) bekezdése szerinti határozat elfogadásakor a Bizottság arról is határoz, hogy melyik tagállam rendelkezik joghatósággal.”

4. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

(1) A tagállamok biztosítják a más tagállamokból származó audiovizuális médiaszolgáltatások vételének szabadságát, és nem korlátozzák területükön azok továbbközvetítését olyan okokból, amelyek az ezen irányelv által összehangolt területekhez tartoznak.

(2) A tagállamok ideiglenesen eltérhetnek e cikk (1) bekezdésétől, ha egy másik tagállam joghatósága alá tartozó médiaszolgáltató olyan audiovizuális médiaszolgáltatást nyújt, amely nyilvánvalóan, komolyan és súlyosan sérti a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontját vagy a 6a. cikk (1) bekezdését, vagy sérti a közegészséget, vagy a közegészség sérelmével fenyegető súlyos és komoly kockázatot jelent.

Az első albekezdésben említett eltérés a következő feltételek mellett alkalmazható:

- a) az előző 12 hónap során a médiaszolgáltató legalább két korábbi alkalommal már tanúsított az első albekezdésben leírt magatartások közül egyet vagy többet;
- b) az érintett tagállam írásban értesítette a médiaszolgáltatót, azt a tagállamot, amelynek a joghatósága alá az említett szolgáltató tartozik, valamint a Bizottságot az állítólagos jogsértésekről és az általa a jogsértés ismételt előfordulása esetén meghozni kívánt arányos intézkedésekről;
- c) az érintett tagállam tiszteletben tartotta a médiaszolgáltató védelemhez való jogát, és különösen lehetőséget biztosított számára, hogy az állítólagos jogsértésekről kifejtse álláspontját; valamint
- d) a médiaszolgáltató felett joghatósággal rendelkező tagállammal és a Bizottsággal folytatott konzultáció nem eredményezett egyezséget a b) pontban említett értesítés Bizottság általi kézhezvételétől számított egy hónapon belül.

A Bizottság az érintett tagállam által hozott intézkedésekről küldött értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül, miután a 30b. cikk (3) bekezdésének d) pontjával összhangban kikérte az ERGA véleményét, határozatot hoz arról, hogy az intézkedések összeegyeztethetők-e az uniós joggal. A Bizottság megfelelően tájékoztatja a kapcsolattartó bizottságot. Ha a Bizottság úgy határoz, hogy az említett intézkedések nem egyeztethetők össze az uniós joggal, arra kéri az érintett tagállamot, hogy sürgősen szüntesse meg a kérdéses intézkedéseket.

(3) A tagállamok ideiglenesen eltérhetnek e cikk (1) bekezdésétől, ha egy másik tagállam joghatósága alá tartozó médiaszolgáltató olyan audiovizuális médiaszolgáltatást nyújt, amely nyilvánvalóan, komolyan és súlyosan sérti a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontját, vagy sérti a közbiztonságot – ideértve a nemzetbiztonságot és a honvédelmet is –, vagy az annak sérelmével fenyegető komoly és súlyos kockázatot jelent.

Az első albekezdésben említett eltérés a következő feltételek mellett alkalmazható:

- a) az előző 12 hónap során az első albekezdésben említett magatartás legalább egy korábbi alkalommal felmerült;
- és

- b) az érintett tagállam írásban értesítette a médiaszolgáltatót, azt a tagállamot, amelynek a joghatósága alá az említett szolgáltató tartozik, valamint a Bizottságot az állítólagos jogsértésről és az általa a jogsértés ismételt előfordulása esetén meghozni kívánt arányos intézkedésekről.

Az érintett tagállamnak tiszteletben kell tartania az érintett médiaszolgáltató védelemhez való jogát, és különösen lehetőséget kell biztosítania számára, hogy az állítólagos jogsértésekről kifejtse álláspontját.

A Bizottság az érintett tagállam által hozott intézkedésekről küldött értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül, miután a 30b. cikk (3) bekezdésének d) pontjával összhangban kikérte az ERGA véleményét, határozatot hoz arról, hogy az intézkedések összeegyeztethetők-e az uniós joggal. A Bizottság megfelelően tájékoztatja a kapcsolattartó bizottságot. Ha a Bizottság úgy határoz, hogy ezek az intézkedések nem egyeztethetők össze az uniós joggal, arra kötelezi az érintett tagállamot, hogy azonnal szüntesse meg az adott intézkedéseket.

- (4) A (2) és a (3) bekezdés nem érinti az érintett médiaszolgáltató felett joghatósággal rendelkező tagállamban az adott jogsértésekkel kapcsolatos bármely eljárás, jogorvoslat vagy szankció alkalmazását.

- (5) A tagállamok sürgős esetekben az állítólagos jogsértést követő legfeljebb egy hónapon belül eltérhetnek a (3) bekezdés a) és b) pontjában megállapított feltételektől. Ebben az esetben a meghozott intézkedésekről a lehető legrövidebb időn belül értesíteni kell a Bizottságot és azt a tagállamot, amelynek joghatósága alá a médiaszolgáltató tartozik, megjelölve azokat az okokat, amelyek miatt a tagállam az esetet sürgősnek tekinti. A Bizottság a lehető legrövidebb időn belül megvizsgálja a bejelentett intézkedéseknek az uniós joggal való összeegyeztethetőségét. Ha arra a következtetésre jut, hogy az intézkedések nem egyeztethetők össze az uniós joggal, a Bizottság arra kéri az érintett tagállamot, hogy sürgősen szüntesse meg azokat.

- (6) Amennyiben a Bizottságnak nem áll rendelkezésére a (2) vagy a (3) bekezdés szerinti határozat meghozatalához szükséges információ, az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül kéri az érintett tagállamot a határozat meghozatalához szükséges összes információ rendelkezésre bocsátására. A Bizottság határozathozatalának határidejét a szükséges információknak a tagállam általi rendelkezésre bocsátásáig fel kell függeszteni. A határidő felfüggesztése semmiképpen sem haladhatja meg az egy hónapot.

- (7) A tagállamok és a Bizottság a kapcsolattartó bizottság és az ERGA keretein belül rendszeresen megosztják egymással az e cikkben foglalt eljárással kapcsolatos tapasztalatokat és legjobb gyakorlatokat.”

5. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

- (1) A tagállamoknak továbbra is jogukban áll előírni, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók az ezen irányelv által összehangolt területeken részletesebb vagy szigorúbb szabályoknak feleljenek meg, feltéve, hogy e szabályok megfelelnek az uniós jognak.

- (2) Ha a tagállam:

- a) gyakorolta az (1) bekezdés szerinti, részletesebb vagy szigorúbb, közérdeket szolgáló szabályok elfogadására vonatkozó jogát, valamint
- b) megállapítja, hogy egy másik tagállam joghatósága alá tartozó médiaszolgáltató valamely audiovizuális médiaszolgáltatását teljes egészében vagy legnagyobb részét az ő területére irányítja,

felkérheti a joghatósággal rendelkező tagállamot, hogy kezelje az e bekezdéssel kapcsolatban azonosított problémákat. Mindkét tagállamnak lojálisan és gyorsan együtt kell működnie annak érdekében, hogy kölcsönösen kielégítő megoldást találjanak.

Az első albekezdés szerinti indokolt kérelem kézhezvételét követően a joghatósággal rendelkező tagállam felszólítja a médiaszolgáltatót, hogy tegyen eleget az adott, közérdeket szolgáló szabályoknak. A joghatósággal rendelkező tagállamnak rendszeresen tájékoztatnia kell a kérelmező tagállamot az azonosított problémák megoldása érdekében hozott lépésekről. A joghatósággal rendelkező tagállamnak a kérelem kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatnia kell a kérelmező tagállamot és a Bizottságot az elért eredményekről, ha pedig nem sikerült megoldást találni, ismertetnie kell ennek okait.

Bármelyik tagállam bármikor felkérheti a kapcsolattartó bizottságot az eset megvizsgálására.

- (3) Az érintett tagállam megfelelő intézkedéseket hozhat az érintett médiaszolgáltatóval szemben, ha:

- a) megállapítja, hogy a (2) bekezdés alkalmazásával elért eredmények nem kielégítőek; és

- b) bizonyítékokat terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy az érintett médiaszolgáltató azért telepedett le a joghatósággal rendelkező tagállamban, hogy megkerülje az ezen irányelv által összehangolt területeken érvényes olyan szigorúbb szabályokat, amelyek akkor lennének alkalmazandók rá, ha az érintett tagállamban telepedett volna le; e bizonyítékok alapján a szabályok megkerülésének észszerűen megállapíthatónak kell lennie, a bizonyítékoknak ugyanakkor nem kell igazolniuk a médiaszolgáltatónak az adott szigorúbb szabályok megkerülésére irányuló szándékát.

Ezen intézkedéseknek objektíven szükségeseknek kell lenniük, azokat megkülönböztetésmentesen kell alkalmazni, és arányosnak kell lenniük az elérni kívánt célokkal.

- (4) A tagállam a (3) bekezdés alapján csak akkor hozhat intézkedéseket, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) értesítette a Bizottságot és azt a tagállamot, amelyben a médiaszolgáltató letelepedett, az ilyen intézkedések meghozatalára irányuló szándékáról, és megindokolta megállapítását;
- b) tiszteltben tartotta az érintett médiaszolgáltató védelemhez való jogát, és különösen lehetőséget biztosított az említett médiaszolgáltató számára, hogy az állítólagos jogkerülésről és az értesítést küldő tagállam által kilátásba helyezett intézkedésekről kifejtse álláspontját; és
- c) a Bizottság, miután a 30b. cikk (3) bekezdésének d) pontjával összhangban kikérte az ERGA véleményét, úgy határozott, hogy az intézkedések összeegyeztethetők az uniós joggal, és különösen, hogy az e cikk (2) és (3) bekezdése szerint intézkedéseket hozó tagállam megállapításai kellően megalapozottak; a Bizottság megfelelően tájékoztatja a kapcsolattartó bizottságot.

- (5) A Bizottság a (4) bekezdés a) pontjában említett értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül határozatot hoz arról, hogy az említett intézkedések összeegyeztethetők-e az uniós joggal. Ha úgy határoz, hogy az említett intézkedések nem egyeztethetők össze az uniós joggal, arra kéri az érintett tagállamot, hogy tartózkodjon a tervezett intézkedések meghozatalától.

Amennyiben a Bizottságnak nem áll rendelkezésére az első albekezdés szerinti előírt határozat meghozatalához szükséges információ, az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül kéri az érintett tagállamot a határozat meghozatalához szükséges valamennyi információ rendelkezésre bocsátására. A Bizottság határozathozatalának határidejét a szükséges információknak a tagállam általi rendelkezésre bocsátásáig fel kell függeszteni. A határidő felfüggesztése semmiképpen sem haladhatja meg az egy hónapot.

- (6) A tagállamoknak nemzeti joguk keretei között megfelelő eszközökkel biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók ténylegesen megfeleljenek ezen irányelvnek.

- (7) Ezen irányelv eltérő rendelkezése hiányában a 2000/31/EK irányelv alkalmazandó. Amennyiben a 2000/31/EK irányelv ellentétes ezzel az irányelvvel, ezt az irányelvet kell alkalmazni, kivéve ha ez az irányelv másként rendelkezik.”

6. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„4a. cikk

- (1) A tagállamoknak – a jogrendszerük által lehetővé tett mértékben – ösztönözniük kell a társszabályozás alkalmazását és az önszabályozás előmozdítását az ezen irányelv által összehangolt területeken nemzeti szinten elfogadott magatartási kódexek révén. Ezeknek a kódexeknek:

- a) az érintett tagállamokban a főbb érdekeltek körében széleskörűen elfogadottnak kell lenniük;
- b) világosan és félreérthetetlenül meg kell jelölniük a céljaikat;
- c) rendelkezniük kell a kitűzött célok megvalósításának rendszeres, átlátható és független nyomon követéséről és értékeléséről; és
- d) rendelkezniük kell a hatékony végrehajtásról, a hatékony és arányos szankciókat is ideértve.

- (2) A tagállamok és a Bizottság a médiaszolgáltatók, a videómegosztóplatform-szolgáltatók, vagy az őket képviselő szervezetek által, szükség szerint más ágazatokkal – például ipari, kereskedelmi, szakmai és fogyasztói egyesületekkel, illetve szervezetekkel – együttműködve kidolgozott uniós magatartási kódexek révén előmozdíthatják az önszabályozást. Ezeknek a kódexeknek a főbb érdekeltek körében uniós szinten széleskörűen elfogadottnak kell lenniük, valamint meg kell felelniük az (1) bekezdés b)–d) pontjában foglaltaknak. Az uniós magatartási kódexek nem érintik a nemzeti magatartási kódexeket.

A tagállamokkal együttműködésben a Bizottság elősegíti az uniós magatartási kódexek kidolgozását, adott esetben a szubszidiaritás és az arányosság elvével összhangban.

Az uniós magatartási kódexek aláírói kötelesek a Bizottság részére benyújtani ezen kódexek tervezetét és azok módosításait. A Bizottság konzultál a kapcsolattartó bizottsággal ezen kódextervezetekről illetve azok módosításairól.

A Bizottság elérhetővé teszi az uniós magatartási kódexeket a nyilvánosság számára, továbbá megfelelő módon népszerűsítheti azokat.

(3) A tagállamoknak továbbra is jogukban áll előírni, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók az ezen irányelvvel és az uniós joggal összeegyeztethető részletesebb vagy szigorúbb szabályoknak feleljenek meg, abban az esetben is, ha független nemzeti szabályozó hatóságaik vagy szerveik arra a megállapításra jutnak, hogy valamely magatartási kódex vagy annak részei nem bizonyulnak kellően hatékonyak. A tagállamoknak az említett szabályokról indokolatlan késedelem nélkül értesíteniük kell a Bizottságot.”

7. A III. fejezet címe helyébe a következő cím lép:

„AZ AUDIOVIZUÁLIS MÉDIASZOLGÁLTATÁSOKRA ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK”

8. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók egyszerűen, közvetlenül és folyamatosan hozzáférhetővé tegyék a szolgáltatás igénybe vevői számára legalább a következő információkat:

- a) a médiaszolgáltató neve;
- b) a médiaszolgáltató letelepedési helyének postai címe;
- c) a médiaszolgáltató részletes adatai, többek között e-mail címe vagy honlapja, amelyek lehetővé teszik a közvetlen és hatékony kapcsolatfelvételt;
- d) a médiaszolgáltató felett joghatósággal rendelkező tagállam és a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságok vagy szervek vagy felügyeleti szervek megjelölése.

(2) A tagállamok jogalkotási intézkedéseket fogadhatnak el, amelyekkel előírják a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók számára, hogy az (1) bekezdésben felsorolt információk mellett tegyék hozzáférhetővé a tulajdonosi szerkezetükre, és ezen belül a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat. Az ilyen intézkedéseknek tiszteletben kell tartaniuk az érintett alapvető jogokat, így például a tényleges tulajdonosok magán- és családi életét. Ezeknek az intézkedéseknek szükségességeknek és arányosaknak kell lenniük, valamint közérdekű célra kell irányulniuk.”

9. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

(1) A tagállamok emberi méltóság tiszteletben tartására és védelmére vonatkozó kötelezettségének sérelme nélkül a tagállamok megfelelő eszközökkel biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által nyújtott audiovizuális médiaszolgáltatások ne tartalmazzák a következőket:

- a) a Charta 21. cikkében említett bármely szempont alapján személyek csoportjával vagy egy csoport valamely tagjával szemben erőszakra vagy gyűlöletre uszítás;
- b) az (EU) 2017/541 irányelv 5. cikkében foglalt terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános uszítás.

(2) Az e cikk alkalmazása céljából hozott intézkedéseknek szükségességeknek és arányosaknak kell lenniük, valamint tiszteletben kell tartaniuk a Chartában foglalt jogokat és elveket.”

10. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

(1) A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által nyújtott olyan audiovizuális médiaszolgáltatások, amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődését, csak olyan módon legyenek elérhetőek, amely biztosítja, hogy a kiskorúak rendes körülmények között nem hallhatják vagy láthatják azokat. Ezen intézkedések magukba foglalhatják a műsorszolgáltatás időpontjának megválasztását, az életkor ellenőrzését szolgáló eszközöket vagy egyéb műszaki intézkedéseket. Az ilyen intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük a műsorszám által okozható kárral.

A legkárosabb tartalmak – például az öncélú erőszak és a pornográfia – esetén a legszigorúbb intézkedéseket kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés alapján a kiskorúak médiaszolgáltatók által gyűjtött vagy más módon generált személyes adatai kereskedelmi céllal – így például közvetlen üzletszerzés, profilalkotás és viselkedésalapú célzott reklámozás céljából – nem kezelhetők.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a médiaszolgáltatók kellő tájékoztatást nyújtsanak a nézőknek az olyan tartalmakról, amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődését. Ennek érdekében a médiaszolgáltatóknak olyan rendszert kell alkalmazniuk, amely leírással szolgál az audiovizuális médiaszolgáltatás tartalmának potenciálisan káros jellegéről.

E bekezdés végrehajtása érdekében a tagállamok ösztönzik a 4a. cikk (1) bekezdése szerinti társszabályozás alkalmazását.

(4) A Bizottság ösztönzi a médiaszolgáltatókat, hogy osszák meg egymással a társszabályozási magatartási kódexekkel kapcsolatos bevált gyakorlatokat. A tagállamok és a Bizottság – e cikk alkalmazása céljából – a 4a. cikk (2) bekezdésében említett uniós magatartási kódexek révén előmozdíthatják az önszabályozást.”

11. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

(1) A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók szolgáltatásai arányos intézkedések révén folyamatosan és fokozatosan egyre akadálymentesebben hozzáférhetőbbé váljanak a fogyatékossgal élő személyek számára.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a médiaszolgáltatók rendszeresen jelentést tegyenek a nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy szervezeteknek az (1) bekezdésben említett intézkedések végrehajtásáról. A tagállamok 2022. december 19-ig, majd ezt követően háromévente jelentést készítenek a Bizottságnak az (1) bekezdés végrehajtásáról.

(3) A tagállamok ösztönzik a médiaszolgáltatókat, hogy dolgozzanak ki akadálymentesítési cselekvési terveket arra vonatkozóan, hogy szolgáltatásaik folyamatosan és fokozatosan egyre akadálymentesebben hozzáférhetőbbé váljanak a fogyatékossgal élő személyek számára. Ezekről a cselekvési tervekről tájékoztatni kell a nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szervezeteket.

(4) A tagállamok az e cikkben említett akadálymentesítési kérdésekre vonatkozó tájékoztatás és panaszkezelés biztosítása céljából kijelölnek egy egyablakos, a fogyatékossgal élő személyek számára is könnyen elérhető és nyilvánosan hozzáférhető online kapcsolattartási pontot.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatásokon keresztül közzétett rendkívüli helyzetekről való tájékoztatások – így például a természeti katasztrófákkal összefüggő nyilvános közlemények és bejelentések – a fogyatékossgal élők számára akadálymentesen módon legyenek hozzáférhetőek.”

12. Az irányelv a következő cikkeket egészül ki:

„7a. cikk

A tagállamok intézkedéseket hozhatnak annak biztosítása érdekében, hogy az általános érdekű audiovizuális médiaszolgáltatások megfelelő hangsúlyt kapjanak.

7b. cikk

A tagállamok megfelelő és arányos intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy a médiaszolgáltatók által nyújtott audiovizuális médiaszolgáltatásokat a médiaszolgáltatók kifejezett hozzájárulása nélkül kereskedelmi céllal ne lehessen overlay technikával kiegészíteni, illetve ne lehessen módosítani.

E cikk alkalmazásában a tagállamok részletes szabályokat állapítanak meg – ideértve a kivételeket is – mindenekelőtt a felhasználók jogos érdekeinek védelme céljából, figyelembe véve ugyanakkor az audiovizuális médiaszolgáltatást eredetileg nyújtó médiaszolgáltatók jogos érdekeit is.”

13. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által közölt audiovizuális kereskedelmi közlemények megfeleljenek a következő követelményeknek:

- a) az audiovizuális kereskedelmi közleményeknek, mint olyanoknak, könnyen felismerhetőeknek kell lenniük; tilos a burkolt audiovizuális kereskedelmi közlemény;
- b) az audiovizuális kereskedelmi közlemények nem alkalmazhatnak tudatosan nem észlelhető technikákat;

- c) az audiovizuális kereskedelmi közlemény nem:
- sértheti az emberi méltóság tiszteletben tartását;
 - tartalmazhat, illetve támogathat a nemen, a faji vagy az etnikai származáson, az állampolgárságon, a valláson vagy a meggyőződésen, a fogyatékonyságon, az életkoron vagy a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetést;
 - bátoríthat az egészségre vagy a biztonságra ártalmas magatartásra;
 - bátoríthat a környezetvédelem szempontjából nagymértékben káros magatartásra;
- d) tilos a cigarettára és más dohánytermékekre, valamint az elektronikus cigarettára és az utántöltő flakonokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közlemények minden formája;
- e) az alkoholtartalmú italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közlemény nem célozhat kifejezetten kiskorúakat, és nem bátoríthat az ilyen italok mértéktelen fogyasztására;
- f) tilos az olyan gyógyászati termékekre, illetve gyógykezelésekre vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közlemény, amelyek vénykötelesek abban a tagállamban, amelynek joghatósága alá a médiaszolgáltató tartozik;
- g) az audiovizuális kereskedelmi közlemények nem okozhatják a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi károsodását; ennek megfelelően közvetlenül nem buzdíthatnak kiskorúakat termék vagy szolgáltatás megvásárlására vagy bérbevételére tapasztalatlanságuk vagy hiszékenységük kihasználásával, közvetlenül nem bátoríthatnak kiskorúakat arra, hogy rábeszéljék szüleiket vagy másokat a reklámozott termék vagy szolgáltatás megvásárlására, nem használhatják ki a kiskorúak szüleik, tanáraik, illetve egyéb személyek iránti különleges bizalmát, és indokolatlanul nem ábrázolhatnak kiskorúakat veszélyes helyzetekben.

(2) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások keretében megjelenő, alkoholtartalmú italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közleményeknek – a támogatás és a termék megjelenítés esetét kivéve – meg kell felelniük a 22. cikkben foglalt kritériumoknak.

(3) A tagállamok a 4a. cikk (1) bekezdésében előírt magatartási kódexek révén ösztönzik a társszabályozás alkalmazását és az önszabályozás előmozdítását az alkoholtartalmú italokra vonatkozó nem megfelelő audiovizuális kereskedelmi közleményeket illetően. E kódexek célja, hogy a kiskorúak ténylegesen kevésbé legyenek kitéve az alkoholtartalmú italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közleményeknek.

(4) A tagállamok a 4a. cikk (1) bekezdésében előírt magatartási kódexek révén ösztönzik a társszabályozás alkalmazását és az önszabályozás előmozdítását a gyermekműsorokat kísérő vagy azokban foglalt, nem megfelelő audiovizuális kereskedelmi közleményeket illetően, amelyek olyan táplálkozási vagy ételtani hatással bíró tápanyagokat és egyéb anyagokat – különösen zsírt, transz-zsírsavakat, sót vagy nátriumot és cukrokat – tartalmazó élelmiszerekre és italokra vonatkoznak, amelyeknek túlzott mértékű bevitele a teljes étrendben nem ajánlott.

Az említett kódexek célja, hogy a gyermekek ténylegesen kevésbé legyenek kitéve az ilyen élelmiszerekre és italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közleményeknek. A kódexek célja annak biztosítása, hogy az ilyen audiovizuális kereskedelmi közlemények ne hangsúlyozzák az ilyen élelmiszerek és italok előnyös táplálkozási tulajdonságait.

(5) A tagállamok és a Bizottság – e cikk alkalmazása céljából – a 4a. cikk (2) bekezdésében említett uniós magatartási kódexek révén előmozdíthatják az önszabályozást.”

14. A 10. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Audiovizuális médiaszolgáltatásokat vagy műsorszámokat nem támogathat olyan vállalkozás, amelynek elsődleges tevékenysége cigaretta vagy egyéb dohánytermék, valamint elektronikus cigaretta és utántöltő flakon gyártása vagy értékesítése.”;

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A hírműsorszámok és az aktuális eseményekkel foglalkozó műsorszámok nem támogathatók. A tagállamok megtilthatják a gyermekműsorok támogatását. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy megtiltják a támogatói logó megjelenítését a gyermekműsorok, a dokumentumfilmek és a vallási műsorok közben.”

15. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

- (1) Ez a cikk kizárólag a 2009. december 19-e után készített műsorszámokra alkalmazandó.

(2) A hírműsorszámok, az aktuális eseményekkel foglalkozó műsorszámok, a fogyasztói ügyekkel foglalkozó műsorszámok, a vallási műsorok és a gyermekműsorok kivételével minden audiovizuális médiaszolgáltatásban megengedett a termék megjelenítés.

(3) A termékmegjelenítést tartalmazó műsorszámoknak az alábbi követelményeknek kell megfelelniük:

- a) tartalmuk, valamint a televíziós műsorszolgáltatások esetében a műsorrendben, illetve a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások esetében a műsorkínálatban elfoglalt helyük semmilyen körülmények között nem alakítható oly módon, hogy az hatással legyen a médiaszolgáltató felelősségére és szerkesztői függetlenségére;
- b) nem bátoríthatnak közvetlenül – különösen az áru vagy szolgáltatás kifejezetten promóciós céllal való konkrét megemlékezésével – áru vagy szolgáltatás megvásárlására vagy bérlésére;
- c) nem adhatnak indokolatlan hangsúlyt az adott terméknek;
- d) a nézők félrevezetésének elkerülése érdekében a műsorszám elején és végén, valamint akkor, amikor a reklámblokk után a műsorszám folytatódik, a nézőket egy megfelelő megjelöléssel világosan tájékoztatni kell a termékmegjelenítés tényéről.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy lemondanak a d) pontban foglalt követelmények érvényesítéséről, kivéve ha az adott műsorszámot a médiaszolgáltató vagy egy azzal kapcsolatban álló társaság készítette vagy rendelte meg.

(4) A műsorszámok semmilyen esetben sem tartalmazhatnak az alábbi termékekre vonatkozó termékmegjelenítést:

- a) cigaretták és egyéb dohánytermékek, valamint elektronikus cigaretták és utántöltő flakonok, illetve olyan vállalkozásoktól származó termékmegjelenítés, amelynek elsődleges tevékenysége az említett termékek gyártása vagy értékesítése;
- b) olyan gyógyszerek, illetve gyógykezelések, amelyek vénykötelesek abban a tagállamban, amelynek joghatósága alá a médiaszolgáltató tartozik.”

16. A IV. fejezet címét el kell hagyni.

17. A 12. cikket el kell hagyni.

18. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azok a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokat nyújtó médiaszolgáltatók, amelyek a joghatóságuk alá tartoznak, legalább 30 %-ban európai alkotásokat szerepeltessenek a műsorkínálatukban, továbbá biztosítják az ilyen alkotások hangsúlyos megjelenítését.

(2) Amennyiben egy tagállam előírja a joghatósága alá tartozó médiaszolgáltatók számára, hogy pénzügyi hozzájárulást nyújtsanak az európai alkotások gyártásához, többek között a tartalmakba való közvetlen beruházások és a nemzeti alapokba való befizetések formájában, a tagállam – arányosan és megkülönböztetésmentesen – azon médiaszolgáltatók számára is előírhatja ezt a pénzügyi hozzájárulási kötelezettséget, amelyek a területén lévő közönséget céloznak meg, de egy másik tagállamban telepedtek le.

(3) A (2) bekezdésben említett esetben a pénzügyi hozzájárulás alapja csak a célzott tagállamban keletkezett bevétel lehet. Amennyiben az a tagállam, amelyben a szolgáltató letelepedett, ugyanilyen pénzügyi hozzájárulást ír elő, figyelembe kell vennie minden olyan pénzügyi hozzájárulást, amelyet a célzott tagállamok írnak elő. A pénzügyi hozzájárulásnak meg kell felelnie az uniós jognak, különös tekintettel az állami támogatásokra vonatkozó szabályokra.

(4) A tagállamok 2021. december 19-ig, majd azt követően kétévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az (1) és a (2) bekezdés végrehajtásáról.

(5) A Bizottság a tagállamok által rendelkezésre bocsátott információk és egy független vizsgálat alapján jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásáról, és ebben figyelembe veszi a piaci és a technológiai fejleményeket, valamint a kulturális sokféleség célját.

(6) Az (1) bekezdés alapján megállapított kötelezettség és a (2) bekezdésben a más tagállamok közönségét célzó médiaszolgáltatókra vonatkozóan megállapított követelmény nem alkalmazandó az alacsony árbevétellel rendelkező, illetve a kisküszámú közönséget elérő médiaszolgáltatókra. A tagállamok az említett kötelezettségektől, illetve követelményektől azokban az esetekben is eltekinthetnek, amikor azok az audiovizuális médiaszolgáltatások jellegéből vagy témájából fakadóan kivitelezhetetlenek vagy indokolatlanok lennének.

(7) A Bizottság a kapcsolattartó bizottsággal folytatott konzultációt követően iránymutatásokat bocsát ki az (1) bekezdésben említett európai alkotások arányának kiszámítására, valamint a (6) bekezdésben említett kisküszámú közönség, illetve alacsony árbevétel fogalmára vonatkozóan.”

19. A 19. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Elkülönített televíziós reklám- és televíziós vásárlási bejátszások sportesemények esetében megengedettek. Elkülönített televíziós reklám- és televíziós vásárlási bejátszások – ide nem értve a sportesemények közvetítésében megjelenőket – csak kivételesen alkalmazhatók.”

20. A 20. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A televíziós célra készült filmek (a fikciós és nem-fikciós sorozatok, valamint a dokumentumműsorok kivételével), a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotások és a hírműsorok közvetítése televíziós reklámmal illetve televíziós vásárlással minden egyes, műsorrend szerinti, legalább 30 perc hosszúságú időszakban egyszer szakítható meg. A gyermekműsorok közvetítése reklámmal minden egyes, műsorrend szerinti, legalább 30 perc hosszúságú időszakban egyszer szakítható meg, feltéve, hogy a műsorszám műsorrend szerinti időtartama meghaladja a 30 percet. A gyermekeknek szóló műsorszámok sugárzása nem szakítható meg televíziós vásárlással. A vallási szertartások nem szakíthatók meg televíziós reklámmal vagy televíziós vásárlással.”

21. A 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

(1) A televíziós reklámbejátszások és vásárlási bejátszások aránya a 6:00 és 18:00 óra közötti időszakban nem haladhatja meg ezen időszak 20 %-át. A televíziós reklámbejátszások és vásárlási bejátszások aránya a 18:00 és 24:00 óra közötti időszakban nem haladhatja meg ezen időszak 20 %-át.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó az alábbiakra:

- a) a műsorszolgáltató által a saját műsorszámával és a közvetlenül ezekből a műsorszámokból származó, kapcsolódó termékekkel vagy műsorszolgáltató csoporthoz tartozó más egységektől származó műsorszámokkal, és audiovizuális médiaszolgáltatásokkal kapcsolatban tett közlemények;
- b) támogatói közlemények;
- c) termékmegjelenítések;
- d) azok a semleges képkockák, amelyek a szerkesztői tartalmat választják el a televíziós reklámbejátszásoktól vagy televíziós vásárlási bejátszásoktól, és az egyes bejátszásokat egymástól.”

22. A VIII. fejezetet el kell hagyni.

23. A szöveg a következő fejezettel egészül ki:

„IXA. FEJEZET

A VIDEÓMEGOSZTÓPLATFORM-SZOLGÁLTATÁSOKRA ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK

28a. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában azok a videómegosztóplatform-szolgáltatók tartoznak valamely tagállam joghatósága alá, amelyek a 2000/31/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében az adott tagállam területén telepedtek le.

(2) Amennyiben egy videómegosztóplatform-szolgáltató az (1) bekezdésben foglaltak szerint nem minősül egy adott tagállam területén letelepedettnek, ezen irányelv alkalmazásában mégis az adott tagállam területén letelepedettnek kell tekinteni, ha a videómegosztóplatform-szolgáltató:

- a) anyavállalkozása vagy leányvállalkozása az adott tagállam területén telepedett le; vagy
- b) egy csoport része és egy, ugyanahhoz a csoporthoz tartozó másik vállalkozás az adott tagállam területén telepedett le.

E cikk alkalmazásában:

- a) »anyavállalkozás«: olyan vállalkozás, amely egy vagy több leányvállalkozás felett kontrollt gyakorol;
- b) »leányvállalkozás«: olyan vállalkozás, amely felett egy anyavállalkozás – a legfelső szintű anyavállalkozás leányvállalkozásait is ideértve – kontrollt gyakorol;
- c) »csoport«: egy anyavállalkozás, annak minden leányvállalkozása, valamint minden további olyan vállalkozás, amely ezekkel gazdasági és jogi szervezeti kapcsolatban áll.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában, ha az anyavállalkozás, a leányvállalkozás vagy a csoport további vállalkozásai mind különböző tagállamokban telepedtek le, akkor a videómegosztóplatform-szolgáltatót abban a tagállamban kell letelepedettnek tekinteni, amelyikben az anyavállalkozása letelepedett, vagy amennyiben nincs ilyen, akkor abban a tagállamban, amelyikben a leányvállalkozása letelepedett, vagy amennyiben nincs ilyen, akkor abban a tagállamban, amelyikben a csoport másik vállalkozása letelepedett.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában, amennyiben több leányvállalkozás van és ezek mindegyike más tagállamban telepedett le, a videómegosztóplatform-szolgáltatót abban a tagállamban kell letelepedettnek tekinteni, amelyikben leányvállalkozásainak egyike legelőször kezdte meg tevékenységét, feltéve, hogy folyamatos és tényleges kapcsolatot tart fenn annak a tagállamnak a gazdaságával.

Abban az esetben, ha több további olyan vállalkozás van, amely a csoporthoz tartozik és ezek mindegyike más tagállamban telepedett le, a videómegosztóplatform-szolgáltatót abban a tagállamban kell letelepedettnek tekinteni, amelyikben az ilyen vállalkozások egyike legelőször kezdte meg tevékenységét, feltéve, hogy folyamatos és tényleges kapcsolatot tart fenn annak a tagállamnak a gazdaságával.

(5) Ezen irányelv alkalmazásában, a valamely tagállamban az e cikk (2) bekezdésével összhangban letelepedettnek tekintett videómegosztóplatform-szolgáltatókra alkalmazni kell a 2000/31/EK irányelv 3. cikkét, valamint 12–15. cikkét.

(6) A tagállamok létrehozzák és naprakészen tartják a területükön letelepedett, vagy letelepedettnek tekintett videómegosztóplatform-szolgáltatók jegyzékét, és feltüntetik, hogy joghatóságuk az (1)–(4) bekezdésben foglalt kritériumok közül melyiken alapul. A tagállamok a jegyzéket és annak változásait megküldik a Bizottságnak.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy a jegyzékek egy központi adatbázisban elérhetők legyenek. Amennyiben a jegyzékek egymással ellentmondásban vannak, a Bizottság megkeresi az érintett tagállamokat annak érdekében, hogy megoldást találjon. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek hozzáférjenek az említett adatbázishoz. A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az adatbázisban található az információkat.

(7) Ha e cikket alkalmazva az érintett tagállamok nem értenek egyet abban, hogy melyik tagállam rendelkezik joghatósággal, az ügyet indokolatlan késedelem nélkül a Bizottság tudomására kell hozniuk. A Bizottság az ERGA-tól az ügyben – a 30b. cikk (3) bekezdésének d) pontjával összhangban – véleményt kérhet. Az ERGA e véleményt a bizottsági kérelem benyújtásától számított 15 munkanapon belül adja meg. A Bizottság megfelelően tájékoztatja a kapcsolattartó bizottságot.

28b. cikk

(1) A 2000/31/EK irányelv 12–15. cikkének sérelme nélkül, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a joghatóságuk alá tartozó videómegosztóplatform-szolgáltatók meg hozzák a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy:

- a) a 6a. cikk (1) bekezdésével összhangban megvédjék a kiskorúakat az olyan műsorszámoktól, felhasználó által létrehozott videóktól és audiovizuális kereskedelmi közleményektől, amelyek károsíthatják a fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésüket;
- b) megvédjék a közönséget az olyan műsorszámoktól, felhasználó által létrehozott videóktól és audiovizuális kereskedelmi közleményektől, amelyek a Charta 21. cikkében említett bármely szempont alapján személyek csoportjával vagy egy csoport valamely tagjával szemben erőszakra vagy gyűlöletre uszítanak;
- c) megvédjék a közönséget az olyan tartalmakat hordozó műsorszámoktól, felhasználó által létrehozott videóktól és audiovizuális kereskedelmi közleményektől, amelyek terjesztése az uniós jog szerint bűncselekménynek minősülő tevékenység, így például terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános uszítás az (EU) 2017/541 irányelv 5. cikkében foglaltak szerint, gyermekpornográfiával kapcsolatos bűncselekmény a 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 5. cikkének (4) bekezdésében foglaltak szerint, vagy rasszizmussal és idegengyűlölettel kapcsolatos bűncselekmény a 2008/913/IB kerethatározat 1. cikkében foglaltak szerint.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a joghatóságuk alá tartozó videómegosztóplatform-szolgáltatók megfeleljenek a 9. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek az általuk forgalmazott, értékesített, illetve szervezett audiovizuális kereskedelmi közlemények tekintetében.

Figyelemmel arra, hogy a videómegosztó-platformok korlátozott mértékű ellenőrzést gyakorolnak azok felett az audiovizuális kereskedelmi közlemények felett, amelyeket nem maguk forgalmaznak, értékesítenek, illetve szerveznek, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a joghatóságuk alá tartozó videómegosztóplatform-szolgáltatók az említett audiovizuális kereskedelmi közlemények tekintetében megfelelő intézkedéseket hozzanak a 9. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelés érdekében.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a videómegosztóplatform-szolgáltatók világosan tájékoztassák a felhasználókat az audiovizuális kereskedelmi közleményeket tartalmazó műsorszámokról és felhasználó által létrehozott videókról, amennyiben azokról a (3) bekezdés első albekezdésének c) pontja szerint nyilatkozatot tettek, illetve ha e tényről a szolgáltatónak tudomása van.

A tagállamok ösztönzik a társzabályozás alkalmazását és az önszabályozás előmozdítását a 4a. cikk (1) bekezdésében előírt magatartási kódexek révén annak érdekében, hogy a gyermekek ténylegesen kevésbé legyenek kitéve olyan audiovizuális kereskedelmi közleményeknek, amelyek olyan táplálkozási vagy élettani hatással bíró tápanyagokat és egyéb anyagokat – különösen zsírt, transzzsírakat, sókat vagy nátriumot és cukrokat – tartalmazó élelmiszerekre és italokra vonatkoznak, amelyeknek túlzott mértékű bevétele a teljes étrendben nem ajánlott. Az említett kódexekben törekedni kell annak előírására, hogy az ilyen audiovizuális kereskedelmi közlemények ne hangsúlyozzák az ilyen élelmiszerek és italok előnyös táplálkozási tulajdonságait.

(3) Azt, hogy az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában mi minősül megfelelő intézkedésnek, az adott tartalom jellege, az általa okozható ártalom, a védendő személyek kategóriájának jellemzői, valamint a veszélyeztetett jogok és jogos érdekek – többek között a videómegosztóplatform-szolgáltatók és a tartalmat létrehozó vagy feltöltő felhasználók érdekei és a közérdek – fényében kell meghatározni.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezeket az intézkedéseket a joghatóságuk alá tartozó valamennyi videómegosztóplatform-szolgáltató alkalmazza. Az ilyen intézkedéseknek megvalósíthatóknak és arányosnak kell lenniük, figyelemmel az adott videómegosztóplatform-szolgáltatás nagyságrendjére és a nyújtott szolgáltatás jellegére. Az ilyen intézkedések nem vezethetnek előzetes ellenőrzési intézkedésekhez vagy a tartalom feltöltésének olyan szűréséhez, amely nem felel meg a 2000/31/EK irányelv 15. cikkének. A kiskorúaknak az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt védelme érdekében a legkárosabb tartalom esetében a legszigorúbb hozzáféréskorlátozási intézkedéseket kell alkalmazni.

Az említett intézkedéseknek adott esetben az alábbiakra kell kiterjedniük:

- a) az (1) bekezdésben említett követelmények belefoglalása a videómegosztóplatform-szolgáltatások szerződési feltételeibe, valamint e követelmények alkalmazása;
- b) a 9. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmények belefoglalása a videómegosztóplatform-szolgáltatások szerződési feltételeibe az olyan audiovizuális kereskedelmi közlemények vonatkozásában, amelyeket nem a videómegosztóplatform-szolgáltatók forgalmaznak, értékesítenek, illetve szerveznek, valamint e követelmények alkalmazása;
- c) olyan funkció biztosítása a felhasználó által létrehozott videót feltöltő felhasználók számára, amelynek révén nyilatkozhatnak arról, hogy az említett videók tudomásuk, illetve észszerűen feltételezhető tudomásuk szerint tartalmazzak-e audiovizuális kereskedelmi közleményeket;
- d) olyan átlátható és felhasználóbarát mechanizmusok kialakítása és működtetése, amelyek segítségével a videómegosztó platformok felhasználói bejelenthetik vagy megjelölhetik az érintett videómegosztóplatform-szolgáltató számára a platformján szolgáltatott, az (1) bekezdésben említett tartalmat;
- e) olyan rendszerek kialakítása és üzemeltetése, amelyek segítségével a videómegosztóplatform-szolgáltatók elmagyarázzák a videómegosztó platformok felhasználóinak a d) pontban említett bejelentések vagy jelölések hatásait;
- f) életkor-ellenőrző rendszerek kialakítása és üzemeltetése a videómegosztó platformok felhasználói számára azon tartalmakra tekintettel, amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, szellemi, vagy erkölcsi fejlődését;
- g) könnyen kezelhető rendszerek kialakítása és üzemeltetése, amelyek lehetővé teszik a videómegosztó platformok felhasználói számára az (1) bekezdésben említett tartalom minősítését;
- h) a végfelhasználó ellenőrzése alatt álló szülői felügyeleti rendszerek biztosítása azon tartalmakra tekintettel, amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, szellemi, vagy erkölcsi fejlődését;
- i) átlátható, könnyen alkalmazható és hatékony eljárások kialakítása és alkalmazása a felhasználók videómegosztóplatform-szolgáltatókhoz szóló olyan panaszainak kezelésére és rendezésére, amelyek a d)–h) pontban említett intézkedések végrehajtásával függnek össze;
- j) a médiatudatosságot célzó hatékony intézkedések és eszközök, valamint a felhasználók tájékoztatása ezekről az intézkedésekről és eszközökről.

Kiskorúaknak a harmadik albekezdés f) és h) pontja szerint a videómegosztóplatform-szolgáltatók által gyűjtött vagy más módon generált személyes adatait tilos kereskedelmi céllal – így például közvetlen üzletszerzés, profilalkotás és viselkedésalapú célzott reklámozás céljából – kezelni.

(4) Az e cikk (1) és (3) bekezdésében említett intézkedések végrehajtása érdekében a tagállamok ösztönözik a 4a. cikk (1) bekezdése szerinti társszabályozás alkalmazását.

(5) A tagállamok létrehozzák a videómegosztóplatform-szolgáltatók által a (3) bekezdésben említett intézkedések megfelelőségének a felméréséhez szükséges mechanizmusokat. A tagállamok ezeknek az intézkedéseknek az értékelésével a nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szerveket bízzák meg.

(6) A tagállamok az e cikk (3) bekezdésében említett intézkedéseknél részletesebb vagy szigorúbb intézkedéseket is előírhatnak a videómegosztóplatform-szolgáltatók tekintetében. Az ilyen intézkedések elfogadásakor a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk az alkalmazandó uniós jogban, például a 2000/31/EK irányelv 12–15. cikkében vagy a 2011/93/EU irányelv 25. cikkében foglalt követelményeket.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a felhasználók és a videómegosztóplatform-szolgáltatók között az (1) és a (3) bekezdés alkalmazásával kapcsolatos jogviták rendezésére peren kívüli jogorvoslati mechanizmusok álljanak rendelkezésre. Ezeknek a mechanizmusoknak lehetővé kell tenniük a jogviták pártatlan rendezését, és nem foszthatják meg a felhasználót a nemzeti jog által biztosított jogi védelemtől.

(8) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a felhasználók a videómegosztóplatform-szolgáltatókkal szemben az (1) és a (3) bekezdés szerint bíróság előtt érvényesíthessék jogaikat.

(9) A Bizottság a videómegosztóplatform-szolgáltatókat a (4) bekezdésben említett társszabályozási magatartási kódexekkel kapcsolatos legjobb gyakorlatok cseréjére ösztönzi.

(10) A tagállamok és a Bizottság a 4a. cikk (2) bekezdésében említett uniós magatartási kódexek révén előmozdítják az önszabályozást.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/93/EU irányelve (2011. december 13.) a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 335., 2011.12.17., 1. o.)."

24. A XI. fejezet címe helyébe a következő cím lép:

„A TAGÁLLAMOK SZABÁLYOZÓ HATÓSÁGAI ÉS SZERVEI”

25. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

(1) Minden tagállam kijelöl egy vagy több nemzeti szabályozó hatóságot, szervet, vagy mindkettőt. A tagállamok biztosítják, hogy ezek jogilag elkülönüljenek a kormánytól, funkcióikat tekintve pedig függetlenek legyenek kormányuktól és minden más köz- vagy magánjogi szervtől. Ez nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a különböző ágazatok felügyeletét ellátó szabályozó hatóságokat hozzanak létre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek pártatlanul, átláthatóan és ezen irányelv céljaival összhangban gyakorolják a jogköreiket, különös tekintettel a médiapluralizmusra, a kulturális és nyelvi sokszínűsége, a fogyasztóvédelemre, az akadálymentességre, a megkülönböztetésmentességre, a belső piac megfelelő működésére és a tisztességes verseny ösztönzésére.

A nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek az uniós jogot végrehajtó nemzeti jog szerint rájuk ruházott feladatok ellátásával kapcsolatban más szervtől nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasításokat. Ez azonban nem zárja ki felettük a nemzeti alkotmányjogi rendelkezésekkel összhangban álló felügyelet gyakorlását.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek feladat- és hatásköreit, illetve elszámoltathatóságuk módszereit jogilag egyértelműen meghatározzák.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek megfelelő pénzügyi és humán erőforrással, valamint végrehajtási hatáskörökkel rendelkezzenek feladataik hatékony ellátásához, valamint ahhoz, hogy hozzájáruljanak az ERGA munkájához. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek saját éves költségvetéssel rendelkezzenek, amelyet nyilvánosságra kell hozni.

(5) A tagállamok nemzeti jogukban meghatározzák a nemzeti szabályozó hatóságok és szervek vezetőinek vagy az e feladatot ellátó testület tagjainak kinevezésére és felmentésére vonatkozó feltételeket és eljárásokat, ideértve a megbízatás időtartamát is. Ezen eljárásoknak átláthatónak, megkülönböztetésmentesnek kell lenniük és garantálniuk kell a szükséges mértékű függetlenséget. A nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv vezetőjét, vagy a nemzeti szabályozó hatóságon vagy szervben belül ezen feladatot ellátó testület tagjait fel lehet menteni, ha már nem felelnek meg a feladataik ellátására vonatkozóan nemzeti szinten előzetesen meghatározott feltételeknek. A felmentésről szóló határozatot megfelelően indokolni kell, előzetesen be kell jelenteni és nyilvánosságra kell hozni.

(6) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy nemzeti szinten hatékony jogorvoslati mechanizmusok álljanak rendelkezésre. A jogorvoslati szervnek, amely lehet bíróság, a jogorvoslattal élő felektől függetlennek kell lennie.

A jogorvoslati kérelem elbírálásáig a nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv határozata hatályban marad, kivéve, ha a nemzeti joggal összhangban ideiglenes intézkedések meghozatalára kerül sor.”

26. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„30a. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek meg hozzák a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy egymás és a Bizottság rendelkezésére bocsássák az ezen irányelv, és különösen a 2., a 3. és a 4. cikk alkalmazásához szükséges információkat.

(2) Az (1) bekezdés szerinti információcsere keretében, amikor a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek a tagállamuk joghatósága alá tartozó médiaszolgáltatóktól olyan információt kapnak, amely szerint az teljes egészében vagy legnagyobb részben egy másik tagállam közönségét célzó szolgáltatást fog nyújtani, akkor a joghatósággal rendelkező tagállam nemzeti szabályozó hatóságának vagy szervének erről tájékoztatnia kell a célzott tagállam nemzeti szabályozó hatóságát vagy szervét.

(3) Amennyiben egy olyan tagállam szabályozó hatósága vagy szerve, amely célterülete valamely más tagállam joghatósága alá tartozó médiaszolgáltató szolgáltatásainak, az említett médiaszolgáltató tevékenységét illetően megkeresést intéz az adott szolgáltatóra vonatkozóan joghatósággal rendelkező tagállam szabályozó hatóságához vagy szervéhez, ez utóbbi szabályozó hatóságnak vagy szervnek minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy a megkeresésre – az ezen irányelv alapján esetlegesen alkalmazandó szigorúbb határidők sérelme nélkül – két hónapon belül választ adjon. A célzott tagállam szabályozó hatóságának vagy szervének a joghatósággal rendelkező tagállam szabályozó hatósága vagy szerve kérésére rendelkezésre kell bocsátania minden olyan információt, amely annak segítségére lehet a megkeresés megválaszolásában.

30b. cikk

(1) Létrejön az Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportja (a továbbiakban: ERGA).

(2) Az ERGA-t az elsődlegesen az audiovizuális médiaszolgáltatások felügyeletével megbízott, az audiovizuális médiaszolgáltatásokkal foglalkozó nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek képviselői, illetve – amennyiben nem létezik nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv – az eljárási szabályaik szerint kiválasztott egyéb képviselők alkotják. Az ERGA ülésein részt vesz a Bizottság képviselője.

(3) Az ERGA az alábbi feladatokat látja el:

a) műszaki szaktudás biztosítása a Bizottság számára:

- annak azon feladatával kapcsolatban, hogy biztosítsa ezen irányelv következetes végrehajtását valamennyi tagállamban,
- az audiovizuális médiaszolgáltatásokhoz fűződő, hatáskörébe tartozó kérdésekkel kapcsolatban;

b) a tapasztalatok és a legjobb gyakorlatok cseréje az audiovizuális médiaszolgáltatásokra vonatkozó szabályozási keret alkalmazása, többek között az akadálymentesség és a médiatudatosság témakörében;

c) a tagjaival való együttműködés és azoknak az ezen irányelv alkalmazásához szükséges információkkal való ellátása, különös tekintettel a 3., a 4. és a 7. cikkre;

d) a Bizottság kérésére vélemények kibocsátása bizonyos kérdések műszaki és ténybeli vonatkozásairól a 2. cikk (5c) bekezdésének, a 3. cikk (2) és (3) bekezdésének, a 4. cikk (4) bekezdése c) pontjának és a 28a. cikk (7) bekezdésének megfelelően.

(4) Az ERGA elfogadja eljárási szabályzatát.”

27. A 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk

A Bizottság nyomon követi ennek az irányelvnek a tagállamok általi alkalmazását.

A Bizottság legkésőbb 2022. december 19-ig, majd azt követően háromévente jelentést terjeszt az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elé ezen irányelv alkalmazásáról.

A Bizottság legkésőbb 2026. december 19-ig utólagos értékelést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelv hatásainak és hozzáadott értékének felmérése érdekében, adott esetben az irányelv felülvizsgálatára irányuló javaslatokkal együtt.

A Bizottság folyamatosan kellően tájékoztatja a kapcsolattartó bizottságot és az ERGA-t a másik csoport munkájáról és tevékenységeiről.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy az ezen irányelv által összehangolt területeken a tagállamok által hozott intézkedésekről a tagállamoktól kapott információ eljusson a kapcsolattartó bizottsághoz és az ERGA-hoz.”

28. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„33a. cikk

(1) A tagállamok előmozdítják a médiatudatosság fejlesztését és erre irányuló intézkedéseket hoznak.

(2) A tagállamok 2022. december 19-ig, majd ezt követően háromévente jelentést készítenek a Bizottságnak az (1) bekezdés végrehajtásáról.

(3) A Bizottság a kapcsolattartó bizottsággal folytatott konzultációt követően iránymutatásokat bocsát ki az említett jelentések hatályára vonatkozóan.”

2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. szeptember 19-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. november 14-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

K. EDTSTADLER

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU